HALKIN KURTULUŞU

7 MART 1977
250 KURUŞ

47

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

- Halka zulüm edenlerden, faşist katillerden, işkencecilerden hesap sorulmalıdır!
- 12 Mart'tan bu yana zindanlarda tutulan devrimciler ve yurtseverler serbest bırakılsın
- Zindanlar boşalsın, Genel af
- Siyasi partiler, sendikalar, dernekler, üniversiteler, toplantı ve gösteri kanunlarındaki bütün anti-demokratik hükümler kaldırılmalıdır!
- MHP, Ülkü Ocakları ve diğer faşist örgütler derhal kapatılmalıdır!
- FAŞİST MİLLİ GÜVENLİK KURULU DAĞITILMALIDIR

TÜRKİYE HALKI BÜTÜN EMPERYALİSTLERİ ALTEDECEKTİR

Amerikan emperyalizmi bu günlerde bölgemiz ve Türkiye üzerinde yoğun bir faaliyet yürütmektedir. Bu emperyalist, karşı-devrimci faaliyet karşısında tüm devrimciler ve yurtseverler uyanık ve mücadeleci olmalıdırlar.

Devrimcilere ve yurtseverlere düşen görev, Amerikan emperyalizmine karşı da mücadeleyi gerekli uyanıklılık ve kararlılıkla yürütmektir.

Amerikan emperyalistleri ve Amerikancı işbirlikçiler "Amerika-Türkiye ilişkileri" üzerinde yıllardır terkedilmiş teraneleri yeniden okumakta, bu konuda bir kamuoyu yaratmaya çalışmaktadırlar. Bu faaliyetin temelinde hegemonyayı pekiştirme çabaları yatmaktadır.

Türkiye ve Yunanistan ilişkilerinin şu anda içinde bulunduğu vahim durumu da gözönünde tutmak; "ne şiş yansın, ne kebap" zihniyetiyle hareket ederek, Türkiye'deki Amerikancı işbirlikçilerle pürüzleri halletmek; ancak, aynı zamanda Kıbrıs ve Yunanistanı da gözden çıkarmamak; Amerikan burjuvazisinin bu günkü siyasetinin bazı önemli hedefleri bunlardır.

Türkiye ve Yunanistan'la ilgili olarak iki ülkeyle de askeri bağların sağlamlaştırılması gerektiği üzerinde durması ve ambargonun kalkmasını savunması; NATO Askeri Komite Başkanı Amiral Norton ile Demirel ve bazı bakanların da katıldığı bir toplantının yapılması; y sırada toplanan NATO komitelerindeki görüşmeler, ve diğer bütün diplomatik ve siyasi faaliyet, Amerikan emperyalistlerinin talancılığı ve zorbalığı başka bir emperyaliste hiç kolay kolay terketmeye hiç de niyetli olmadığını göstermektedir.

Amerikan emperyalistlerinin kanlı ve kirli pençesi hala halkımız üzerindedir.

Amerikan emperyalizmi ve Sovyet sosyal-emperyalizmi dünya halklarının baş düşmanlarıdır.

ABD emperyalizmi de sosyal-emperyalistler de azgın canavarlardır. Onla-

De.sa.7.sü.4'de

12 Mart'ın 6. yılında

Faşist diktatörlüğe ve sosyal faşizme karşı ileri!

12 Mart 1977 faşist diktatörlüğün halka karşı saldırısının yoğunlaştığı bugün, emekçi halkın 12 Mart yarı-askeri faşist diktatörlüğüne karşı yürüttüğü mücadelelerin tecrübelerinin ışığında, faşist diktatörlüğe ve sosyal-faşizme karşı mücadelenin yükseltildiği bir gün olmalıdır.

12 Mart 1977. Emekçi halkımız faşist diktatörlüğün kanlı saldırısına, baskı ve zulmüne karşı Kızıldere'de, Nurhak'ta, dağlarında, Diyarbakır işkencehanelerinde direnenleri unutmadı ve halkımız onuru, gururu ölen ama yenilmeyen evlatlarını katleden kanlı katilleri, Yaşar Değerli, Ali Elverdi, Ümit Erdal, Fehmi Altınbilek'leri, Tağmaç'ları, Türün'leri de unutmadı. Yenilmez devrimcilerin katledilmesi karşısında duyduğu nefretle bilenmiş olarak onbinlerce işçi, köylü, öğrenci, memur, esnaf, tüm emekçi halk, acısını mücadeleye ve zafere dönüştürmek için, faşist katillerden, işkencecilerden hesap sorulması için ileriye atılıyor.

Dün, 12 Mart yarı-askeri faşist diktatörlüğü altında emekçi halkı devasa bir zindan hayatına mahkum edenler bugün de faşist diktatörlüğü daha da pekiştirmeye, emekçi halkın hayatını daha da karartmaya çalışıyorlar.

12 Mart'ta grevleri yasaklayan, bunun karşısında lokavtları, o güne kadar görülmemiş düzeye çıkartan, emperyalizm ve işbirlikçilerin uşakları sıkıyönetim generallerinin masasında süngü zoruyla toplu sözleşme imzalatan, gerçek işçi ücretlerini % 5,1 oranında düşüren faşistler, bugün de grevleri tümüyle yasaklamaya, sendikal özgürlükleri ortadan kaldırmaya, işçi ücretlerini dondurmaya çalışıyorlar.

12 Mart'ta köylülerin ürünü yok pahasına kapatan, ağa baskısı, jandarma zulmü altında ezmeye çalışan faşistler, bugün de taban fiyatlarını düşük tutarak küçük üreticileri sefalete mahkum etmeye, toprak talebini haykıran yoksul köylüleri daha şiddetli baskı ve zulüm altında ezmeye çalışıyorlar.

12 Mart'ta memurları, öğretmenleri; evini yurdunu parçalayıp oradan oraya sürgün eden, fişleyen, örgütlerini kapatan faşistler bugün de aynı çabanın içinde; devrimci ve yurtsever öğretmen ve memurları fişleyip, sürgün ediyorlar. En kötü hayat şartlarına mahkum ederek katsayının 12 bile olmasına karşı çıkıyor, sosyal-faşistlerle el ele örgütlerini kapatmaya çalışıyorlar.

Azgın ırkçı, şoven faşistler Kürt milletine karşı 12 Mart'taki gibi jandarma zulmü, eritme politikası uyguluyorlar.

12 Mart yarı-askeri faşist diktatörlüğünün en koyu, karanlık dönemlerinde bile boykot ve direnişlerle faşist diktatörlüğe karşı mücadele eden devrimci ve yurtsever gençlik bugün daha şiddetli saldırılara göğüs geriyor.

12 Mart döneminin mücadele kaçkınları, hainler, dönekler bugün sosyal-faşist saflarda devrimcilere, yurtseverlere ve tüm halka saldırıyorlar. Devrimcilerin halkla kaynaşmasını, halkın mücadelesini engellemeye çalışıyorlar.

12 Mart'ın ardından geçmişe sünger çekme siyaseti izleyerek işkencecilerin, faşist katillerin görevleri başında kalmasını sağlayan ve bugün taltif edilmiş olarak işbaşında olmalarının baş sorumlusu olan reformist CHP yöneticileri bugün de halkın mücadelesini pasifleştirmeye çalışıyor, halkı faşist diktatörlük ve sosyal-faşistler karşısında boyun eğmeye çağırıyor.

Fakat faşist diktatörlüğün ve sosyal-faşistlerin saldırılarına, reformistlerin engelleme çabalarına rağmen halkın mücadelesi her geçen gün yükseliyor. Emekçi halk kitleleri 12 Mart diktatörlüğü altında yürüttüğü mücadelenin tecrübelerinin ışığında faşist diktatörlüğü ve sosyal-faşizmi yerle bir etmek için kararlılıkla ileri atılıyor.

TİP kongresinde hain yüzler sergilendi

Sosyal faşist T"K"P'ye tabela asma izni isteniyor

Türkiye İşçi Partisi, geçtiğimiz günlerde yaptığı 1. Büyük Kongresinde aldığı kararlarla modern revizyonist, karşı-devrimci yüzünü bir kez daha gösterdi. "İşçi Partisi" adıyla çıkıp yıllardır işçi sınıfına ihanet temelinde faaliyet gösteren TİP'in kongresinde AP,MHP dışında bir seçim hükümeti kurulması gerektiği, güncel görevin demokratikleşme olduğu, Anayasa'da devletin "Milliyetçi" değil "milli" devlet olarak belirtildiği gibi kararlar [illegible] ... yıllardır revizyonistlerin en büyük isteği olan T"K"P'nin yasallaştırılması ... T"K"P'nin yasallaştırılması isteği ve bunun

De.sa.7.sü.5'de

FAŞİST KATİLLERDEN İŞKENCECİLERDEN HESAP SORULMALIDIR

İmza Kampanyası Sürüyor

Kırşehir	51
Gölbaşı-ADIYAMAN	57
ANKARA	232
TEKİRDAĞ	21
Ilgaz-ÇANKIRI	105
NİGDE (Ulukışla,Çukurkuyu)	372
ADANA (Merkez , Ceyhan)	85
Gümüşhacıköy-AMASYA	137
İÇEL	461
HATAY (İskenderun-Dörtyol)	263
Pazarcık-MARAŞ	68
Gölköy	76
Çıldır-KARS	29
Varto-MUŞ	20
MALATYA(Merkez, Akçadağ)	142
Sungurlu - ÇORUM	344
BALIKESİR (Merkez. Edremit)	195
Ereğli-ZONGULDAK	134
Kale-DENİZLİ	41
TOKAT	399
BOLU	361
MANİSA (Alaşehir, Akhisar)	683
TRABZON (Merkez,Of, Beşikdüşü,Vakfıkebir)	352
İZMİR	258
Şavşat-ARTVİN	84
Mazgirt-TUNCELİ	208
TOPLAM	5178
Geçen haftaların Toplamı	85032
GENEL TOPLAM	90210

Yeni zamanların habercisi: Devalüasyon

İşbirlikçi hakim sınıfların, derinleşen ekonomik buhranın yükünü işçi sınıfı ve emekçi halkın sırtına yükleme çabalarının yeni bir sonucu olarak paranın değeri resmi olarak % 6.1 oranında düşürüldü. Başka bir deyişle, onbeş gün öncesinin 100 lirasının bugünden sonra artık 94 liralık hükmü var. Faşist MC'nin geçtiğimiz hafta ilan ettiği bu karar, MC'nin işbaşına geldiği günden bu yana resmi olarak paranın değerini düşürme (devalüasyon) kararlarının dokuzuncusu olmaktadır. Birbiriyle yarış edercesine "kalkınma hamlesi", "Yokluğu, yoksulluğu ortadan kaldıracağız" v.b. yalanları sıralayan faşist MC ortakları, bu son kararı da daha önceki gibi "kur ayarlaması" adı altında emekçi halkın gözünden kaçırmaya çalışmışlardır. Faşist MC'nin işbaşında olduğu son iki yıl içinde 9 kere yapılan devalüasyonun sonucu paranın değeri % 26-35 düşmüş, yani iki yıl öncesinin 100 lirası bugün 73 lira 65 kuruş olmuştur. Bu işçi sınıfı ve emekçi halk için zaten kıt kanaat olan geçinme imkanlarının daha da daralması demektir. Bunun yanısıra, hayat pahalılığının arkasından yetişilmeyecek kadar hızlı artması, paranın satın alma gücünün sürekli azalması emekçi kitlelerin yoksulluk ve sefaletinin büyümesine, işbirlikçi hakim sınıfların kârlarının ise daha dafazlalaşmasına sebep olmaktadır.

Son devalüasyon kararı hızla artan hayat pahalılığını daha da hızlandıracak, yeni zamlara yolaçacaktır. Çünkü, ülkemiz ekonomik olarak emperyalizme bağımlıdır. Bir çok malın üretilebilmesi için gerekli olan hammaddeler ve diğer gerekli maddeler emperyalist ülkelerden, çeşitli emperyalist tekellerden satın alınmaktadır. Devalüasyonla, Türk lirasının değerinin Amerikan doları Alman Markı, İngiliz Sterlini ve diğer yabancı ülke paralarına göre düşü-

De.sa.7.sü.8'de

HALKIN KURTULUŞU

Erken seçim neyi çözecek

Bugün Türkiye'de hemen herkesin ağzındaki tek söz "erken seçim"dir. Disk başkanı Kemal Türkler'den Ankara Sanayi Odası yetkililerine kadar ülkedeki ekonomik ve siyasi buhranın çözümünün tek yolu olarak gösterilmektedir. Hemen hemen bütün siyasi çevrelerin her derde deva olarak önerdikleri erken seçimin arkasında hakim sınıfların değişik kesimlerinin farklı çıkarları yatmaktadır.

MC'nin istikrarsızlığı, iç çekişmeleri ve zayıflığından dolayı tekelci burjuvazi ve toprak ağalarının temel talebinin yerine getirilememesi herşeyden önce bu kesimleri kendileri açısından daha istikrarlı ve sağlam bir hükümet isteğine yöneltiyor. MC'nin içinden kırk ayrı yerden gelen kırk ses tekelci burjuvazinin ve toprak ağalarının bütün temel taleplerinin hala yerli yerinde durmasına neden oluyor. Faşist MC ne içte ne dışta temsilcisi olduğu çevreleri memnun edebilecek adımlar atamıyor: Halkın mücadelesi yükselmeye devam ediyor, işçi sınıfı patronlara karşı daha güçlü olarak ayağa dikiliyor. Öte yandan ABD emperyalizmi ile uşakları arasındaki çatışma MC'nin ABD'nin istediği işleri yapacak gücü kendinde bulamamasından dolayı çözümsüz olarak yerli yerinde duruyor. Kısacası tekelci burjuvazi ve toprak ağaları açısından MC, başta halk muhalefetini ezme olmak üzere ne iç siyasi sorunları nede Kıbrıs, AET, ABD ile ilişkiler gibi dış sorunları çözemiyecek güçtedir. İşte bu nedenle tekelci burjuvazi

De.sa.7.sü.8'de

Ankara Belediyesi'nde sosyal faşist baskı: Devrimci ve yurtsever işçiler işten atılıyor

Belediye başkanı Vedat Dalokay revizyonist TİP'lileri Belediye'nin işyerlerinin yönetimine getiriyor. Danışmanlığına TİP'li Yalçın Küçük ve TSİP'li TÖB-DER Başkanı Gültekin Gazioğlu'nu almıştır. EGO Genel Müdürü Ertuğrul Amasyalı tüm EGO Genel Müdürlüğü'ne yukarıdan başlayarak (Daire Başkanlığı, Müdürlük, amirlik, şeflik, vs.) TİP'lileri yerleştiriyor. Bugün EGO'nün en üst kademelerinde görev alanlar ve bu kişilerin dışında olan (TSİP ve T"K"P'liler hariç) tüm yurtsever, demokrat ve devrimcilerin işte kalabilmeleri için ya TİPli olmalarını ya da en azından kendilerine ses çıkarmamalarını istiyorlar. Bunu başaramadıkları yurtsever, devrimci, demokrat memur ve işçileri patronların ötedenberi devrimci ve yurtsever işçi ve memurları işten atmada başvurdukları iş kanunun 13 ve 17. maddelerini kullanarak işten atıyorlar. Kendi görüşlerini yansıtmayan gazete ve dergileri okuyan işçi ve memurları, görüşlerini paylaşmadığı gerekçesiyle baskı altında tutma veya polise ihbar etme yoluna gidiyorlar.

Son günlerde işçi ve memur arkadaşlara sosyal-faşist baskıları uygulayan ve işten atan yöneticiler ve yaptıkları kısaca şöyledir: Cengiz Güçlüer (Güvercinlik Havagazı Fab. Müdürü) Ali Çelik adlı işçi arkadaşı 13.maddeyi uygulayarak işten atmıştır. Atılmasını sağlayan Yenimahalle TİP ilçe başkanı Mustafa Azançı'dır. Aynı müdür CHP'li bir müdür muavinini görevinden alıp şef yapmıştır. Yaşar Bıkmaz (EGO Daire Md.) Mehmet Emin adlı işçiyi işten atıp "Maocuları işten attık" diye çekinmeden açıklamada bulunmuştur. Günay Bozalan (Otobüs İşlet. Tek. Daire Bşk. Eski Makina Müh. Odası Bşk., TİP'li) işveren olarak toplu sözleşme öncesi işçilere "sendikanıza baskı yapın bizimle toplu sözleşme imzalasınlar. Yoksa size bir kuruş para vermem" diyecek kadar alçakça, işçilere düşman olduğunu ortaya koymuştur. Bülent Vangel (TÜTED ve Mah. Müh. Odası Yön.Kurulu üyesi, Atelyeler Md.) imtihan komisyonunda, işe alınacak işçilere "sosyal emperyalizm hakkında düşüncelerini" sorup öyle ise alıyor. Yine imtihan komisyonu üyesi Kimya Müh Muhittin Demirel, Bülent Vangel'le aynı tavrı almıştır. Ertuğrul Mengenli (Havagazı Fab. Md.) mitinge katıldığı gerekçesiyle Hayri Yaba adlı işçi arkadaşı işten atmıştır. Baskıların baş destekçisi ve EGO Md. Ertuğrul Amasyalı, Bülent Vangel'le birlikte hareket edip DGM'

De.sa.7.sü.7'de

Faşist baskılar devrimci ve yurtsever gençliği yıldıramaz!

Tüm demokratik kuruluşlar ve İYDGD AÇILMALIDIR

İstanbul işçi, köylü, öğrenci gençliğinin kitle örgütü olan İstanbul Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği bir ay kadar önce valilikçe kapatıldı. Halkın mücadelesiyle kan dökerek aldığı, en küçük bir hakka bile tahammül edemeyen faşist diktatörlük, vermek zorunda kaldığı hakları her fırsatta gerisin geri almaya çalışıyor. Aynı günlerde İYÖD'de kapatıldı.

İYDGD binlerce kişilik gençlik kitlesinin temsilcisi, onun örgütüdür. İYDGD ve diğer demokratik kuruluşlar açılmalıdır!

Site Yurdu kapatılamaz

İstanbul'da devrimci ve yurtsever öğrencilerin kaldığı Site yurdunun faşist MC iktidarınca kapatılmak istenmesine karşı devrimci ve yurtsever öğrencilerin mücadelesi sürmektedir. Son olarak Cumartesi günü yapılan yürüyüş ve mitingde Site yurdunun faşist beslemelerin kalesi haline getirilmek istenmesi, lanetlenmiştir. Bütün devrimciler, yurtseverler ve demokratlar Site Yurdu öğrencilerinin haklı mücadelesine sahip çıkmalıdır.

Bütün Ülkelerin İşçileri ve Ezilen Halklar Birleşin!

III. Enternasyonal (2 Mart 1919)

Emperyalizmin çeşitli ulusal ekenomileri dünya ekonomisi denen "bir tek zincirin halkaları" haline getirmesi, ulusal engelleri parçalamasıyla sağladığı "birlik" zor ve tahakküm sonucu sağlanmış bir "birlik"tir. Bu "birlik" içinde bir avuç gelişmiş "uygar" ulusların kampı çoğunluk olan sömürge ve yarı sömürge ülkeleri gözüdönmüşçesine yağmalar. "Mali sermaye tarafından ezilen ve sömürülen sömürgeler ve bağımlı ülkeler, emperyalizm için çok büyük bir yedek ve çok önemli bir güç kaynağını teşkil ederler."Emperyalizm, daha fazla kâr amacıyla sömürge ve yarı sömürge ülkeleri zor ve zorbalıkla azgınca sömüremedikçe yaşayamaz.Fakat bu politika kaçınılmaz olarak; bu ülkelerde ulusal kurtuluş bilincini uyanmasına, bu mücadeleyi tutarlılıkla sonuna kadar yürütecek tek sınıfın proleteryanın doğmasına, gelişip güçlenmesine yol açar. Sömürge ve yarı-sömürge ülkelerde ulusal kurtuluş mücadelesinin gelip güçlenmesi, zafere ulaşarak emperyalist sömürü ve tahakküm zincirinin halkalarını teker teker kırması emperyalizmin buhranını artırır, ömrünü daha kısaltır. Bu nedenle, emperyalizmle ezilen ve sömürülen halklar arasındaki çelişki emperyalizmin cançekişen kapitalizm haline getiren çelişkilerden biridir. Yine aynı nedenden ötürü,sömürge ve yarı-sömürge ülkelerdeki ulusal kurtuluş mücadelesi dünya sosyalist devriminin güçlenmesine hizmet etmektedir.Başta emperyalist ülkelerin proleteryasınki olmak üzere, bütün ülkelerdeki proleteryanın kurtuluş mücadelesi ile sömürge ve yarı -sömürge ülkelerdeki ulusal kurtuluş mücadeleleri ni ortak düşman emperya - lizme karşı tek bir cephede birleştiren ve birleşmelerini gerekli kılan budur.

Devrimci proletaryanın nihai hedefi; sosyalizmin bir sistem olarak bütün dünyada zafere ulaşması, ulusal sınıfsal bütün farklılıkların ortadan kalkması, kardeşlik, özgürlük ve refah toplumunun, sınıfsız toplumun dünya çapında gerçekleşmesidir. Bu kaynaşma, hiç bir zora dayanmadan, gönül rızasıyla ve halklar arasında karşılıklı güven temeli üzerinde gerçekleşebilir. Bu yüce birliğe giden yol ilk önce sömürge ve yarı-sömürge ülkelerin zor ve zorbalığa dayanan emperyalist "birlik" zincirini kırmalarını, bağımsız devletler kurabilmelerini, kendi kaderlerini serbestçe tayin edebilme hakkına ve imkanına sahip olabilmelerini gerekli kılar. Bu ise ezen ve ezilen uluslara mensup marksist-leninistlere, proletaryaya ortak amaca ulaşma yolunda farklı görevler yükler. Ezen bir ulusa mensup marksist-leninistler ve proletarya; ezilen ulusların emperyalizmi zayıflatan, ona darbe vuran ulusal kurtuluş mücadelelerini bütün imkânlarıyla desteklemeli, ezilen ulusların ayrılıp bağımsız devlet kurma hakkı da dahil kendi kaderini tayin hakkını sonuna kadar savunmalı, bu yoldaki mücadelelerini vargücüyle desteklemelidir. Ezen ulusa mensup bir marksist-leninist eğer bu görevini yerine getirmiyorsa o, bir şovenisttir. Kendi ülkesinin proletaryasını da bu anlayışla eğitebildiği ölçüde enternasyonalist görevlerini yerine getirebilir.

Öte yandan, ezilen bir ulusa mensup bir marksist-leninist ise ulusal dar görüşlülüğe düşmekten kaçınmalı, ülkesinin ulusal kurtuluş mücadelesiyle ezen ülkenin proletarya hareketi arasındaki bağı gözden kaçırmamalı--dır. Meseleye, sınıf mücadelesindeki nihai hedefleri ve görevleri açısından bakmasını bilmeli, bu bakış açısından uzaklaştığı ölçüde proletaryanın bağımsız siyasetini izlemekten, enternasyonalist görevlerini yerine getirmekten uzaklaşma tehlikesine karşı uyanık olmalıdır. Ülkesindeki proletaryayı da aynı anlayışla eğitmelidir.

"Ezen ülkelerde işçilerin enternasyonalist eğitiminin ağırlık merkezi, zorunlu olarak, ezilen ülkelerin ayrılma

ve bağımsız devlet olarak varolma özgürlüğünün savunulmasında ve propagandasındadır. Bu olmadan, enternasyonalizm olamaz. Bu propagandayı yapmayan ezen ulusun sosyal-demokratını (marksist-leninistini - HK) emperyalist ve alçak olarak nitelendirmek hakkımız ve ödevimizdir. Bu istek, kesin bir istektir, hatta sosyalizm kurulmadan önce böyle bir isteğin gerçekleşmesi ihtimali binde bir olsa bile.

"Öte yandan, küçük bir ulusun sosyal - demokratı, (marksist-leninisti - HK) propagandasının ağırlık merkezini formülümüzün ikinci kelimesine kaydırmalıdır: "Uluslar gönül rızasıyla birleşmeleri".. sosyal-demokrat, (marksist-leninist - HK)enternasyonalist olarak yüklendiği ödevlere aykırı davranmadan, hem ulusunun siyasi bağımsızlığı, hem de komşu X, Y, Z vb. devletleriyle birliği taraftarı olabilir. Ama her hal ve şartta marksist ulusal dargörüşlülüğe karşı kendi kabuğuna çekilmeye, kendini tecrit etmeye karşı, savaşmalıdır; hareketin tümünün dikkate alınması için, özel çıkarın, genel çıkardan sonra gelmesi için mücadele etmelidir.

"Soruna derinliğine girmemiş olanlar, ezen ulusların sosyal-demokratlarının (marksist-leninistlerinin - HK) "ayrılma özgürlüğü" üzerinde durmalarında ve ezilen ulusların sosyal-demokratlarının da "birleşme özgürlüğü" üzerinde ısrar etmelerinde *"çelişki"* görürler. Bununla birlikte, *şimdiki* durumda, enternasyonalizme ve ulusların kaynaşmasına götüren *başka* yol olmadığını, düşünmek için azıcık düşünmek yeter." (LENIN).

II. Enternasyonal'in fiilen iflas etmesiyle Lenin marksizme sadık kalmak isteyen bir devrimcinin başta gelen görevinin; oportünistlerle, şovenistlerle arasına açık ve kesin bir çizgi çekmek olduğuna işaret etti. "İşçi sınıfı, bu döneklikle, bu sorumsuzlukla, bu oportünizme kul-köle olmak ve marksist teorinin bu eşi görülmemiş kabalaştırılmasıyla acımadan mücadele etmeksizin dünya ölçüsündeki devrimci rolünü oynayamaz" (Lenin) II. Enternasyonal şeflerinin ihaneti hemen hemen bütün partilerden vücudunu sarmasına rağmen, Leninin önderliğindeki RSDIP'in yanısıra, bir çok partide sayıları az da olsa marksizme sadık kalan unsurlar vardı. Lenin, oportünizm ve şovenizmle marksizm arasında bir orta yol arama hayalini taşımayan, tersine bütün bağları koparmanın mutlak gerekli olduğu devrimci bir temel üzerinde yeni bir Enternasyonalin kurulması için vargücüyle mücadele etti. Nihayet, 2 Mart 1919 günü akşamı Avrupa, Asya ve Amerika'dan 35 örgüt adına katılan delegelerin biraraya gelişleriyle III. Enternasyonal'in resmen kuruluşu konferans toplandı.

Lenin'in ve Lenin'in ölümünden sonra Stalin'in önderlik ettiği III. Enternasyonal dönemi; ilk proleter sosyalist devleti SSCB'de sosyalizmin inşası yolunda büyük adımlar atıldı; dünyanın bir çok ülkesinde Ekim devriminin şanlı yolunda yürüyen proletaryanın, ezilen halkların ve ulusların sosyal ve ulusal kurtuluş bayrağını yükselttikleri, bu mücadelelerine önderlik eden yeni Marksist-Leninist partilerin doğup, güçlendiği, emperyalist burjuvaziden Troçkistlere kadar Marksizm-Leninizmin bütün maskesiz ve maskeli düşmanlarının dünya devriminin öncüsü ve kalesi SSCB'ye azgınca saldırdıkları bir dönem oldu.

Büyük Marksist-Leninist Stalin'in önderliğindeki SSCB proletaryası, emekçileri, bütün dünyanın marksist-leninistleri, proletarya ve ezilen halklar bütün karşı devrimci saldırıları karşılıklı püskürtmesini bildiler. Dünya devriminin kalesi, bütün ülkelerin proleterlerinin ve ezilen halkların ve ulusların gözbebeği Sovyetler Birliği etrafında saflarını sıklaştırdılar, derinden bir yumruk oldular. Bu dönemde, proleter enternasyonalizminin mihenk taşı SSCB'nin safında kararlılıkla yer alıp almamaktı.

III. Enternasyonal'in yol göstericiliği ve o ruhun devam ettirilmesi Alman faşizminin yerle bir edilmesinde büyük rol oynadı. Özellikle büyük Marksist-Leninist Dimitrov'un 1935 yılında yapılan Enternasyonal'in VII. Kongresinde sunduğu faşizme ve yaklaşan emperyalist savaşa karşı mücadele konusundaki rapor,bütün ülkelerdeki marksist-leninistler, yurtseverler için eylem kılavuzu oldu.

III. Enternasyonal, en önemli eserlerinin başında yer alan görevini; bir çok ülkede proletaryaya ve halklara önderlik edecek nitelikte yetenekte Marksist-leninist partilerin oluşmasına, güçlenmesine ve geliştirilmesine önderlik görevini başarmanın ardından, dünya devriminin değişen şartlarına göz önünde tutarak kendi kendini dağıttı. (1943)

Do.sa.7.sü.4'de

ABD emperyalistlerinin desteği ile IRKÇI-FAŞİST GÜNEY AFRİKA REJİMİ AFRİKALI HALKA SALDIRISINI YOĞUNLAŞTIRIYOR

GÜNEY AFRİKA IRKÇI VE FAŞİST BEYAZ AZINLIK DİKTATÖRLÜĞÜ, BİRKAÇ AY ÖNCE ABD EMPERYALİSTLERİNİN ÇABALARIYLA BAŞLATILAN VE BÜTÜN DÜNYA HALKLARINI EN BAŞTA AFRİKA HALKLARINI KANDIRMA AMACINI TAŞIYAN "GÖRÜŞMELER YOLUYLA ÇÖZÜM" PERDESİ ARKASINDA, DURUMUNU GÜÇLENDİRMEYE, VARLIĞINI SÜRDÜRMEK İÇİN DAHA DA ŞİDDETLİ BİR BİÇİMDE SALDIRMAYA, KAN DÖKMEYE HAZIRLANMAKTADIR,

SOSYAL EMPERYALİZMLE AFRİKA'DA DA ÇILGIN BİR REKABETİN İÇİNDE OLAN AMERİKAN EMPERYALİZMİ BU FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜN DESTEKLEYİCİSİ, HER YERDE OLDUĞU GİBİ AFRİKA'DA DA HALKIN DÜŞMANLARININ İFLAH OLMAZ BİR ELEBAŞISIDIR.

AMERİKAN EMPERYALİSTLERİNİN AFRİKA'DA SALDIRGAN HEGEMONYACI EMELLERİNİ TERKETMEDİĞİNİN EN SON ÖRNEĞİ: GÜNEY AFRİKA IRKÇI REJİMİNİN ASKERİ GÜCÜNÜ ARTTIRMA KARARLARIDIR, AMERİKALI BİR AMİRAL, GEÇTİĞİMİZ HAFTA İÇİNDE BU KONUYU GÖRÜŞMEK ÜZERE GÜNEY AFRİKAYA GİTMİŞTİR.

ÖTE YANDAN GÜNEY AFRİKA IRKÇI-FAŞİST REJİMİ TARAFINDAN, 16-50 YAŞLARI ARASINDA BÜTÜN BEYAZLARI KAPSAYAN BİR GENEL SEFERBERLİK İLAN EDİLMİŞ; DENİZ KUVVETLERİNİN 12 BİN KİŞİ; KARA KUVVETLERİNİN 25-30 BİN KİŞİ ARTTIRILACAĞI ; SİLAHLANMAYI SAĞLAMAK İÇİN VERGİLERİN %10 ARTTIRILACAĞI BİLDİRİLMİŞTİR.

ORTADOGU'DA EMPERYALİZMİN KARAKOLU

İsrail siyonistleri saldırgan karşı devrimci siyasetini sürdürüyor

Filistin halkının ve diğer halkların yükselen devrimci mücadelesi, ve Amerikan emperyalizmiyle Sovyet sosyal-emperyalizminin şiddetli hegemonya çatışması, Ortadoğu'da siyasi krizi yeniden derinleştirirken, İsrail Siyonist devleti, bölge halklarına ve ülkelerine karşı saldırılarını arttır - maktadır.

ABD emperyalizminin sadık bekçi köpeği ve bu bölgedeki tehdit ve saldırı silahı olan İsrail siyonistleri, emperyalist ajanı Cyrus Vance (Vens)'in bölgeye yaptığı "barışçı", "ziyaret"den hemen sonra, işgal altındaki Arap topraklarını zorla ele geçirme, bu bölgeleri "Yahudileştirme" çabalarını hızlandırdılar. İsrail siyonistleri, aynı zamanda, Lübnan'ın güneyindeki belli kasaba ve köyleri denetimleri altına aldılar. Lübnan'ın siyasi bağımsızlığını hiçe sayarak sınırı geçen İsrail askeri birlikleri, buralarda devriye gezmekte ve faşist-falanjist karşı-devrimcilere yardım etmektedir. Son günlerde yeniden başlayan çarpışmalarda falanjistleri topçu ateşiyle destekleyen siyonistler, iflah olmaz karşı-devrimciler ve emperyalist köpekleri olduklarını yeniden sergilemişlerdir.

İsrail'in saldırganlığı, diplomatik düzeyde de kendini göstermektedir.Filistin Kurtuluş Örgütü'nu ortadan kaldırmak ve Filistin halkını sonsuza kadar emperyalizmin ve gericiliğin boyunduruğuna mahkum etmek için çabalarını sürdüren İsrail siyonistleri, Cenevre Konferansına F.K.Ö.'nün katılmaması için her türlü entrikayı çevirmektedirler.

Siyonistler bütün bu saldırganlıkları karşısında ezik ve boynu bükük, sessiz ve köle ruhlu halklarımı bulmaktadırlar? Gerçek bunun tamamen tersidir, İsrail siyonistleri Arap halklarının yükselen mücadelesi karşısında çaresiz kaldıkları için azgınlaşmaktadır.

Son zamanlarda, 45'i Gaza'da, 20'si Golan'da, 15'i Sina yarımadasında olmak üzere işgal edilmiş Arap topraklarında 80'den fazla siyonist Yahudi köyü kurulmuş, ve bunlar on binlerce Arap emekçisi tarafından şiddetle protesto edilmiştir. Yeniden 2000 Yahudi ailesinin Arap topraklarında yerleştirileceğinin ve 15 yeni Yahudi yerleşim biriminin kurulacağının bildirilmesi üzerine, işgal altındaki topraklarda Arap halkı yeniden ve daha büyük kitle mücadelelerine başlamıştır. Gösteriler, grevler ve yürüyüşlerle mücadelede kararlılıklarının ortaya koyan Arap yurtseverleri Siyonist İsrail polisi ve askeri birliklerine karşı kahramanca savaşmaktadır.

Direniş sadece kasaba ve şehirlerde değil, üniversitelerde ve zindanlarda da sürdürülmektedir. Arap devrimcileri ve yurtseverleri kötü hapishane yaşam koşullarını ve zindandaki faşist zulmü protesto için mücadeleyi yürütüyorlar. Açlık grevleri ve başka yöntemlerle direnen ve şehit vererek direnişlerini sürdüren devrimci ve yurtsever Araplar, her çeşit zulmü göğüslüyorlar. Halklarına olan bağlılıkları, devrimci mücadeleye olan inançları onları kaya gibi sağlam kılıyor. Arap halkı, zindandaki savaşçılarını desteklemekten geri durmamaktadır.

İşgal altındaki Küdüs şehri üniversitesinde oniki Arap öğrenci hapishanelerdeki direnişle dayanışma içinde bir açlık grevi başlatmışlardır.

Öte yandan FKÖ, İsrail işgali altındaki topraklardaki askeri eylemlerini başarıyla sürdürmektedir. Geçtiğimiz hafta,FKÖ nün yayın organı Wafa (Vafa) gazetesinin belirttiğine göre, Hayfa'da bir İsrail askeri aracı tahrip edilmiş, bir İsrail istihbarat subayı öldürülmüş ve bir diğeri de yaralanmış, bir askeri malzeme deposu uçurulmuştur.

FAŞİZMİN KAYNAĞI EMPERYALİZM; GÜNÜMÜZDE ANA KAYNAĞI İKİ SÜPER DEVLETTİR

teori yolumuzu aydınlatıyor

Bugün ülkemizde egemen sınıfların siyasi egemenlik biçimi olan faşist diktatörlüğün arkasında emperyalizm vardır. Bu nedenle faşizmi yok etmek, faşist diktatörlüğü devirmek için, sadece egemen sınıflara karşı değil, onların efendileri emperyalistlere karşı da mücadele edilmelidir. Emperyalistlerle egemen sınıflar arasındaki ilişki, ikisine karşı verilecek mücadelenin iç-içe geçmesine yol açmıştır: Birine karşı mücadele, ötekine karşı da mücadeledir. Birine karşı mücadele edilmeden ötekine karşı da mücadele edilemez. Devrimin demokratik görevlerinin ağır bastığı bir dönemde anti-emperyalist görevlerin ona tabi olarak,ulusal görevlerinin ağır bastığı bir dönemde demokratik görevlerin ona tabi olarak ele alınması yarı-sömürge bir ülkenin sosyo-ekonomik yapısından ve emperyalizmle eğemen sınıflar arasındaki ilişkiden kaynaklanmaktadır.

1. emperyalist savaş sonrasında, kapitalizmin genel bunalımının birinci aşaması ve Ekim devriminin zafer kazandığı şartlarda ortaya çıkan faşizmin kaynağı her dönemde genel olarak emperyalizmdir; ama ana kaynağı uluslararası şartlardaki değişikliklere bağlı olarak değişmektedir.

II. emperyalist savaş öncesi şartlarda -1930'larda-emperyalist devletler içinde faşizmin ana kaynağı Almanya, japonya ve İtalya'nın oluşturduğu faşist kamptı. II. emperyalist savaşta bu üç ülkenin yenilmesiyle durum değişti. ABD emperyalizminin, savaştan galip çıkan emperyalistleri de içinde olmak üzere tüm emperyalist sistemin tek hakimi ve uluslararası jandarma haline gelmesinden sonra, faşizmin ve gericiliğin ana kaynağı ABD oldu.

Sovyetler Birliği ve Doğu Avrupa ülkelerinde kapitalizmin yeniden inşasının gerçekleşmesinden sonra durum değişti. ABD emperyalizminin yanı sıra Rus sosyal-emperyalizmi ikinci bir uluslararası jandarma ve ikinci bir süper devlet oldu.Rus sosyal-emperyalizmi, ABD emperyalizmi ile birlikte emperyalist sisteme hakim olan iki süper devletten biri oldu. Sövyetler Birliği ve bir kısım sosyalist ülkede geriye dönüşün yol açtığı yeni uluslararası şartlarda, faşizmin ve gericiliğin ana kaynağı ABD ve Sovyetler Birliği'nin oluşturduğu iki süper devlettir.

Bazı mihraklar, el altından, iki süper devletten biri olan ABD'nin gerilediği, bu nedenle faşizmin kaynağı olmaktan çıkma süreci içinde olduğunu ve neredeyse çıktığını yaymaya çalışıyorlar.

Bugünkü uluslararası durumda temel değişiklikler olmadıkça, ABD faşizmin ve gericiliğin ana kaynağı olmaktan çıkmayacaktır. ABD hala iki süper devletten biridir. Hala iki uluslararası jandarmadan biridir.

Genel olarak bütün emperyalist devletlerin, özel olarak da ABD'nin faşizmin kaynağı olmaktan çıkması bir devrim meselesidir. Sosyalist bir devrimle burjuvazi devrilip, proletarya diktatörlüğü, kurulmadığı sürece, ABD faşizmin kaynağı olmaktan çıkmayacaktır. ABD emperyalist burjuvazisi devrilmeden, ABD'nin faşizmin kaynağı olmaktan neredeyse çıktığını veya çıkma süreci içine girdiğini ileri sürmek, aslında, emperyalizmin, tekelci burjuvazinin,faşizmin ve her türden gericiliğin kaynağı olduğunu inkar etmektir, genel olarak emperyalizmi, özel olarak da ABD emperyalist burjuvazisini aklamaktır.

Bugün sadece Rus sosyal-emperyalizmi değil, aynı zamanda ABD emperyalizmi-iki süper devletfaşizmin ana kaynağıdır.

Faşizmin ana kaynağının iki süper devlet olması, iki süper devlet dışında kalan diğer emperyalist devletlerin anti-faşist oldukları, faşizmin kaynağı olmaktan çıktıkları anlamına gelmez.

İki süper devlet faşizmin ana kaynağı olmakla birlikte tek kaynağı değildir. Faşizmin kaynağı emperyalist devletlerin tümüdür, genel olarak emperyalizmdir.

Günümüzde bazı siyasi akımların iki süper devlet dışındaki emperyalist devletlerin faşizmin kaynağı olmaktan çıktıklarını iddia ettikleri gibi, II. emperyalist savaş döneminde de bazı siyasi mihraklar, faşist kampı oluşturan Alman, İtalyan ve Japon emperyalistlerinin faşizmin ana kaynağı olması tezini, tek kaynağı olması biçiminde yorumladılar. Faşist kamp dışında kalan diğer emperyalistlerin, faşizmin ana kaynağı olmadıklarından hareketle, faşizmin kaynağı olmaktan da çıktığını yaydılar.Faşizme karşı mücadelede, faşizmin ana kaynağı faşist kampa karşı mücadeleyi, diğer emperyalistlere karşı mücadele ile birleştirmediler. Onlar bu siyasetleriyle, faşist kampa ve uşaklarına karşı mücadelede, diğer emperyalistlere ve uşaklarına dayanmaya çalıştılar, ona bel bağladılar. Halk yığınlarıyla değil, faşist kamp dışında kalan emperyalistler ve uşaklarıyla birleşmeye çalıştılar, sağ-oportünist bir siyaset izlediler. Böyle bir siyaset de, devrimci cephenin değil, karşı-devrim cephesinin güçlenmesine yol açtı.

Bugün emperyalister arası çelişmeler, özellikle iki süper devlet arasındaki çelişme keskinleşiyor, kapitalizmin genel ekonomik ve siyasi bunalımı derinleşiyor, milli ve sosyal çelişmeler keskinleşiyor. Emperyalist burjuvazi, krizin ve savaşa hazırlığın yol açtığı yükleri kendi emekçilerinin ve sömürge, yarı-sömürge ülkelerin ezilen millet ve halklarının sırtına yıkmaya çalışıyorlar. Onlar, dünya proletaryasının, ezilen millet ve halkların yükselen milli ve sosyal kurtuluş mücadelelerini bastırmaya çalışıyorlar. Bu durum siyasi platformda metropol ülkelerde faşizm eğilimlerinin yükselmesini beraberinde getirmektedir. Özellikle bu şartlarda, faşizm tehlikesinin ve eğiliminin gittikçe arttığı şartlarda, iki süper devletten birini veya diğer emperyalistleri aklama siyaseti, başlı başına emperyalist burjuvaziye hizmet eden bir siyasettir.

Bugünkü uluslararası şartlarda, emperyalist devletler içinde iki süper devletin faşizmin ve gericiliğin ana kaynağı olduğunu görmemek körlüktür; iki süper devletten birini, faşizmin ana kaynağı veya kaynağı olmaktan iki süper devlet dışında kalan emperyalisteri de faşizmin kaynağı olmaktan çıkarmak-böyle bir siyaset izlemek-en hafif deyimiyle kitlelere ihanet, emperyalizme hizmettir.

Faşist diktatörlüğü yıkmak için, faşizmi yok etmek için, egemen sınıflara karşı verilen mücadele, emperyalistlere, özellikle iki süper devlete karşı verilen mücadeleyle birleştirilmelidir.

Faşizm, faşist diktatörlük ancak böyle yerle bir edilebilir.

DÜZELTME:

46. Sayıda, SOSYAL-FAŞİZM ÜZERİNE adlı yazıda ilk ana başlık teknik bir hata sonucunda çıkmamış. "SOSYAL-FAŞİZMİN İDEOLOJİSİ" olacaktır. Düzeltir, özür dileriz.

KADINLAR KATILMADAN DEVRİM OLMAZ

"..Kadın özgürlüğünün derecesi tabü ki genel özgürlüğü tayin eder."
K.Marx

"... Kadın için tam özgürlük elde edilemezse, proletarya tam bir kurtuluşa ulaşamayacaktır."
Lenin

"...insanlık tarihinde, ezilenlerin hiçbir büyük hareketi emekçi kadınların iştiraki olmadan yürümemiştir."
J.Stalin

8 MART 1977

Devrimci hareketin zaaflarını düzeltmesi için bir çağrıdır!

Tekstil işçisi kadın kardeşlerimizin sendikalaşma ve oy hakkı için mücadele bayrağını yükseltmelerinden 120 yıl sonra bir 8 Mart'ı daha kutluyoruz. 8 Mart Uluslararası Kadınlar Günüdür. 8 Mart kadın emekçilerin kurtuluş yumruğunu sıktıkları mücadele günüdür.

8 Mart Uluslararası Kadınlar Günü, 1977 yılında biz proleter devrimcilerin, kadın meselesindeki zaaflarımızı, hatalarımızı gidermek için çaba harcadığımız ve geniş emekçi kadın yığınlarını devrimci siyaset etrafında örgütlemek yolunda adımlar attığımız bir mücadele günü olmalıdır.

Kadın sorununda devrimciler büyük zaaflar ve devrimin kaderini etkileyecek eksiklikler taşımaktadırlar. Kadınların katılmadığı devrim olamaz.

Oysa şimdiye kadar kadın meselesinin şu veya bu yönüne değinen ciddi bir araştırma bile yapılmamıştır. Ülkemizde kadın meselesi devrimciler için "Kadınların Kurtuluşu devrimle mümkündür." sözüyle sınırlı kalmış, bu formülasyonun açılması, emekçi kadınları örgütleyebilecek taleplerin ortaya çıkarılması, onların mücadeleye kazanılması için çaba harcanmamış ya da atılan küçük adımlar da, temelden bir kavrayış olmadığından sonuçsuz kalmıştır.

Proleter devrimci hareket kadın meselesinde büyük ölçüde burjuva feodal ideolojilerin etkisindedir. "Kadınlar erkeklerin sırtında bir yüktür" gerici anlayışı devrimci saflarda hala yaygındır. Devrimci genç kız ve kadınların bu anlayışı yıkma doğrultusundaki adımlarının etkisi, bu çabalar büyük ölçüde temelsiz ve burjuvaca olduğundan, zayıf olmuştur.

Gazetemiz HALKIN KURTULUŞU bu tür zaafları taşımaktadır. 1 seneyi aşkın yayın hayatımız boyunca kadın meselesine yok denecek kadar az değinmiş olmamız bunun açık bir göstergesidir. Bu eksiğimiz konusunda 3-4 okuyucumuzdan uyarıcı mektuplar aldık. Bu eleştiri mektuplarından biri şöyle demektedir:

"... Görebildiğimiz kadarıyla eksik bulduğumuz bir yönü size bildirmeyi devrimci bir sorumluluk, bir görev sayıyoruz. Genel olarak devrimci basında olduğu gibi HALKIN KURTULUŞU'nda da, kadınlar üzerindeki katmerli sömürü, baskı ve zulüm bilimsel ve geniş olarak ele alınmamıştır. Biz Almanya'daki Türkiyeli emekçi kadınlar olarak bunu gazetemizin önemli bir eksikliği olarak görüyoruz.

HALKIN KURTULUŞU'nun 35. sayısında "Kadınların Ezilmesinin Nedeni" başlıklı bir yazı yayınlanmışsa da bu, bizce çok yetersizdir.

.... Biz Türkiyeli emekçi kadınlar olarak gazetemiz HALKIN KURTULUŞU'nun, yolumuza ışık tutması için, öenemli bir eksikliği düzeltme yolunda önemli bir adım atmaya çağırıyor ve hep bir ağızdan haykırıyoruz: KADINSIZ DEVRİM OLMAZ."

Zaaflarımızı tespit etmemiz, onları düzeltme doğrultusunda attığımız ilk ama bir sürecin başlangıcı olan adımdır.

Devrimci hareketin kadın meselesindeki zaafları geniş emekçi kadın kitlelerini burjuvazinin kollarına atmıştır. Durumlarından şikayetçi olan, ezilen cins olduklarının farkına varan emekçi kadınlar, karşılarında devrimci bir alternatif olmadığından revizyonist ve reformist akımların etkisi altında kalmışlardır. Hayır, onların yeri karşı-devrimci saflar değil, devrimin aydınlık yoludur.

8 Mart 1977, devrimci hareketin kadın meselesindeki zaaflarını düzeltmesi için bir çağrı olmalıdır.

Kadınların köle durumuna gelmeleri sınıfların ortaya çıkışıyla başlar

Kadınların bir köle, ezilen ve horlanan bir cins durumuna gelmeleri, işbölümünün ilerlemesi, toplumun sınıflara bölünmesi, özel mülkiyetin gelişmesi ve özel mülk sahiplerinin mülksüzleri baskı ve tahakküm altında tutma zorunluluğundan, sınıf çatışmalarını dizginleme ihtiyacından devletin doğması ile aynı döneme rastlar. Kadınlar böylece henüz sınıfların olmadığı devredeki etkinliklerini yitirdiler veköleler haline geldiler. O zamandan beri, köleci, feodal rejimlerden günümüz kapitalist - revizyonist dünyasına kadar kadın katmerli bir sömürü ve baskı altındadır. Toplumsal baskı ve aile baskısı.

Özel mülkiyet kadını da bir mülk haline getirdi ve böylece fuhuş yaygın bir kurum olarak ortaya çıktı. Kadınlar her türlü haktan yoksun ve adeta mutfağa ve eve zincirlenmiş tutsaklar oldular. Onlar erkeklerin mülkü, bir zevk aracı durumuna geldiler. Dini ve resmi kanunlar tarafından her türlü mesleğin dışında evde kapalı tutulan kadınlar kitleler halinde fuhuşa itildiler.

Sanayi devrimiyle burjuvazi azgın kâr hırsıyla kadınları ve çocukları üretime soktu. Kapitalizm kadını özgür kılmak için değil, onu kanına, iliğine kadar sömürmek için, dini, "ahlaki" kuralları çiğnemeden dört duvar arasından çıkardı. Burjuvazi için geniş kadın kitleleri ucuz ve yoğun işgücü kaynaklarıydı. Emekçi kadınlar erkeklerden daha da insafsızca sömürülen birer meta haline geldiler.

Kadınlar sınıfların ortaya çıkmasından bu yana sınıflı toplumlarda bir köle, ezilen cins durumundadırlar.

Kadın meselesi özünde sınıf meselesidir

Yukarıda açıkladığımız gibi kadınların etkinliklerini yitirmeleri ve tutsak hale gelmeleri sınıfların ortaya çıkışıyla başlar. Özel mülkiyet! İşte kadınların mülk haline gelmesinin, ezilip horlanmasının sebebi. Özel mülkiyetin varlığı süresince, hangi toplum şeklinde olursa olsun, ister feodal toplumda, ister kapitalist toplumda olsun kadın köledir. Kadın meselesi özünde bir sınıf meselesidir. Kadın meselesinin çözümü ancak özel mülkiyete son verilmesiyle mümkün olacaktır.

Özel mülkiyetin, sömürünün ortadan kaldırılmasıyla kadınların kurtuluşunun ilk adımı atılacak ve burjuvazinin hep vaadettiği, fakat gerçekleştiremediği, kadın ve erkeğin kanun önünde eşitliği sağlanacaktır. Fakat kadınların devrimle kazandıkları bu hakkı kullanmaları, yani gerçek hayattaki eşitliğin gerçekleşmesi uzun bir süreç meselesidir. Sınıflar tümüyle ortadan kaldırılmadan, evdeki ve mutfaktaki iş sosyalleşmeden kadınların tam kurtuluşu mümkün değildir. "Ev köleliği" devam edecektir. Kadının nihai olarak kurtuluşu ancak sınıfsız topluma kadar sürecek bir mücadeleyle, sınıfsız topluma ulaşılmasıyla gerçekleşecektir.

"..BOYOK BIR SOSYALIST TOPLUMUN INŞASINDA GENIŞ KADIN KITLELERINI ORETIME KATILMAK IÇIN SEFERBER ETMEK ÇOK BOYOK BIR ÖNEM TAŞIR... GERÇEK KADIN ERKEK EŞITLIĞI, ANCAK BOTON TOPLUMUN SOSYALIST DÖNOŞOMO SORECINDE GERÇEKLEŞTIRILEBILIR."
MAO ZEDUNG

Kadınlar olmadan gerçek yığın hareketi olamaz

Kadın emekçiler, erkek emekçilerden kat kat fazla ve insafsızca sömürülmektedirler. Yıllardır eve, mutfağa ve kocaya zincirli tutsaklar olmaları kadınları, politikaya karşı ilgisiz ve geri hale getirmiştir. Ama emekçi kadınlar, üzerindeki bu katmerli sömürüye karşı, ezilme ve horlanmalarına karşı büyük bir isyan ve güçlü bir mücadele hırsı ile doludurlar. Yüzyıllardır ezen ve sömüren sınıflara karşı verilen mücadelelerde onlar da yer

De.sa.7.sü.3'de

HEŞTE ADARÊ CEJNA JINÊN DEMUORATE

8 MART DEMOKRAT KADINLARIN BAYRAMI

HEŞTÊ ADARÊ ROJA ME HILAT
CEJNA JINAYE, JINÊN DEMUQRAT
VÊ ROJA PIR XWEŞ, ROJA DILŞADÎ
ROJA SERBESTÎ, GERDEN AZADÎ
ROJA İNSANÎ, ROJA WEKHEVÎ
NÎZAMA SOVYET RÊÇA BOLŞEVÎ
QEYDA LINGÊ ME WÊ ROJÊ SIKAND
EW ÇAROKA REŞ VEGIRT Û ÇIRAND
LI BIRCA SOVYET DERKET RONAHÎ
LI DINYAYÊ TEV, JINAN KIR ŞAHÎ
ŞAHÎ Û GOVEND, DÎLAN Û MIZGÎN
DESTÊN HEV GIRTIN JI ÇÎN TA BI ÇÎN
EM BÛNE WEK HEV TEV DE JIN Û MÊR
LI ME ZÛ DERKET EV ROJ Û SITÊR

CEGERXWÎN

SEKİZ MARTTA DOĞDU GÜNÜMÜZ
KADINLARIN BAYRAMIDIR,
DEMOKRAT KADINLARIN.
O GÜN KIRDI AYAĞIMIZDAKİ PRANGAYI
SOVYET DÜZENİ, BOLŞEVİZM YOLU
BU SEVİNÇ DOLU, ÇOK GÜZEL GÜNDE
İNSANLIK, EŞİTLİK GÜNÜ
ÖZGÜRLÜK, BAĞIMSIZLIK GÜNÜNDE
KARA ÇARŞAFLARIMIZI ALIP YIRTTI.
IŞIDI AYDINLIK SOVYET BURCUNDAN
SEVİNÇ SALDI TÜM DÜNYAYA
KADINLARA SEVİNÇ SALDI
SEVİNÇ, HALAY, DÜĞÜN, MUŞTU
TUTUŞTUK EL ELE; ÇİN'DEN TA ÇİN'E
EŞİT OLDUK KADINLA ERKEK
TEZ DOĞDU BU YILDIZ BİZE

CİĞERHUN

YAŞASIN KADINLARIN KURTULUŞ MÜCADELESİ!

Proletaryanın kurtuluşuyla; ezilen cins, kadınların kurtuluşu birbirine sıkı sıkıya bağlıdır. Proletarya kurtuluşunu sağlayamaz, kapitalizmi kökünden yıkamazsa, kadınların kurtuluşu sağlanamaz. Öte yandan, eğer kadınlar devrim mücadelesine katılmazlarsa proletarya kurtuluşunu gerçekleştiremez.

Her yıl 8 Mart'ta şehit kızkardeşlerimiz, hınçla bilenmiş keskin gözleri, hala çarpan kanlı yürekleri ve silahlarına sımsıkı sarılı pençeleriyle bize bir kere daha bu gerçeği, bu zorunlu bağıntıyı gösterirler.

8 Mart; kadınların kurtuluşlarını sağlama mücadelesinde proletaryanın, onun en ileri unsurları olan komünistlerin ve emekçi kadınların kendilerinin, gösterdikleri yüce çabaların bayrağıdır.

8 Mart, işçi sınıfının kızıl bayrağı altında, tüm insanlığın kurtuluşu için kahramanca ve fedakarca savaşarak; cephede, işkencede, darağacında, zindanda; Vietnam'dan Kolombiya'ya, Kamboçya'dan Brezilya'ya, Tayland'dan Şili'ye, Malezya'dan Afrikaya dünya devriminin değişik siperlerinde can vermiş yüzbinlerce kadın ve genç kız yoldaşın şanlı anılarının, daha da gür ve mücadeleci bir alevle yüreklerimize dolduğu bir gündür.

8 Mart, sadece emekçi kadınların günü müdür? Hayır. O sadece kadın emekçilerin değil, bütün ezilenlerin; erkek ve kadın bütün emekçilerin bir mücadele günüdür.

Her yıl 8 Mart'ta her milliyetten kadın emekçiler, kadın işçiler ve köylü kadınlar; proletaryanın önderliğinde tek ve bölünmez bir devrim cephesinin yorulmaz savaşçıları olduklarını akılda tutarak, kendi kurtuluşlarının ancak kendilerinin de katılacakları bir devrimci mücadeleyle gerçekleşeceğini bütün inançlarıyla dünyaya duyururlar.

Uluslararası Kadınlar Gününde, ezilen, horlanan, azgınca sömürülen, hem feodal hem de emperyalist-kapitalist sömürü ve tahakkümün katmerli boyunduruğunu taşıyan Türkiyeli emekçi kadınlar yumruklarını sıkıyor ve mücadelelerini kesin zafere kadar yılmadan ve bütün dünya emekçi kadınlarıyla kol kola, omuz omuza sürdüreceklerine and içiyorlar.

Bu yılki, Uluslararası Kadınlar Günü (8 Mart 1977) proletaryanın kadınların kurtuluşu mücadelesine bundan sonra daha da bilinçli, azimli ve yaratıcı bir güçle katılmasının ve ona önderlik etmesinin tanığı olacaktır.

Bu günle birlikte kadınların kurtuluşu mücadelesini revizyonist ve reformist engelleri parçalayarak proletaryanın devrimci mücadelesiyle birleştirme çabalarımıza hız verelim.

YAŞASIN ULUSLARARASI KADINLAR GÜNÜ!
YAŞASIN TÜM İNSANLIĞIN KURTULUŞU MÜCADELESİ!
YAŞASIN KADINLARIN KURTULUŞU MÜCADELESİ!
YAŞASIN PROLETER ENTERNASYONALİZMİ!
YAŞASIN DÜNYA PROLETARYA DEVRİMİ!

Silahlanmaya Hayır

"Savaşa ve silahlanmaya hayır" diyor sosyal faşistler ve kadınları eli güvercinli barış melekleri haline getirmeye çabalıyorlar. Onların amaçları emekçi kadın ve erkeklerin savaşa karşı uyanıklıklarını köreltmek, onları silahsız bırakmak ve "savaşa hayır" maskesiyle üçüncü bir dünya savaşı için çılgınca silahlanmaktır.

Emekçi kadınlar, revizyonist ve reformist engelleri aşarak, devrim mücadelesinde yerlerini alacaklardır

Ülkemiz yarı sömürge, geri bir ülke olduğundan, ülkemiz kadınları kapitalist ülke kadınlarından çok daha ağır şartlarda yaşamaktadırlar. Onların üzerinde çok yönlü bir baskı vardır. Demokratik devrim yapılmadığından kadınlar üzerinde feodal baskı hala mevcuttur. Kızların okula gönderilmemeleri, kadınların erkekler gibi çalışmasının kötü karşılanması ve dört duvar arasına hapsedilmeleri, başlık parası... Bunların hepsi feodal baskının en açık görüntüleridir.

Ülkemizde kadınlar büyük ölçüde feodal, burjuva ideolojilerin etkisi altındadır. Gerici propagandanın, gelenek ve göreneklerin, boğucu aile yaşantısının etkisiyle kadınlar arasında "ben kadınım, aklım ermez", "o erkektir, döver de söver de" anlayışı yaygındır.

Emekçi kadınlar sınıf çatışmalarının keskinleşmesi, halk mücadelelerinin yükselmesiyle her geçen gün daha büyük kitleler halinde ezilen cins olduklarının, toplumda katmerli baskı altında bulunduklarının farkına varmaktadırlar. Grevlerde, toprak işgallerinde gösterilerde emekçi genç kız ve kadınlar olarak yerlerini almakta ve mücadele etmektedirler.

Ama kendiliğinden hareketlerin tecrübesiyle ilerlemiş olan kadınlar karşılarında, kendilerinin kurtuluşlarını gösterecek kadın hareketinde onlara önderlik edecek güçlü bir devrimci alternatif olmadığından modern revizyonizmin, reformizmin saflarına geçmektedirler. Modern revizyonizm ve reformizm, devrimci hareketin bir parçası olan kadın hareketinin de önündeki en büyük engeller durumundadır. Emekçi kadınlar, izlenecek doğru bir siyasetle marksizme kazanılmalı ve modern revizyonizmin, reformizmin, her türden gerici akımın etkisi kırılmalıdır.

Sosyal faşistler kadınları, halk düşmanı emellerine alet etmek istiyorlar

Devrimci hareketin zaaflarından dolayı büyük ölçüde boş bıraktığı kadın hareketi alanına sosyal faşistler el atmışlardır. Bu alanda emekçi kadınları sınıf mücadelesinden alakoymaya ve onları kendi sosyal-emperyalizme uşaklık ve sosyal-faşist diktatörlük siyasetlerine alet etmeye çalışmaktadırlar. Bu amaçla kadın dernekleri kurmakta (İKD), yayın organları çıkartmakta, emekçi kadınların taleplerine sahtekarca sahip çıkar görünmektedirler.

Sosyal-faşistler bir yandan kadın mücadelesini kendi sosyal-faşist diktatörlük emellerinin peşine takmaya çalışırken, bir yandan da onların mücadelesinin gerçek hedefleri görerek bu hedeflere yönelmesine, hakim sınıflar devletinin kalelerine hücuma geçmesine engel olmaya, bu mücadeleyi, özüne karşı çıkmadıkları düzenin sınırları içinde tutmaya uğraşıyorlar. Kadın meselesiyle ilgili bütün talepleri bu düzen içinde sağlanabilecek ve kadınların kurtuluşunu gerçekleştirmeyecek taleplerdir. Onlar binlerce kadın emekçiyi "çocuklarımıza kreş açılsın" sahte sloganı etrafında toplayarak ama mücadeleyi sadece ve sadece bu ve bunun gibi taleplerle sınırlayarak düzenin sınırlarını aşmamaya çalışıyorlar. Yasalar uygulansın! Mevcut yasalar geliştirilsin! DİSK'in sosyal-faşist yöneticileri işçi kadınlar için çıkardıkları bir broşürde şöyle diyorlar:

"Nasıl bir mücadele verilmelidir?

Emekçi kadınlar:

- Önce mevcut hakların neler olduğunu öğrenmelidirler.
- Mevcut yasal hakların geliştirilmesi için emekçilerin düzenledikleri mitinglere, yürüyüşlere katılmalı ve çevrelerindekilerin de buna katılmasını sağlamalıdırlar.
- Mevcut yasal hakların geliştirilmesini sağlayacak partilere oy vermelidirler."

De.sa.7.sü.6'da

DEVRİM OLMADAN KADINLAR KÖLELİKTEN KURTULAMAZ

"KENDİ İKTİDARIMIZI KURMADAN BU SÖMÜRÜYÜ DURDURAMAYACAĞIMIZI ANLADIK"

"Kendi malımızı kesme iznini, faşist MC'nin uşağı Orman Bölge Şefi'ne kızarmış tavuk yedirerek, rakı içirerek alabildik"

H.K- Kestiğiniz orman kendi malınız mıydı?

- Evet, kendi malımızdı. 40-45 yıl önce var olan her şeyimizi sattık, aldık.

H.K- Ormanınızı neden kesmek istediniz?

- Yükselen hayat pahalılığı karşısında tarımdan kazandığımız gelir karnımızı doyurmağa yetmiyordu. Borçlanmıştık, everecek oğullarımız vardı, v.b. Ormandan 2.000 Ton odun çıkacağını umduk. Bu ümitle ormanı kesmeğe karar verdik.

H.K- Orman sizin tapulu malınız olduğu halde keserken bir zorlukla karşılaştınız mı?

- Kesime başlamadan önce herhangi bir zorlukla karşılaşacağımızı sanmıyorduk. Çünkü tarlamızdaki buğdayı biçerken kimseden izin almıyorduk, kimseye sormuyorduk. Ormanda bizim malımız olduğuna göre kimseye sormadan keseceğimizi ve istediğimiz yere istediğimiz fiatla satabileceğimizi zannediyorduk. Fakat umduğumuz gibi olmadı. İzin almamız gerektiğini öğrendik.

H.K- İzini nereden ve nasıl aldınız?

- Orman Havza ilçesi hudutları içinde olduğu için izni Havza Orman Bölge, Şefliğinden almamız gerekti. Köyümüzde içecek suyu bulamazken, kendimiz Kurban bayramından Kurban bayramına et yerken , öz malımızı kesme iznini Faşist MC'nin uşağı Havza Orman Bölge Şefine kızarmış tavuk yedirerek, rakı içirerek alabildik.

H.K- Kesim sonunda ne kadar odun çıktı, bu çıkan odunu nasıl sattınız?

- Kesimden çıkan 1000 Ton odun şöyle yağma edildi:

1000 Ton odunun % 40 ı olan 400 Ton odunu Devlet almıştır. Geriye kalan 600 Ton odun köylünün kendi malı olduğu halde yine köylüye tonu 175 T.L dan satılmıştır. Bize Nakil belgesi verilmeyerek odunumuzu daha yüksek fiatla satabilmemiz engellenmiştir. İl hududu içinden almak isteyenlere baskı yapılarak verilmemiştir. Bunlardan da anlaşılacağı gibi Orman bölge şefi odun tüccarı Dursun Sönmez ile işbirliği yapıp, köylünün odununu yağma ettirmiştir. Faşist orman bölge şefi, diğer yandan asgari ücret 60 T.L olduğu halde, köylüye kesim ücretini 40 T.L. üzerinden verdi. Haksızlığın farkına varan köylülerin mücadelesini baltalamak için, köylüyü guruplara bölerek sorumluluğu gurup başkanlarına yükledi. Gerçek düşmanlarını ve uşaklarını iyi tanıyamayan köylü bir birine düştü. Bu arada Orman bölge şefi ve işbirliği yaptığı odun tüccari Dursun Sönmez köylüden çaldıkları paraları rahatça yediler.

Orman Bakanlığının resmi toplantısı sırasında orman bölge şefi, amirlerine yaranmak için, Suluova Saraçoğlu turistik tesislerinde ve Havza Maarif kaplıcalarında, amirleri ve ortaklarıyle karı kız oynatarak, köylünün alınterini, nasırlı ellerin parasını zevk ve sefa içerisinde yemiştir. Üstelik birde, bu alem için 115.000 (yüzonbeş bin) lira harcadığını gelip köylüye anlatmıştır.

Acaba Orman Bölge Şefi bukadar parayı nereden bulupta verdi? Maaşındanmı? Yoksa fakir köylülerin cebinden, malından zorla, hileyle çaldığı paralardan mı?

H.K- Karşılaştığınız bu olaydan çıkardığınız sonuç nedir?

- Çıkardığımız birinci sonuç; devlet bizim işlerimizi gören bir kuruluş değilmiş. Zenginlerin bizi daha fazla sömürmeleri için kurdukları bir teşkilatmış. Kendi iktidarımızı; yani devrimci İşçi-Köylü iktidarını kurmadan bu sömürüyü durduramayacağımızı anladık.

Tüm ezilmiş kadınlar olarak

DEVRİMCİ SAFLARDA YERİMİZİ ALALIM!

Bizler gerçekler içinde yaşayıp acı gerçekleri gören, tadan Mazgirtli analar, bacılarız.

Faşist diktatörlüğün baskı ve zulüm saçtığı İlçemizde bizler de artık inandık ki kadınsız devrim olamaz. Her zaman her yerde aktif olarak saflarda yer alacağımızı, milli zulmü, baskı ve terörü her yerde lanetleyip, protesto edeceğimizi ve her eylemimizin faşizme, Sosyal faşizme karşı ileri bir adım olacağını bildiririz.

Kürsülerde bar bar bağırıp işçiye iş, köylüye toprak sağlayacağını söyleyen reformist partilerin bizi kurtaramayacağını anladık artık. Tüm ezilmiş kadınlar olarak halkımızın faşizme , sosyal faşizme, Emperyalizme, sosyal emperyalizme karşı yürüttüğü bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde kitlelerle birleşmek, mücadeleyi sürekli yaymak ve geliştirmek göreviyle karşı karşıyayız.

Gerçek demokrasi gericilerin bize yutturmak istedikleri gibi seçim sandığında değil, fabrikalarda, tarlalarda, köylerde doğacaktır. Karşı devrimcilerin durdurmaya çalıştıkları Mücadelemize daha sımsıkı sarılalım. Kendi iktidarımızı kurup evlatlarımız üzerine uygulanan işkence ve zulümü tarihe gömelim.

Gerçek devrimci, işkencehanelerde başı dik direnenleri örnek alan ve dili çözülenlerden ders çıkartmayı bilendir. Halka olan bağlılığımızı her fırsatta pratikte gösterelim.

Ne İşkence ne ölüm bizi halkın mücadelesinden ayıramaz. Cesaret ve aklın gücüyle hep beraber Halkın Kurtuluşu için ileri....

KADINLAR KATILMADAN DEVRİM OLMAZ.
KAHROLSUN MİLLİ ZULÜM.
KAHROLSUN FAŞİZM-SOSYAL FAŞİZM, VE İKİ SÜPER DEVLET.

Mazgirt'li Devrimci Kadınlar

"ÇEKTİĞİMİZ ACILARIN KADER OLMADIĞINI BİLİYORUZ"

Bizler Batı Tekstil Fabrikasının işçileriyiz. Bizi hergün öldüresiye çalıştırıyorlar. Burda bir tanesini bile alıp giyemeyeceğimiz iç çamaşırları dikiyoruz. Bunların çoğunu yabancı devletlere yolluyorlar. Zaten burası Almanlarla ortak. Aslında biz bütün patronların nasıl kanımızı emdiklerini biliyoruz.

Çalışmamızın adı akord değil, ama bizden bir saatte iki saatlik iş istiyorlar. Şefler ve postabaşılar bize hayvanca muamele ediyorlar. Durmadan bağırıyorlar. Küfürün bini bir para. İstedikleri sayıyı veremezsek işten çıkarılacağımızı söylüyorlar. Günde kaç defa böyle tehdit ediliyoruz. İş güvenliğimiz yoktur. Geçen sene Eylül'de bizleri söz de imtihana soktular. İstedikleri eski arkadaşlarımızı işten atmaktı. Çünkü onların ücretleri biraz artmıştı. 40 arkadaşımızı böylece çıkardılar. Onları destekleyemedik. O zaman çoğumuz bilinçsizdik. Şimdiyse, tek bir yere vurursak yumruğu neler yapabileceğimizi biliyoruz.

Fabrikamızda patron sendikası Teksif var. Temsilcileri patron ve adamları seçti. 40 arkadaşımız atıldığında baştemsilci Yaşar bir hafta Ankara'ya gitti gelmedi. Bizi öyle koyup kaçtı. Bizden her ay 60 lira sendika aidatı kesiyorlar. Temsilcilere meselelerimizi anlatıyoruz, onlar hiç oralı olmuyorlar. Ancak kendi temsilcilerimizi kendimiz seçersek onlar bizim temsilcimiz olur.

Hiçbir sebeple işten izin alamıyoruz. Bir iki saatlik işimiz de olsa vermiyorlar. İzinsiz gelmezsen iki katı ücret kesiyorlar. Zaten vergiymiş bilmem neymiş bir sürü para kesiliyor. Aynı gün işe giren, aynı şartlarda çalışan, aynı vergi grubuna giren arkadaşların ücretleri değişik değişik. Yeni evlenen iki arkadaşa evlenme parası verilmedi. Yeni doğum yapan arkadaşlarımıza çocuk zammı verilmiyor.

Hastaneye de izin verilmiyor kolay kolay. Geçenlerde bir arkadaşımız iş kazası geçirdi. Acele hastaneye götürüldü. Sonra vizite kağıdına iş kazası yazılmadı.

Daracık yerde bir sürü arkadaş çalışıyoruz. İçerde zehirli boya tozları, ambalajda yanan naylon dumanı akşama kadar bizi sersem ediyor. Bazı arkadaşlar fenalık geçiriyor, bayılıyor.

Yemekte upuzun bir kuyruk oluyor. En arkadaki arkadaşlara sıra gelinceye kadar zaman doluyor. Nasıl yemek yediğimizi bilmiyoruz. Yemekhane daracık, bazılarımız ayakta yiyoruz. Zaten azıcık yemek veriyorlar. Bizde açız, ekmeğe sarılıyoruz. Çıkan yemeklerin besin değeri yoktur. Pilav, makarna hiç eksik değil. Biz bütün bu eziyetleri çekerken şefler ve postabaşılar kuyruğa girmiyorlar. Beş dakika önce inip yemeklerini alıyorlar. Hele vardiyadaki arkadaşlara yemek çok az veriliyor. Onlar da iyice donmuş oluyor.

Biz Batı Tekstil işçileri bu çektiklerimizin kader olmadığını biliyoruz. İşçiler birleşince bizim gücümüzü kimse yenemez.

YAŞASIN İŞÇİLERİN GÜÇLÜ BİRLİĞİ!
YAŞASIN DEVRİMCİ İŞÇİ-KÖYLÜ İKTİDARI!

BATI TEKSTİL'DEN BİR DEVRİMCİ İŞÇİ

Devrimci mücadele faşistleri korkutmakta, tedirgin etmektedir.

Bizler Kars'ın Ardahan ilçesine bağlı Yaylacık Köyü devrimci köylüleriyiz. Köyümüz kasabaya iki kilometre uzaklıktadır. Köyden bağırsak sesimiz Ardahan'daki hakim sınıfların yönetici ve idarecilerin kulaklarına gider. Ama yıllardır uğraşmamıza rağmen, köyümüzde ne doğru dürüst yolumuz, ne okulumuz ne de çeşmemiz vardır.

Köyümüze 1973-1974 döneminde devlet tarafından yol, okul ve çeşme yapılması ön görülmüştü. Ne yazık ki 1977 yılına girmemize rağmen yol ve köprüler tamamlanmamış, okul ihtiyacı karşılanmamış, çeşme yapılmamış durumdadır.

Köyümüz halkından olup işbirlikçi hakim sınıfların açıktan açığa köpekliğini yapan müteahit Mehmet Azeri, köy için yapılması öngörülen yol, köprü okul ve çeşmenin müteahitliğini üzerine almış, hem köylüyü sömürmekte, hem de baskı yapmakta ve tehdit etmektedir. Köy için ayrılan krediyi mühendis ile beraber kendileri için kullanmaktadırlar. Köylülere "Sizler AP ve MHP'ye oy vermezseniz bu köye hiç bir şey yapılmaz yapılmayacak. Oy vermediğiniz gibi komünist olmuşsunuz, vazgeçin. Köprüye ve çeşmeye yazılan yazıları (Faşizme ölüm, Halka Hürriyet - İşçi Köylü Elele Devrim Yolunda- Kahrolsun Ağa ve Patron Düzeni) gören mühendis veya parti adamı yüzümüze tükürmez mi? Bu hem köyümüze hem de bizlere leke değil mi?" diyen bu faşistler MC tarafından özel olarak beslenmekte ve korunmaktadırlar.

Köyde, afiş asan, bildiri dağıtan devrimci işçi, köylüleri, öğrencileri üzerine faşist beslemelerini ve satılmış köpeklerini salmakta, tehdit etmekte, yıldırmak istemektedirler.

Fakat biz Yaylacık Devrimci halkı olarak her türlü baskı ve terörü göğüsleyip kararlı ve bilinçli bir şekilde mücadele vereceğiz. Mücadelemizi tüm çevre köylülere örnek olacak bir şekilde sürdüreceğiz.

Yıllardır köyümüzde oyların çoğunluğunu alan CHP bugüne kadar köyümüze hiç bir ilgi göstermediği gibi köyde zenginlerin, ağaların yanında yer almıştır. Şuna inanmaktayız ki, CHP'nin bize hiç bir faydası olmayacaktır. Köyümüz halkı bu olup bitenlerden ve geçmişten çok iyi ders almaktadır.

Bizlerin bu kararlı mücadelesi; yıllardır köylünün başına çöreklenmiş onların toprağını malını canını ellerinden alıp sömüren köyün hem ağası hem de muhtarı olan Selver Azeri'yi, ağabeyi faşist mütahit Mehmet Azeri'yi ve diğer kardeşi Enver Azeri'yi tedirgin etmektedir. Emekçi halk yığını bu sahtekarlardan, bu sömürücü ve katillerden hesap soracaktır.

Ama hiç bir güç Yaylacık devrimci köylüleri olan bizlerin ve tüm halkımızın mücadelesine engel olamıyacaktır.

FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!
NE AMERİKA, NE RUSYA, BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!

DİSK İÇİNDE AĞALIK KAVGASI

"DİSK üst yönetiminin ve bu arada Maden-İş Sendikası yöneticilerinin Pagetti dereceden epey sırrı var. Bunlar, işçilere karşı sır. Bunlar, burjuvaziden saklanan sırlar değil ve üst kademe yöneticilerinin böyle sırlarla mülki, olması, burjuvazinin saldırmasına olanak sağlıyor. Kemal Türkler'in "mülkleri" bunun örneğidir. Kemal Türkler'in mal varlıkları ve bunları nasıl elde ettiği ortaya çıktığında, işçi sınıfının önünde, burjuvaziye büyük bir olanak sağladı.

... Düşününüz ki, bu yaşam ve sırlarınız, sizi, işçi sınıfının ileri sendikal hareketine de, politik hareketine de karşı çıkartıyor. Tıpkı sizden evvelkiler gibi. O kadar ki, işverenle anlaşıp Türkiye İşçi Partili olduğu için işten işçi çıkartabiliyorsunuz. Hem de en pespaye, sarı sendikacılık oyunlarına başvurarak. Sendikanın şu veya bu görevine seçilmek için aday olan işçileri, işten çıkarttırmakla tehdit edebiliyorsunuz.

Düşününüz ki, "tabanın söz ve karar sahibi olması" ancak, sendika yönetimine seçilme yollarının açık olması, yani aday olabilme ve seçilebilmeyle, sorunlar üzerinde görüşlerini belirtme ve eleştirmeyle mümkünken, aday olmaları engelleyerek seçilenleri görevlerinden alarak, görüş ve eleştirilerini yapanları disiplin kuruluna sevkederek durdurmaya çalışıyorsunuz mücadeleyi."

Revizyonist "TİP"nin yayın organlarından "Yürüyüş" Dergisi'nin 1. Mart tarihli 99. sayısında DİSK yönetimindeki sendika ağaları ile ilgili olarak bunlar yazılı. Revizyonist "TİP"lilerin söyledikleri sadece bunlarla sınırlı değildir. "TİP"li yöneticilerin demeçlerinde ve yayın organlarında DİSK'in başındaki sendika ağalarının eleştirisine ayırdıkları pay giderek artıyor.

Revizyonist "TİP"lilerin yukarda yazdıkları yıllardır devrimcilerin DİSK yönetimindeki sendika ağaları ile ilgili olarak söylediklerinin küçük bir parçasıdır. Bir yıl öncesine kadar DİSK'in başındaki sendika ağaları ile gül gibi geçinen revizyonist "TİP"liler bu gerçekleri söyleyen devrimcilere DİSK'in başındaki sendika ağaları ile birlikte azgınca saldırıyorlardı ve hep birlikte saltanatlarını sürdürüyorlardı. Revizyonist "TİP" ile sosyal - faşist T"K"P arasında post kavgası kızışıncaya ve bunun sonucunda DİSK yönetimindeki sosyal-faşistlerin ağalıklarını sürdürmek için çalmayacakları kapı, yapmayacakları ihanet olmayan Kemal Türkler, Mehmet Kılıç gibi sendika ağası hainlerle birleşip "TİP"li sendika ağalarını tasfiyeye başlayıncaya kadar bu ortaklık devam etti. "TİP"lilerin tasfiye edilmeye başlanmasıyla birlikte "TİP"li revizyonistler de ortak "sır"larının bir kısmını açıklamaya başladılar. "Sır"ların daha büyüklerini ise kendi foyalarının da açığa çıkartılması endişesi ve "ne olur ne olmaz ilerde belki yine anlaşırız" düşüncesi ile gizlemeye devam ediyorlar. "Sırlar da bilinir." (siz onu "açıklarım ha" diye anlayın.) başlıklı yazılarla da eski ortaklarına tehditler yağdırıyorlar.

REVİZYONİST "TİP"LİLERİN GİZLEMEYE ÇALIŞTIKLARI

Revizyonist "TİP" yöneticileri ve yayın organları DİSK'in başındaki sendika ağalarını "DİSK üst yönetimi" diye adlandırıyor ve "DİSK üst yönetimi" tarafından CHP adına tasfiye edildiklerini söylüyorlar. DİSK'in başındakilere sendika ağası demekten kaçınmaları kendi sendika ağalıklarını gizleme çabasından kaynaklanmaktadır. Asıl önemlisi onların DİSK'teki tasfiye girişimlerinde bulunanların en başında gelen Rus sosyal-emperyalizminin işbirlikçisi sosyal-faşistleri gözlerden gizlemeye, tasfiyeleri sadece CHP'lilerin girişimleri olarak göstermeye çalışmalarıdır. DİSK yönetimindeki Kemal Türkler, Mehmet Kılınç gibi büyük sendika ağalarının kendileri ve çevrelerinin çıkarları için yapamayacakları yoktur. Kendileri yönetimde kalabilmek, sendika ağalıklarını sürdürebilmek için kim güçlü ise onunla uzlaşmaya, onun görüşlerini savunmaya hazırdırlar. Bugünkü şartlarda kâh T"K"P, kâh CHP'li olabilirler. İçinde bulunulan koşullarda ağır basan tarafa yatarlar. Bugün hem CHP ile hem T"K"P ile ilişkileri açısından "TİP"lilerin tasfiyesi işlerine gelmektedir. Fakat meseleyi sadece bu büyük sendika ağaları ile, ve bazı CHP'li reformist sendika ağaları ile sınırlamak DİSK içindeki asıl düşmanı gözlerden gizlemeye yaramaktadır. Revizyonist "TİP"lilerin yaptığı da budur. DİSK içindeki asıl düşman Rus sosyal-emperyalizminin işbirlikçileri sosyal-faşistlerdir. DİSK'in ilkeleri içinde "tabanın söz ve karar sahibi olma" şeklinde ifade edilen sendika demokrasisinin başta gelen gaspedicisi onlardır. DİSK içinde döndürülen bütün dolapların altında da ilk elde onların parmağı vardır. DİSK içinde ilk vurulması gereken sosyal-faşistlerdir. Sendika demokrasisi en başta onlara karşı savunulmalıdır.

Revizyonist TİP'lilerin sosyal-faşistleri gizleme çabaları kendi revizyonistliklerinden kaynaklanmaktadır. Revizyonist TİP bugün bir ölçüde Batı Avrupa'daki revizyonist komünist partilerinin savundukları revizyonist komünist partilerinin bağımsız davranabilmelerini -Revizyonist SB"K"P'ye karşı bağımsız olabilmelerini- savunsa da bugün Rus sosyal-emperyalistlerini sosyalist göstermekte, onların azgın yağma ve talanını gizleyip, desteklemekte, devrimcilere ve yurtseverlere saldırmada Rus sosyal-emperyalistlerinin azgın işbirlikçileri T"K"P ve "TSİP" ile yarışmaktadır.

Bu nedenle proleter devrimci işçiler bu çatışmanın gerçek niteliğini, her iki tarafında işçi sınıfının düşmanı, halk düşmanı yüzünü açığa çıkarma yönünde çabalarını yoğunlaştırmalıdırlar. Sendika demokrasisi kararlılıkla savunulmalı, sosyal-faşistlere karşı mücadele esas alınmalıdır.

FAŞİSTLER VE SOSYAL—FAŞİSTLER, GAZETEMİZİN HALKA ULAŞMASINI ENGELLEYEMEZ!

Bütün Türkiye'de olduğu gibi şehrimiz Diyarbakırda da HALKIN KURTULUŞU gazetemizin satışı ve dağıtımı gazetemizin ilk sayısından bu yana faşistler ve sosyal faşister tarafından engellenmek istenmektedir. Bu halk düşmanlarının saldırıları son günlerde daha da azgınlaşmıştır. Bugüne kadar HALKIN KURTULUŞU'nun bütün sayılarının, broşürlerinin hatta 1977 takviminin bile gazete bayileri tarafından satılması engellenmiş, giderek baskılar sıradan gazete bayileri üzerinde de arttırılmaya başlanmıştır.

Gazetemizi satan bayiler faşist polisler ve sosyal faşistler tarafından tehdit edilmekte ve dövülmektedir. Fakat bütün bu baskı ve engellemelere rağmen devrimciler gazeteyi satmaktan geri kalmamış ve gelen saldırıları cesaretle göğüslemeyi bilmişlerdir. Daha önceleri ayrı ayrı zamanlarda iki arkadaşımızı gazete satıyor diye yakalayan faşistler en son 11 şubat günü toplatma kararı olmamasına rağmen 43. sayıyı gurup halinde satan arkadaşlarımıza saldırmışlardır. Arkadaşların gazeteyi satmak için direnmeleri karşısında polislerle kavga çıkmış ve 4 arkadaşımız karakola götürülmüşlerdir.

Halk düşmanları HALKIN KURTULUŞU gazetesinin ve onun taraftarlarının kendilerinin en amansız düşmanı olduğunu bilmektedirler. Faşistleri ve sosyal faşistleri korkutan sebep HALKIN KURTULUŞU'nun doğru siyasetinin halka ulaşması, geniş halk yığınları arasında bu siyasetin yaygınlaşması ve faşistlere ve sosyal faşistlere karşı cephenin genişlemesidir. İşte bütün bunlardan dolayı faşister Diyarbakır'daki uşaklarını harekete geçirerek HALKIN KURTULUŞU'na saldırmakta ve onu ortadan kaldırmayı amaçlamaktadır.

Faşist polis 4 arkadaşımızı karakola götürmeden önce daha olay yerinde, halkın gözleri önünde dövmeye başlamıştır. Daha sonra 1. şubeye götürülen arkadaşlarımız burada da dövülmüşlerdir. Bütün baskılara rağmen kararlılıkla direnen arkadaşlarımızın evleri basılmıştır. Faşist polisler işi bazı mahalleleri tümüyle aramaya kadar vardırmışlardır. Gerekçesiz olarak 24 saat karakollarda bekletilen arkadaşlarımız savcılık kararıyla bırakılmışlarsa da pazartesi günü mahkeme tarafından tutuklanmışlardır.

Biz Diyarbakır'lı devrimcileri hakim sınıfların baskılarıyıldıramayacaktır. Nitekim gazetemizin 44. sayılarını yine guruplar halinde sattık ve satmaya devam edeceğiz. Faşisterin, sosyal faşistlerin gücü gazetemizi satmamızı engellemeye yetmeyecektir.

KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL FAŞİZM
HALKIN KURTULUŞU ENGELLENEMEZ.

DİYARBAKIR'DAN BİR GRUP DEVRİMCİ

Irak'ta Kürt köylerini yakarak, Kürt halkını katlediyorlar.

Doğu'da Kürt ulusu üzerindeki milli zulüm gün geçtikçe yoğunlaşmaktadır. Özellikle Hakkari, Mardin yani Suriye, Irak sınırında azgın faşist saldırılar halkımıza kan kusturmaktadır. Bu bölgede birçok kimsenin canına kıyılmaktadır. Kuzey Irak bölgesinde Kürt halkını mahvetmişler, hududa 50 km. kalana kadar olan köylerini yakmışlardır. Oradaki Kürt halkını katletmişlerdir. Türkiye'ye sığınan Peşmergeleri ellerini kelepçeleyip, Hakkari'den getiren, öldürüleceklerini bile bile Cizre Habur kapısından Irak hükümetine teslim eden, hemen orada Peşmergelerin kurşuna dizilişlerini seyreden faşist MC, en az Irak hükümeti kadar bu katliamlardan sorumludur. Bunların hesabı MC ve BAAS (Irak'ta iktidardaki parti) dan sorulacaktır.

KAHROLSUN KÜRT HALKINI YOK ETMEK İSTEYENLER!
YAŞASIN TÜM DÜNYA HALKLARININ KURTULUŞ MÜCADELESİ!
BIJI AZADÎ, BIMRÎ KOLETÎ
DOĞU'DA MİLLİ ZULME SON!

HAKKARİLİ DEVRİMCİLER

Bizler işçilerin, köylülerin, emekçi halkımızın gerçek davasına ve kadınlar katılmadan devrim olmayacağına inanmış kadınlarız. Halkın kurtuluşu için mücadele ederken zindanlara düşen idam sehpalarında korkusuzca halka bağlılıklarını haykıran savaşçılar işkence tezgahlarında katledilenler, ser verip sır vermeyenler direnme ve mücadele azmimizi daha da biliyor ve bizi da ha da çelikleştiriyor.

Ülkemizde hergün bir devrimci katlediliyor. Ey caniler, ey köpekler bir gün gelecek ki döktüğünüz kanda boğulacaksınız!

Bizler Türk ve Kürt halkının ortak mücadelesine inanıyoruz ve tüm kadınları yürüyüşlerde, mitinglerde, grevlerde ön saflara çağırıyoruz.

FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!
KAHROLSUN FAŞİZM VE SOSYAL-FAŞİZM!
KAHROLSUN MİLLİ ZULÜM!

TUNCELİ'DEN DEVRİMCİ KADINLAR

FAŞİST KATİLLERDEN, İŞKENCECİLERDEN HESAP SORULMALIDIR

"Faşizmi, Siyasi Cinayetleri, İşkenceleri Protesto Kampanyası" ile ilgili olarak İzmir'de yapılan değerlendirme:

● "Halkın Sesi" taraftarlarının İzmir mitinginde yaptıkları, dergilerinde yazdıklarının tam tersi olmuştur. Bırakın faşizmi, siyasi cinayetleri, işkenceleri protesto eden sloganların ağırlıkla atılmasını, bu oportünistler bu sloganları hemen hemen hiç atmamışlardır. Onların faşizme, siyasi cinayetlere, işkencelere karşı slogan atmamalarını sadece disiplinsizliklerine bağlamak saflık olur. Bu sloganları atmamalarının temel nedeni "Faşizm alçalıyor. Sosyal faşizm yükseliyor" ve "ABD geriliyor Sovyet sosyal emperyalistleri ilerliyor" tesbitleri ve bunların düz mantıkla yaptıkları yorumlarıdır."

● Çalışmalar şöyle yürütüldü:

önce, en geniş demokrat ve yurtsever kitleyi kampanyaya katabilmek için, faşistler ve sosyal faşistler dışında kalan bütün gruplara güçbirliği çağrısında bulunduk... İlkemizin "EYLEMDE BIRLIK, AJITASYON VE PROPAGANDADA SERBESTLIK" olduğunu açıkladık. Yalnız yapılan ortak eylemin niteliği gereği ağırlığın işkenceler ve siyasi cinayetlerle ilgili sloganlara verilmesi gerektiğini savunduk.

● Kampanya sırasında bütün emekçi halkın faşizme, siyasi cinayetlere ve işkencelere karşı kinle ve mücadele azmiyle yükselen sesi ve ekmeğinden keserek yaptığı yardımlar; "İşkencelere karşı mücadele işçi sınıfına terstir" diyen sosyal faşistlerin halk düşmanı yüzünü, "İşkenceler böyle önlenemez" diyerek imza atmayan, yardım etmeyen küçük burjuva ihtilalcilerinin halkın mücadelesinden kopuk, maceracı yüzlerini bir kere daha ortaya çıkardı"

"Kampanyalar yolu ile çok yönlü ve uzun süreli mücadeleler, hayatın her alanında uygulanmalıdır"

BAŞLANGIÇTA KAMPANYA KARŞISINDA KAYITSIZ KALIŞIMIZIN NEDENLERİ.

Tek tek her birimde yürütülen kampanyanın değerlendirilmesi, hataların tespit edilerek giderilmesi, kazanılan deneylerin aktarılması; o birimdeki mücadele açısından olduğu kadar tüm Türkiye devrimci hareketi açısından da önemlidir. Biz de bu amaçla HALKIN KURTULUŞU siyasetini benimseyen en geniş kitlenin katılacağı bir değerlendirme toplantısı düzenledik. Toplantıda, HALKIN KURTULUŞU nun saptadığı sorular doğrultusunda değerlendirmeye geçmeden önce, baştan bu kampanya karşısında niçin kayıtsız kaldığımızı tartıştık. HALKIN KURTULUŞU:

"Bütün imkan ve araçlarla faşist MC iktidarından işkencelerin, cinayetlerin, baskı ve terörün hesabı sorulmalıdır. Yiğit devrimci İ.Gökhan EDGE' nin katillerinden hesap sorulması bir insanlık, yurtseverlik, demokratlık görevidir. Her türlü araçla, toplantı, gösteri, yürüyüş, protesto dilekçeleri ile faşist MC iktidarından, işkencecilerden işkence ve cinayetlerin hesabı sorulmalıdır." çağrısını yaptığında tarih, 6 Aralık 1976 idi. Biz bunun üzerine yetersiz sayıda imza toplamakla, duvarlara az sayıda slogan yazmakla yetindik. Kampanya karşısında kayıtsız kaldığımızı saptadığımızda, kitlelerin yoğun olarak kaldığı yurtlarda ve derneklerde HALKIN KURTULUŞU siyasetinden arkadaşlar olarak yaptığımız bir dizi toplantı sonucunda bu hatamızın kaynağı olarak şunları tespit ettik:

BİRİNCİ OLARAK: BİZ İZMİRLİ HALKIN KURTULUŞU'NDAN DEVRİMCİLER OLARAK GAZETENİN BASİT BİRER İZLEYİCİSİ GİBİ DAVRANDIK. KAMPANYA İÇİN YAPILAN ÇAĞRIYA YÜZLERCE YURTSEVER, BİNLERCE İŞÇİ KÖYLÜ KATILIRKEN BİZ OLAYLARI İZLEMEKLE YETİNDİK. ASLINDA GAZETEDE DEMOKRAT VE YURTSEVERLERE YAPILAN ÇAĞRILAR, GAZETENİN GÖRÜŞLERİNİ SAVUNAN DEVRİMCİLER İÇİN BİRER DİREKTİFTİR. ÇÜNKÜ EN GENİŞ KİTLELERİ GÖSTERİLEN HEDEFLER DOĞRULTUSUNDA EYLEME SEFERBER EDECEK OLANLAR DEVRİMCİLERDİR.

İkinci olarak: O güne kadar bu boyutlarda bir "kampanya" çalışması pratiğimizin hiç olmaması, birkaç hafta süren çok yönlü çalışmaya hiç girmemiş olmamız ve bunun sonucu olarak eylemleri basit ve tek yönlü almamız nedeniyle HALKIN KURTULUŞU' nun açtığı kampanyaya aktif olarak katılamadık.

Bu tespitleri yaptıktan sonra 13 Ocak tarihinden itibaren "Faşizmi, işkenceleri, siyasi cinayetleri protesto kampanyası"na yeniden katılmaya ve çalışmalara sıkıca sarılmaya karar verdik. Bütün çalışmalar boyunca da HALKIN KURTULUŞU'nun şu tespitini kendimize temel aldık:

"Ülkemizde işkence ve siyasi cinayetlere kesin olarak son verebilmek emperyalizmin, işbirlikçi hakim sınıfların iktidarının sömürü ve tahakkümünün kırılmasıyla yani Ulusal Demokratik Halk Devrimi'nin zaferiyle mümkün olabilir. Ancak bu mücadeleye bağlı ve onun bir parçası olarak devrimci bir tarzda yürütülen ciddi bir mücadele sonunda 'işkence ve siyasi cinayetlere son' yolunda geçici de olsa, kısmi de olsa olumlu sonuçlar alınabilir. Bu nedenle işkence ve siyasi cinayetlerin de kökünü kazıyacak olan Ulusal Demokratik Halk Devrimi mücadelesini daha kararlı olarak yürütmeye devam etmeliyiz. Bu mücadelenin bir parçası olarak işkence ve siyasi cinayetlere karşı kampanyamızı sürdürmeliyiz."

Çalışmalar şöyle yürütüldü:

ÖNCE, EN GENİŞ DEMOKRAT, YURTSEVER KİTLEYİ KAMPANYAYA KATABİLMEK İÇİN, FAŞİSTLER VE SOSYAL-FAŞİSTLER DIŞINDA KALAN BÜTÜN GRUPLARA GÜÇBİRLİĞİ ÇAĞRISINDA BULUNDUK. Yapılan ilk toplantıya 'Halkın Gücü', 'Halkın Yolu', 'Halkın Birliği', 'Halkın Sesi', 'Devrimci Gençlik' 'TEP', 'CHP gençlik kolları' katıldı. BİZ İLKEMİZİN "EYLEMDE BİRLİK, AJİTASYON PROPAGANDA DA SERBESTLİK" OLDUĞUNU AÇIKLADIK. YALNIZ YAPILAN ORTAK EYLEMİN NİTELİĞİ GEREĞİ, AĞIRLIĞIN İŞKENCELER, SİYASİ CİNAYETLERLE İLGİLİ SLOGANLARA VERİLMESİ GEREKTİĞİNİ SAVUNDUK. Bu ilke ışığında Halkın Yolu, Halkın Birliği, Halkın Gücü ve CHP Gençlik kolları ile ortak eylem kararı alındı. Diğer grupların tavırlarını daha ilerde ayrıntılı olarak açıklayacağız.

Güçbirliği yapan beş grup 22 Ocak'ta Denizli TÖB-DER mitingine katılmak ve 29 Ocak'ta işkenceleri protesto mitingi yapmaya karar verdiler. Denizli mitingi için beş grubun imzasıyla (CHPli arkadaşlar Halkçı Devrimciler olarak katıldılar) bir bildiri çıkarıldı.

Kampanya çalışmalarına katılacağını söyleyen Halkın Birliği'nden arkadaşlar daha sonra hiç görünmediler. Diğer üç grup, Halkın Gücü, Halkın Yolu, CHP Gençlik Kolları ile birlikte (onbin tane mitinge çağrı afişi bastırdılar. Afişleme için bölgeler gruplar arasında güce göre dağıtıldı. CHP'li arkadaşlar daha sonra üzerlerine aldıkları bölgeleri afişlemediler. Afişlemeyeceklerini de üç kere CHP'ye arkadaş gönderip sordurduktan sonra öğrenebildik. Ayrıca yürüyüş için verecekleri iki megafonu da "bizim megafonla bize küfrediliyor" diyerek vermediler. Bu arkadaşlar bırak demokratlığı (çünkü tutarlı bir demokrat; faşizme, işkencelere ve siyasi cinayetlere karşı yürütülen bir kampanyaya kayıtsız kalamaz) dürüst bir kişinin yapması gerekeni yapmayarak, katılmayacaklarını ve gerekçelerinin ne olduğunu bile bildirmediler. Bu tavırlarını mutlaka düzeltmelidirler.

Halkın Yolu ve Halkın Gücü'nden arkadaşlar da çalışmalara tam güçlerini seferber etmediler. Bizce bunun iki nedeni var: 1. olarak; arkadaşlar "faşizmi, siyasi cinayetleri, işkenceleri protesto kampanyası''nın devrimci mücadele için önemini yeterince kavrayamadılar. 2. olarak, tıpkı kampanya öncesi bizde de olduğu gibi arkadaşların "kampanya" çalışması niteliğinde çok yönlü ve uzun süreli bir eylem tecrübeleri olmadığından sadece afiş asmanın yeterli ön çalışma olacağı yanlış anlayışıyla hareket ettiler. Ayrıca bu gruplarla ortak olarak hazırlanan bildiri olanaksızlık nedeniyle çıkarılamadı.

OLDUKÇA YETERSİZ OLAN ORTAK ÇALIŞMALARIN YANISIRA BİZ HALKIN KURTULUŞU'NDAN DEVRİMCİLER, BAĞIMSIZ ÇALIŞMALARIMIZI DA SÜRDÜRDÜK. İki haftalık kampanya süresince ortak afişin yanı sıra iki tip afiş astık, hemen hemen her semtte yazıya çıkıp kampanyanın sloganlarını ve temel sloganlarımızı yazdık. HALKIN KURTULUŞU' nun çıkan sayılarını kalabalık gruplar halinde semtlerde sattık, özel sayıları dağıttık ve bu yollarla halkla konuşarak propaganda yaptık. Gene kampanya ile ilgili çok sayıda pul bastırıp yapıştırdık.

Bu kampanyanın giderlerini karşılamada dayanabileceğimiz tek güç halk olduğundan, kampanya ile ilgili bağış toplamak, imza toplamak ve propaganda yapmak için çok sayıda grup kurduk. Bu gruplar dükkanları, emekçi kahvelerini, mahallelerini, avukat, doktor vb. bürolarını, çeşitli kuruluşları dolaşarak bağış ve imza topladılar. Devrimci, demokrat, yurtsever öğretim üyesi, doktor, avukat, vb. demeç almak, HALKIN KURTULUŞU'nda yer alan sorular ışığında röportaj yapmak için bir grup oluşturduk. Toplanan röportajları HALKIN KURTULUŞU'na gönderdik.

Bütün bu çalışmaların sonucunda 29 Ocak'ta miting ve yürüyüşü yaptık. Miting bu grupların altı ay önce düzenledikleri "DGM'ye hayır!" mitingine göre üç misli kalabalık oldu. 4.000'in üzerinde kitle katıldı. Önemli bir nokta da miting yapıldığı sırada Ege Üniversitesi'nin ve orta öğrenim kurumlarının sömestr tatilinde olmalarıydı. Yani iki miting arasındaki artışı öğrenciler değil emekçi halk oluşturuyordu. Bu da (bütün eksikliklerine karşın) yapılan çok yönlü ve fedakar çalışmanın sonucuydu.

Kampanya emekçi sınıfların desteğini kazandı.

Bu kampanya sırasında hemen hemen ilk kez geniş halk kesimleriyle diyalog kurmak, onlara çalışmalarımızı ve amaçlarını anlatmak, onlardan destek almak yolunda bir girişim de bulunduk. Bu ise sonuçta hem emekçi kitlelerin düşüncelerini öğrenmemizi hem de onların kampanya hedefleri doğrultusunda mücadeleye seferber olmalarını sağladı. En geniş kitleyi kampanyaya katma çalışmaları özellikle HALKIN KURTULUŞU satışı, bağış ve imza toplama sırasında oldu.

İŞÇİ SEMTLERİNE VE EMEKÇİ KAHVELERİNE GİTTİĞİMİZDE BÜYÜK BİR İLGİYLE KARŞILAŞTIK. KADINI ERKEĞİ, YAŞLISI GENCİYLE BÜTÜN EMEKÇİLER İŞKENCELER VE SİYASİ CİNAYETLER KARŞISINDA BÜYÜK BİR KİN DUYDUKLARINI BELİRTTİLER. KONUŞURKEN HEPSİNİN YÜZLERİ NEFRET VE KİNLE DOLUYDU. YİĞİT PROLETER DEVRİMCİ GÖKHAN EDGE'NİN İŞKENCE İLE ÖLDÜRÜLÜŞÜNÜ ANLATTIĞIMIZDA KİMİ ANALAR AĞLIYOR, KİMİLERİ DE KİNİNİ HAYKIRIYORDU. ÖZELLİKLE BAĞIŞ KONUSUNDA HİÇ BİR FEDAKARLIKTAN KAÇINMADILAR. EKMEK İÇİN AYIRDIĞI İKİBUÇUK LİRAYI KAMPANYAYA VEREN EMEKÇİLERİN BU TAVRI, BUGÜNE KADAR HİÇBİR MÜCADELE İÇİN HALKTAN YARDIM TOPLAMAYA ÇALIŞMAYAN BİZLERE DE BÜYÜK DERS OLDU. İmza konusunda ise genellikle çekingen davrandılar. Bir kısmı imzalarken, diğerleri polisin ve faşistlerin kendilerine saldıracağından çekindiklerini söylüyorlardı. Biz ikna edebildiğimiz kadarından imza aldık.

Küçük esnaf ve küçük işletme sahipleri de imza ve bağışlarıyla bizi desteklediler. Özellikle ayakkabı esnafı CHP'ye de güvenmediklerini, mücadelemizi desteklediklerini ve mitinge de katılacaklarını açıkladılar. Bir kısım çıraklar da önce "İGD"ye gittiklerini, pasif olduğu için artık gitmediklerini söylediler. Avukatların bir kısmı desteklerken diğer bir kısmı da işkencelere son vermenin ancak hukukcuların gayretleriyle mümkün olacağını söylüyorlardı. (Fakat faşist ve sosyal-faşist avukatların dışında hepsi imza ve bağış verdiler.)

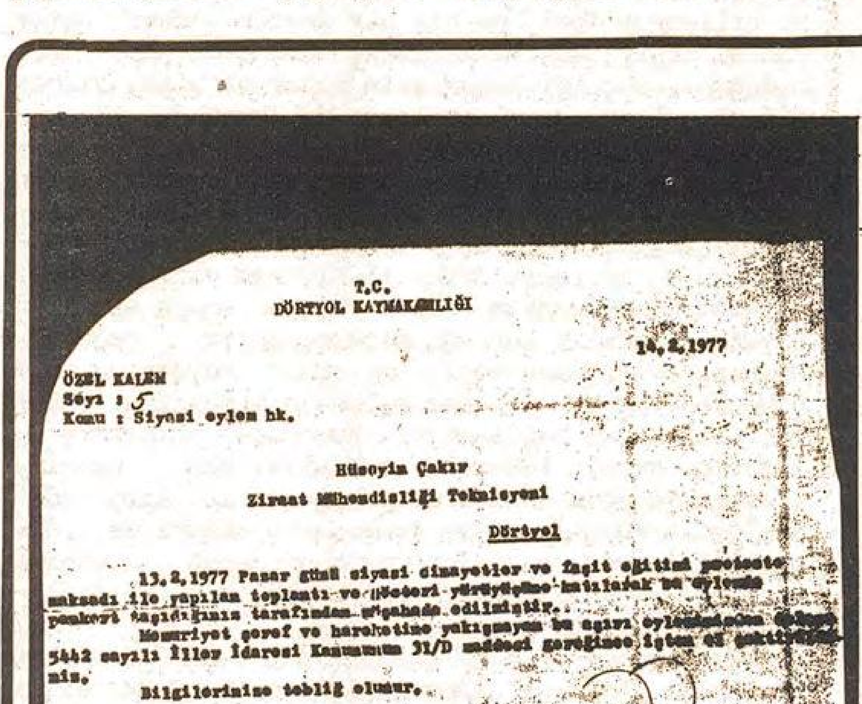
FAŞİZMİ, SİYASİ CİNAYETLERİ, İŞKENCELERİ PROTESTO YOLUNDA YAPTIĞIMIZ ÇALIŞMALARIN DAHA GÜÇLÜ OLMASI İÇİN TÜM DEVRİMCİ, DEMOKRAT VE YURTSEVERLERİ (TUTARLI YADA TUTARSIZ OLANLARIN HEPSİNİ) GÜÇBİRLİĞİNE ÇAĞIRMIŞTIK. BU ÇAĞRIYI RUS SOSYAL-EMPERYALİZMİNİN İŞBİRLİKÇİLERİ T"K"P, "TSİP" GİBİ PARTİLERE VE ONLARIN SALDIRGAN GENÇLİK ÖRGÜTLERİ "İGD" YE YAPMADIK. ÇÜNKÜ, SOSYALİST SOVYETLER BİRLİĞİNİ SOSYAL-EMPERYALİST BİR DEVLET HALİNE GETİREN, DIŞTA TÜM DÜNYA HALKINA, İÇTE DE SOVYET HALKINA KUDURMUŞÇASINA İŞKENCE EDEN RUS SOSYAL-EMPERYALİZMİNİN ÜLKEMİZDEKİ UŞAKLARININ İŞKENCELERE KARŞI OLMASINI BEKLEMEK BÜYÜK BİR SAFLIK OLURDU. NİTEKİM KAMPANYA SÜRESİNCE DE BU KİMLİKLERİNİ AÇIKCA ORTAYA KOYDULAR. MİLLİYET GAZETESİNDE "İŞKENCELERE KARŞI ÇIKMAK İŞÇİ SINIFINA TERSTİR" DİYEREK KENDİNİ FAŞİSTLER KARŞISINDA TEMİZE ÇIKARMAK İSTEYEN SOSYAL-FAŞİSTLER, İZMİR' DE DE YÖNETİMİNİ GASPETTİKLERİ MAKİNA, İNŞAAT MÜHENDİSLERİ ODALARI GİBİ MESLEK BİRLİKLERİNDE KAMPANYAYA KATILMAMA VE YARDIM EDİLMESİNİ ÖNLEME KARARI ALDILAR.

Küçük-burjuva maceracılarının tavrı da olumsuz bir örnektir. Çevrede revizyonistler tarafından düzenlenen hiçbir mitingi kaçırmayan Devrimci Gençlik Dergisi taraftarları "faşizmi, siyasi cinayetleri, işkenceleri protesto kampanyası" için devrimcilerle güçbirliği yapmayı reddettiler. Reddetmelerine gerekçe olarak da, "eylemde birlik, ajitasyon ve propaganda da serbestlik" ilkesini doğru bulmadıklarını, ortak slogan ve pankart olması gerektiğini söylediler. Aslında tek karşı çıkış noktaları "anti-komünist" ilan ettikleri "Ne Amerika, Ne Rusya, Bağımsiz Demokratik Türkiye" sloganının atılacak olmasıydı. Revizyonistlerin düzenledikleri bütün eylemlere "ortak slogan" gibi bir şart bile öne sürmeden katılan ve halkların devrim mücadelesinin önünü karartmayı amaçlayan "Barış, toplumsal ilerleme, ... v.s." sloganının altında rahatça yürüyen bu arkadaşların devrimci eylemlere katılmamak için öne sürdükleri yukardaki göstermelik gerekçeleri, tamamen ortayolcu siyasetlerinden kaynaklanmaktadır. Bu arkadaşlara söyleyeceğimiz tek şey şu; Bugün sizi objektif olarak halk saflarında gördüğümüz için güçbirliğine çağırıyoruz. Revizyonizme hizmet eden ortayolcu siyasetinizi bırakın! Yapacağınız tek şey ya burjuva ya da marksist-leninist ideoloji arasında bir seçim yapmaktır. Üçüncü bir yol yoktur.

"Halkın Sesi" oportünistlerinin bütün kampanya süresince yaptıkları ise; hiçbir çalışmaya katılmamak, çalışma yapan devrimcilere çamur atmak, ve sonunda mitinge gelerek disiplini bozmak, ortak sloganları bastırmaya çalışmak oldu. Biz faşistlerin ve sosyal-faşistlerin dışında herkezi çağırdığımız güçbirliği toplantısına, Halkın Sesi oportünistlerini de çağırmıştık. Oportünistler toplantının başında, bizim kendilerine hep küfür ve zorbalık ettiğimizi söyleyerek özeleştiri istediler. Biz bu tavırlarının çalışmalara katılmamak için uydurulmuş sinsi bir oyun olduğunu, bizim zorbalık ve küfür diye bir politikamızın olmadığını bunun için de özeleştiri yapacak bir durum olmadığını belirttik. Bunun üzerine toplantıyı terkettiler.

Oportünistlerin 17 Ocak ta yapılan toplantıda koydukları bu tavırdan sonra 18 Ocak'ta hiç beklenmedikleri bir şey oldu. Halkın Sesi 92. sayısına görünüşü kurtarmak için "HALKIN KURTULUŞU'nun çağrısı olumlu ve yerindedir", "HALKIN KURTULUŞU'nun işkenceleri protesto için öner

De.sa.7.sü.3'de

T.C.
DÖRTYOL KAYMAKAMLIĞI

14.2.1977

ÖZEL KALEM
Sayı : 5
Konu : Siyasi eylem hk.

Hüseyin Çakır
Ziraat Mühendisliği Teknisyeni
Dörtyol

13.2.1977 Pazar günü siyasi cinayetler ve faşit eğitimi protesto maksadı ile yapılan toplantı ve gösteri yürüyüşüne katılarak bu eylemde pankart taşıdığınız tarafından müşahede edilmiştir.

Memuriyet şeref ve haysiyetine yakışmayan bu aşırı eyleminizden dolayı 5442 sayılı İller İdaresi Kanununun 31/D maddesi gereğince işten el çektirilmişsiniz.

Bilgilerinize tebliğ olunur.

[illegible]
Dörtyol Kaymakamı

Mitinge katıldığı gerekçesiyle ziraat teknisyeni bir yurtsevere işten el çektiren

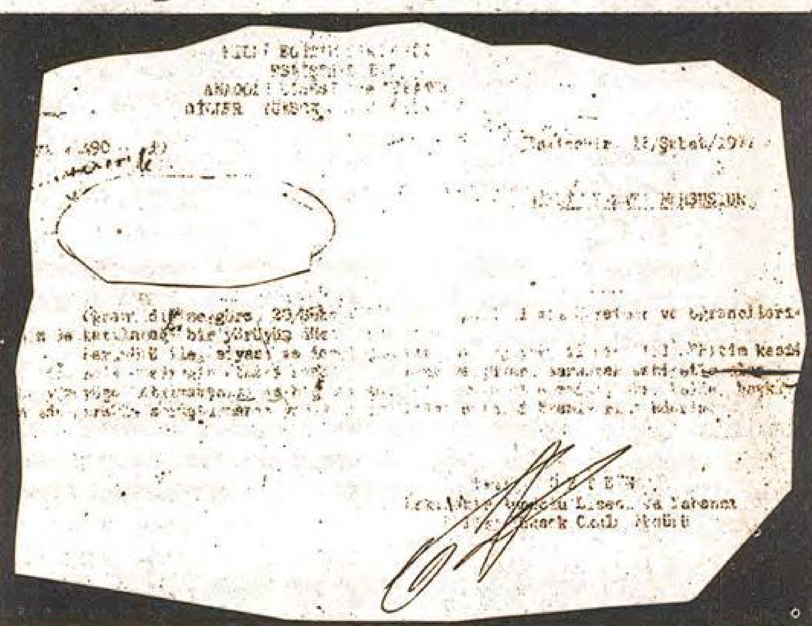
Dörtyol Kaymakamı'nın faşist baskılarına karşı koyalım

13 Şubat 1977 günü Dörtyol'da "Faşizmi, Siyasi Cinayetleri, İşkenceleri ve Gerici Eğitimi Protesto" mitingi yapıldı. Dörtyol Kaymakamı mitingi engelleyebilmek için çeşitli faşist baskı girişimlerinde bulundu. Devrimcilerin kararlı tavrı karşısında bunu başaramayınca, devrimcilerin ve yurtseverlerin mitinge katılmalarını önlemeye çalıştı.

(Halk düşmanı) Dörtyol kaymakamı miting sonrasında da kanunsuz uygulamalarına devam etti. Mitinge katıldığı gerekçesiyle ziraat teknisyeni bir yurtsevere işten el çektirdi.

Faşist diktatörlüğün baskı ve terörü karşısında susmayalım. Gerçek demokrasiye ancak Ulusal Demokratik Halk Devrimi'nin zaferiyle kavuşabileceğimizi bir an bile unutmadan, demokratik hak ve özgürlüklerimizi sonuna kadar savunalım, yeni demokratik haklar için kararlılıkla mücadele edelim. Dörtyol Kaymakamının kanunsuzluklarına karşı koyalım!

Eskişehir mitingini engellemek için faşistler ve sosyal faşistler her yola başvurdular

Eskişehir'de devrimciler "Faşizmi, Siyasi Cinayetleri, İşkenceleri Protesto" mitingi için izin aldıktan sonra Eskişehir ve çevre halkı büyük bir ilgiyle mitinge hazırlanmaya başladı. Bunu farkeden faşistler ve sosyal-faşistler bütün güçleriyle mitingi baltalamaya çalıştılar.

Eskişehir valisi memurlara ve öğrencilere mitinge katılanlar hakkında soruşturma açılacağını söyledi. Valinin okul müdürlerine gönderdiği genelge bütün sınıflarda okundu. Eskişehir Valisi'nin genelgesinden sonra TÖB-DER Başkanı olan sosyal-faşist mahalli basına bir demeç vererek böyle bir mitingle ilgilerinin olmadığını söyledi ve diğer sosyal faşistlerde öğrencilere mitinge katılmamalarını öğütlediler.

Mitingin yapılacağı saatte Eskişehir Anadolu Lisesi ve Yabancı Diller Yüksek Okulu öğrencileri için "çay" tertiplendi ve ücretsiz yemek verildi. Faşistlerde polis desteğinde afişlerin üzerini kapattılar.

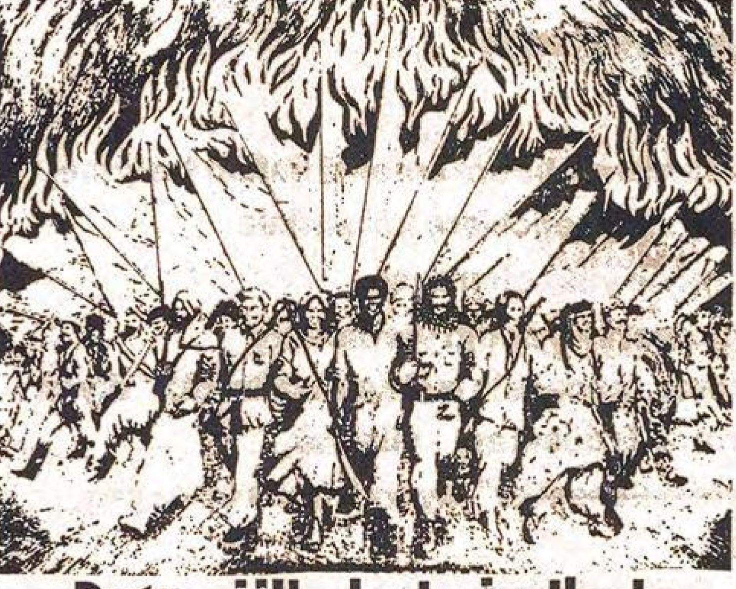
Sosyal faşist sendikacılar ise tek tek fabrikaları dolaşarak işçilere mitinge katılmamalarını, söylediler.

Bu arada orta yolcu "Devrimci Gençlik" taraftarları da Yıldıztepe mahallesinde afişleri yırtıyor ve kahveleri dolaşarak halkın mitinge katılmasını engelliyorlardı.

Miting tertip komitesinden iki kişi göz altına alındı ve dövüldü. Çevre il ve ilçelerden gelen halk Eskişehir girişinde engellenmek istendi.

Bütün bunlara rağmen Eskişehir'de miting başarılı bir şekilde yapıldı. Faşistlerin ve sosyal-faşistlerin yalanları ve iğrenç yüzleri bir kere daha ortaya çıktı.

Hemi Karkeren Dine u Mileten Bındest Yekbin!

Bütün Ülkelerin İşçileri ve Ezilen Halklar Birleşin

HALKIN KURTULUŞU

Irak Kürdistanı'nda görevli eski bir peşmerge komutanı ile konuştu

"Kürt halkı zaferin feodallerin öncülüğünde, burjuvazinin öncülüğünde, emperyalistlere ve gericilere dayanılarak gerçekleşemeyeceğini kavradı. Bu bilinç ilerdeki zaferin garantisi ve yenilgiden elde edilen en önemli kazançtır."

SORU: Kürdistan Bağımsızlık mücadelesine katılmadan önceki hayatınız hakkında bilgi verir misiniz?

CEVAP: Ülkemde olup bitenleri ilk defa kavramam yaşadığım şehirdeki bir mitingte gördüklerimle başladı. O sıralar ben 17 yaşımda idim. Sene ise 1957. Şehirde bir gösteri yapılıyordu. Gösteri dağıldığı sırada polis önüne gelene ateş etmeye ve yakaladıklarını götürmeye başladı. Biraz sonra birisi eve girerek kendisini saklamamızı istedi. Daha sonra partinin önemli kademelerinde görevli olan bir komünist olduğunu anladığım bu kişi bana ilk devrimci dersi verdi.

Zaten politika ile ilgilenmemek o günlerde olanaksızdı. O sıralarda ortaokul öğrencisi idim. Ve aynı sene gizli bir örgüte, Irak Kürdistan Öğrenci Birliğine, üye oldum. Bu örgüt bir öğrenci örgütü olmasına rağmen, Kürdistan bağımsızlık hareketi ile sıkı ilişkisi olan ve KDP'ye yardım eden bir örgüttü.

1959'da da KDP'ye üye oldum. 1963 saldırısı başlayınca bende aktif olarak mücadeleye katıldım. 1974-1975'e kadar değişik görevler alarak yurt içinde ve yurt dışında KDP üyesi olarak çalıştım. Fakat diyebilirim ki asıl bilinçli eylemim ve KDP'nin ne olduğunu kavramam son senelerde oldu. Özellikle yenilgiden sonra bir çok şeyi daha açık kavradım.

Devrim sırasında da ben ve arkadaşlarım bir çok olgunun farkına varmaya başlamıştık. Fakat KDP'ye egemen olan aşırı milliyetçi düşünce tarzı, bizleri de etkiliyor ve görmeye başladığımız hataların nedenlerini sonuna kadar götüremiyorduk. Burjuva ve küçük burjuva düşünce çemberini bir türlü aşamıyorduk.

"Kürt ulusu üzerinde zulüm uygulayan komutanların hepsi de en azılı nazi subaylarını aratmayacak faşistlerdir."

SORU: Irak Kürt Devriminin değerlendirilmesine girmeden önce, somut örnekler vererek, Kürt ulusu üzerindeki baskı ve terörü anlatır mısınız?

CEVAP: Anlatacağım olayın geçtiği dönemde, şehirde azılı bir şövenist ve faşist olan Taha-El Şekerci'nin yönetiminde bir tugay bulunuyordu. Sindirme hareketinde kullanılan komutanların hepsi de en azılı Nazi subaylarını aratmayacak faşistlerdi. Bunların en meşhurlarından olan Taha, askerlerin halka kin duyması için elinden geleni yapardı.

Bu azılı faşistten çekinen şehir halkının hemen tümü gerillaların yanına katılmıştı. Şehirde 50 yaşından büyüklerle 18 yaşından küçük çocuklar kalıyordu. Bir gün çevredeki peşmerge guruplarından birisi askeri kampa saldırarak bazı subay ve erleri öldürdüler. Bunun üzerine tugay komutanı şehirde önüne geleni toplamaya başladı. İçlerinde benim de bulunduğum 450 kadar yaşlı ve çocuğu cezaevine doldurdu. Kimlerin KDP üyesi olduğunu araştırmaya başladı. İçlerinde gerçek parti üyesi olan bir tek kişi yoktu.

Gözlerimiz kapalı olarak açık bir arazide, bekletiliyorduk, günde iki dilim ekmekle bir bardak su veriliyordu. Kumandan sık sık kimlerin peşmerge olduğunu soruyordu. Tutuklananların içinde akıl hastahanesinden yeni dönmüş biri vardı. Üçüncü gün bu adam "ben kimlerin KDP üyesi ve komünist olduğunu biliyorum" dedi ve hiç bir şeyden haberi olmayan 12 kişiyi seçti. Yaşlılar kumandana, onun deli olduğunu, seçtiği kimselerin adlarını bile bilmediğini anlatmaya çalıştılarsa da, kumandan 12 kişiyi ayırarak götürdü. Deli adamın kardeşi de arasında idi. Kumandanın yanına çıkarak, kardeşinin deli olduğunu anlatmaya çalıştı. Deli kumandana, "Ben Şiiyim, unutmuşum, kardeşim de komünisttir" deyince kumandan onu da ayırarak öteki 12 kişinin yanına koydu. 13 kişi idama mahkum edildi. Üç gün sonra askerler büyük bir şenlik varmışçasına bandolar çalarak, herkesi evlerinden toplayıp, şehir meydanına doldurdular. On üç kişi ise belediye binasının önündeki direklere bağlanmıştı. Kumandan askerlere ateş emri verdi. Askerlerden birisi, "Ben Şiiyim, inancıma göre adam öldürmek günahtır, ateş edemem" dedi. Bunun üzerine kumandan o askeri de diğerlerinin yanına bağlayarak önce kendi silahını ateşledi. Ve kırk sekiz saat cesedleri kaldırılmamasını emretti.

O dönemde, Irak Kürdistanı'nda yaşayan herkes böylesine yüzlerce olaya şahit olmuştur. Bu azılı faşistin en çok bilinen iki büyük katliamını daha anlatırsam, Kürt ulusu üzerindeki terör ve zulüm daha da açıklık kazanır.

Sürekli köyler basılarak insanlar öldürülüyordu. Taha askerleriyle birlikte bir köyü basınca, köylüler belki insafa gelir ümidiyle, köyün hoca'sını kendisine gönderiyorlar. Hoca kumandana gidip köyde oturanların kendi işleriyle meşgul köylüler olduğunu, işkence edilmemesini istiyor. Kumandan ise, önce Hoca'yı yakalıyor, daha sonrada köy halkından 65 kişiyi bir mağaraya dolduruyor, mağaranın ağzını odunla kapatıp, benzin dökerek ateşliyor. Böylece 65 kişi canlı canlı yanıyor.

Bu caninin zulmüne bir örnekte Süleymaniye'de yaptıklarıdır. Topladığı 85 Üniversite Öğrencisi ve öğretmeni, buldozerlerle açtığı bir çukura diri diri gömüyor. Çukurun başında da asker bekleterek yakınlarının cesedleri almasına bile müsade etmiyor.

"Bu durum savaş içinde yeni bir sınıfın, savaş ağaları diye adlandırabileceğimiz bir sınıfın doğmasına neden oldu"

SORU: Son savaşa katılışınızı ve gelişimi anlatırmısınız?

CEVAP: 1974'te savaş başladığında yurt dışında doktora yapıyordum. Daha fazla yurt dışında kalmam halkıma ihanet olacaktı. Beyrut'a geldim. Oradan Suriye'ye geçip, Türkiye üzerinden Irak Kürdistan'ına geldik. Daha önceki görevlerim göz önüne alınarak, Süleymaniye bölgesinde bir taburun, tabur komutan yardımcılığına atandım.

Yiyecek içecek dışında 30 Irak dinarı (1400 T.L) kadar aylık alıyordum. Oysa bu kadar yüksek ücret, hatta ücret bu dönemde beklemediğim bir şeydi. Aylık verilmemesi için müracaat ettik. Ama bir sonuç alamadık. Aylıkların bu denli yüksek oluşu, fedakarlık ve halkın kurtuluşu davasına inanç temeli üzerine kurulması gereken militan ruhun bozulmasına sebep oluyordu.

Üst rütbeli subaylar ise daha fazla aylık alıyordu. Ayrıca kumandanlar savaşta elde ettikleri ganimetleri de kendilerine ayırabiliyordu. Bu durum savaş içinde yeni bir sınıfın, savaş ağaları diye adlandırabileceğimiz bir sınıfın doğmasına neden oldu. Bu savaş tüccarları, feodallerden daha zararlı bir sınıf haline geldiler. Bu kumandanlar hemen her ay kazandığı paraların bir kısmını yemek için, İran'ın büyük şehirlerine gidip eğleniyordu. Bütün bunlar devrimci ruhun giderek azalmasına neden oluyordu.

SORU: Bu kadar çok para nereden geliyordu?

CEVAP: İran hükümetinden. KDP'nin bir aylık bütçesi 7 milyon dinardı. (282 Milyon T.L) Bunun iki milyon Dinarı savaş harcamalarına, 5 milyonu ise, (230 milyon TL.) cephe gerisi denen harcamalara ayrılıyordu. Aslında bu her ay 5 milyon Dinarlık cephe gerisi harcamaları, Kürt Devrimi sırasında doğan ve kanımca feodaller kadar zararlı olan yeni bir sınıfın, savaş ağalarının cebine gidiyordu. Şehirde ev satın alan, altında arabaları olan böyle bir sürü savaş ağası belirmeye başladı.

SORU: KDP bu tip eğilimlerle mücadele etmiyor muydu?

CEVAP: Aslında KDP'nin etkinliği giderek azalmıştı. KDP, KDP olmaktan çıkmış, Barzani ve ailesinin bir örgütü haline gelmişti. Her şeye yön veren KDP programı ve tüzüğü değil, BARZANİ KANUNLARI, idi. Oğullarından birisi İstihbarat (Kürt) örgütünün başkanı, birisi askeri hareketlerden sorumlu idi. Mücadelenin bütçesi de tamamen Barzani ve aşiretinin seçkinlerinin denetimi altında idi. Açıkça görüldüğü gibi mücadelenin kaderi bir avuç feodalin eline teslim edilmişti.

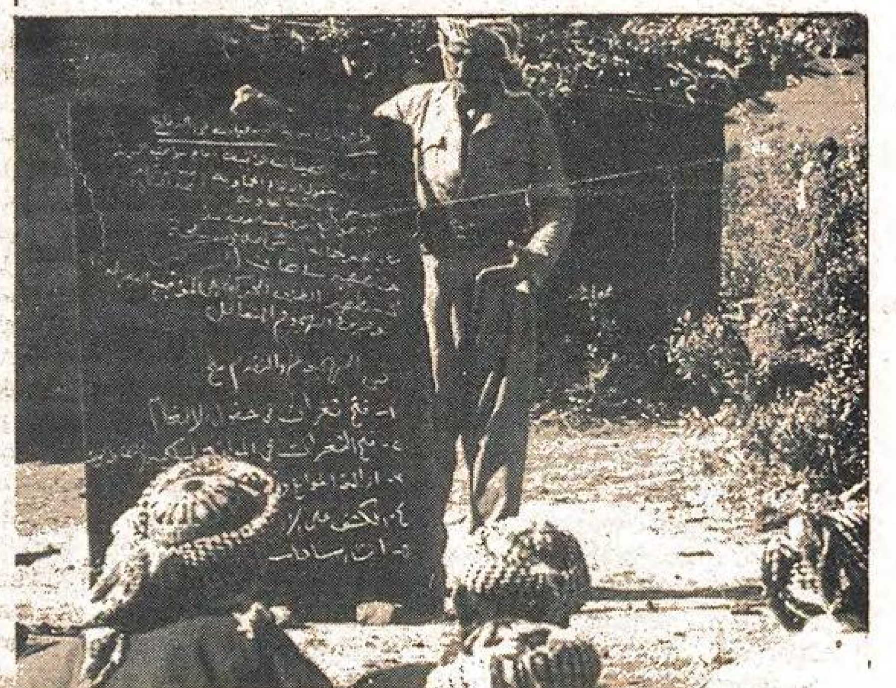
"İki gerici şoven ve faşist hükümet (İran ve Irak) Kürtlerin bağımsızlık mücadelesini yoketmek için anlaşınca..."

SORU: İran'ın yardımı sadece para ile mi sınırlı idi?

CEVAP: Bir çok zaman İran topçu birlikleri muharebeye katılıyordu. Hatta bizzat İran askerlerinin bile savaşa katıldığına şahit oldum. Bu durum bir çok peşmerge'nin protestosuna neden oluyordu. Fakat feodal liderlik bunun devrimimiz için yararlı olduğuna inanıyordu. Ama açıktı ki İran kuvvetleri baba hayrına savaşmıyordu. Kurtuluş mücadelesi her geçen gün İran'ın daha fazla kontrolu altına giriyordu.

Irak hükümeti devrimci mücadelenin geçici yenilgisinden bir kaç ay önce gazetelerde, radyoda bol bol demeç veriyor: "Gerici Şah rejimi Irak'a saldırmaktadır. Irak hükümeti, ilerici(!) bir hükümettir" diyordu.

Bir kaç ay sonra, iki faşist hükümet (İran ve Irak) Kürtlerin bağımsızlık mücadelesini yok etmek için anlaşınca; bu kez aynı yayın araçları başka bir hava çalmaya başladı: "İran ve Irak asırlardan beri kardeştir. Komşu olan iki ülke dostane ilişkilerini sürdürmektedir, vs. vs." Bir kaç ay önce azılı faşist diye adlandırılan Şah rejimi birdenbire, ilerici, yardımsever oluvermişti ve liderliğin bu sorumsuzca İran'a bağımlılığı, binlerce yurtsever Kürt'ün hayatına mal olan bağımsızlık mücadelesinin, sonunda gericilere peşkeş çekilmesi ile son buldu.

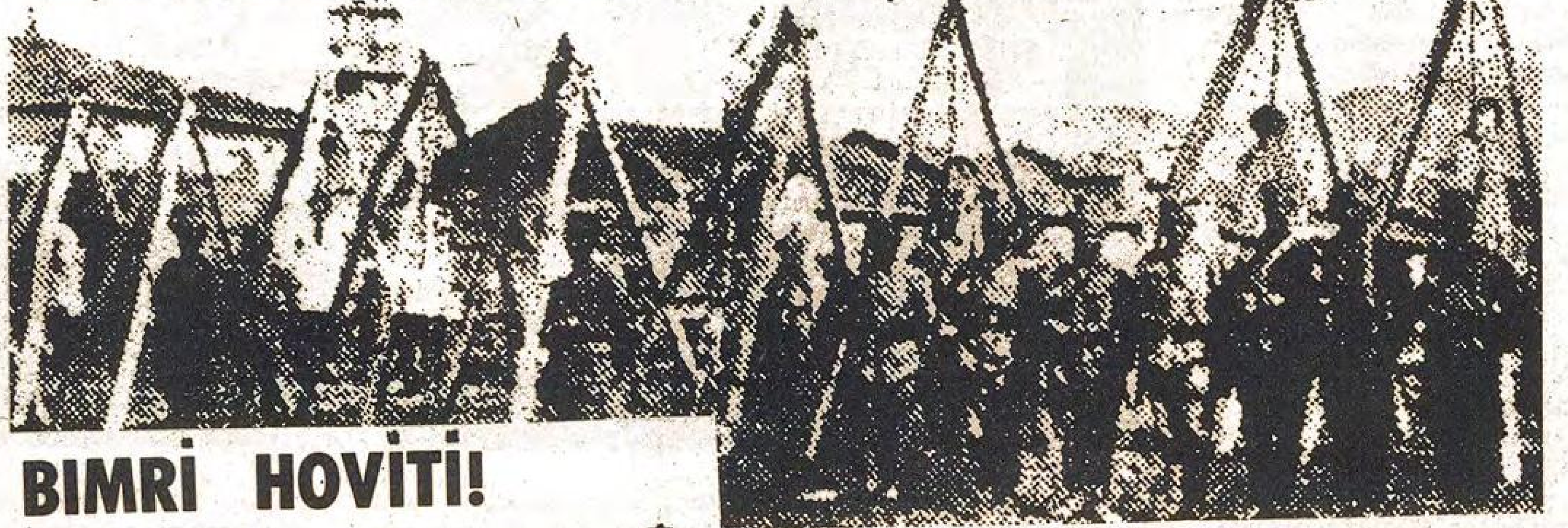

SORU: Son dönemde kadro eğitimi devam ediyor muydu? Liderlikle kadrolar arasındaki ilişki nasıldı?

CEVAP: Daha önce KDP'nin kadroları eğittiği bölümleri vardı. Buralarda hem politik dersler verilir (Emperyalizm, kurtuluş savaşları tarihi -hatta

De.sa.7.sü.1'de

KAHROLSUN VAHŞET!
YAŞASIN EZİLEN HALKLARIN KURTULUŞU!

BIMRİ HOVİTİ!
BIJİ TEKOŞİNA GELÊN BINDEST!

Irak Kürdistan'ında bağımsızlık mücadelesi

-2-

KDP içinde muhalefetin ortaya çıkışı

Barzani'nin bağımsızlık ve Kürt Ulusunun talepleriyle ilgili tesbit edilmiş bir programı yoktu. Her hükümet değişikliğinde taleplerinde de büyük değişiklikler oluyordu. Bazen otonomi öneriliyor, bazen de istekler okul eğitimi gibi sorunlara indirgeniyordu.

Barzani Z.Arif ile anlaşmaya çalışınca Merkez Komitesinin büyük bir kısmı karşı çıktı. Onlar Nasırcıları da Baascılar kadar gerici ve güvenilmez unsurlar olarak görüyorlardı. (1963'de Z.Arif Baasçıları tasfiye etmişti.)

1964 başlarında bir çok merkez komitesi üyesi, Genel Sekreter İbrahim Ahmet ve Celal Telebani Barzani ve çevresini dışarda bırakan bir kongre toplayarak Barzani'nin başkanlığını reddettiler. Partiyi Marksist temeller üzerinde yeniden inşa etmeyi, feodal liderliğe son vermeyi kararlaştırdılar. Kısa bir müddet sonra Barzani de 5. Kongre'yi topladı. Böylece KDP iki başlı bir yapı kazandı.

İki grup arasındaki çelişkiler 1966'da silahlı çatışmaya dönüştü. Doğru bir önderliğin bulunmayışı Kürt halkının birbirinin kanını dökmesine sebep oldu. Telebani ve çevresindekiler daha güçsüz olduklarından önce İran'a daha sonra da Bağdat'a kaçmak zorunda kaldılar.

Telebani feodal liderliğin kaypaklığını görünce bağımsızlık mücadelesi ile feodalizme karşı mücadeleyi birleştirmek gereğini ileri sürüyordu. Fakat merkezi hükümetin yanında yer alması affedilmez bir hatadır.

Öte yandan KDP'nin M-L bir parti haline çevrilmeye çalışılması da olanaksız bir girişimdi. Çünkü KDP gerçekte cephe işlevi gören, değişik sınıfların temsil edildiği bir örgütlenme idi.

Telebani ve çevresi 1970'e kadar Bağdat'ta kaldı. Son savaştan önce Barzani'nin yanına gelerek birlikte mücadele etme arzusunu bildirdi. Barzani bunu kabul etti, fakat Telebani'yi KDP'nin temsilcisi olarak yurtdışına gönderdi. Telebani'de savaşın sonuna kadar genellikle Lübnan'da kaldı.

11 mart anlaşması

1968'de Irak'ta bir darbe daha oldu. Bu kez hükümeti BAAS'cılar ele geçirdi. Hükümet Komünist Partisinin gerici kanadı ile anlaştı. Kürtler ve gerçek komünistler üzerindeki baskı olduğu gibi kaldı. Kürtlerle savaş 1970'e kadar devam etti.

11 Mart 1970'de Kürtlerle bir anlaşma imzalandı. Bu anlaşmaya göre:

11 Mart 1974'e kadar gerekli hazırlıklar adım adım gerçekleştirilecek ve Kürdistan bu tarihte otonom bir yapı kazanacaktı.

Fakat yazılanlar yine kağıt üstünde kalmaya başladı, merkezi hükümet anlaşmanın hükümlerini uygulayacak yerde, kısa bir zaman sonra Kürtler üzerinde provakasyonlara, saldırılara başladı.

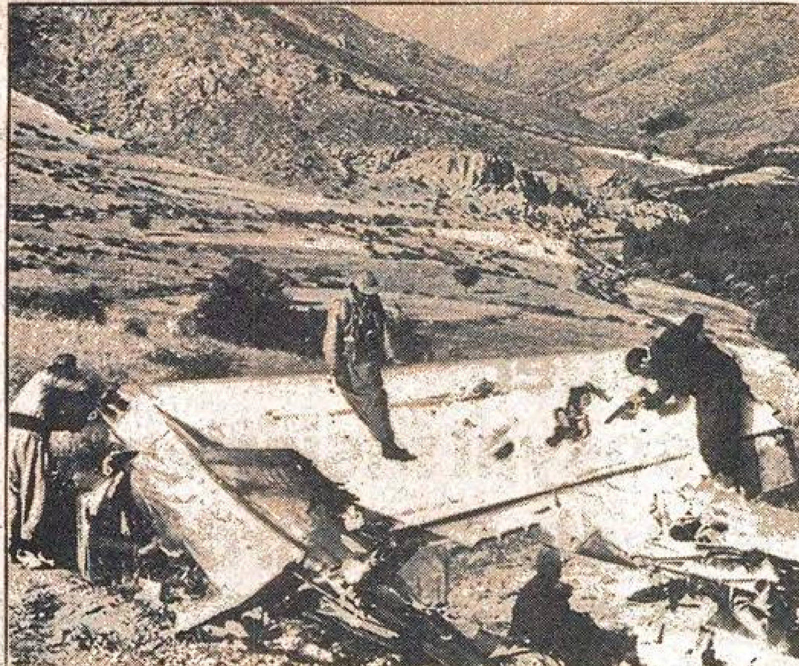
Hükümet bir yandan otonomi vaadediyor, bir yandan da saldırılarını sürdürüyordu. En sonunda da anlaşmanın yürürlüğe girmesi gereken 11 Mart 1974 tarihinden 15 gün önce kendi otonom planını ileri sürerek, bu planın kabul edilmemesi halinde Kürdistan'ı işgal edeceğini bildiriyordu.

Aslında Barzani'de hükümete güvenmiyordu. Ama öte yandan halka güvenmek yerine, sınıf çıkarları gereği, emperyalistler ve başka gericilerle anlaşarak soruna çözüm getirmeye çalışıyordu.

Bu dört sene içinde Şah'la, Amerika'yla çeşitli görüşmeler yapmıştı.

Merkezi hükümet 15 günlük süre bitmeden, Kürdistan'a saldırdı. Bu savaşın kendileri için ölüm kalım savaşı olduğunun bilincinde olan binlerce işçi köylü, öğrenci, öğretmen ve aydın cepheye akın etmeye başladı. Örneğin Süleymaniye Üniversitesi öğrencileri ve öğretim üyelerinin tümü savaşa katıldı. (Bu üniversite cephede de eğitime devam etmeye çalıştı ise de daha sonra Irak Hava Kuvvetleri tarafından bombalanarak 350 öğrenci ve öğretim üyesi katledildi.)

Başlangıçta her iki tarafın kuvvetleri dengeli idi. Daha sonra bu denge tamamen bozuldu. Sovyetler Birliği, Kürt Ulusu üzerinde jenosid uygulayan gerici hükümeti desteklemeye devam ediyordu.

Resimde görülen uçak enkazı Kürt halkına karşı kullanılan ve Irak hükümetinin emrine verilmiş bir Sovyet uçağıdır.

Savaşta MİG'lerin yanısıra Sovyetlerin en geliştirilmiş savaş uçağı olan Tu 22 (Topolief) te kullanılıyordu. Ayrıca her türlü uluslararası anlaşmaya aykırı olduğu halde, fosfor bombaları, Hatta napalm kullanılıyordu. Sovyet emperyalistleri bağımsızlık için mücadele eden bir ulusun üzerine atılmak üzere, napalm bombası vererek, halkların ne denli iyi dostları! olduklarını bir kere daha gösteriyorlardı.

Amerika'nın desteği ile Irak ve İran anlaşıyor. Rusya sessiz...

Savaş devam ederken bir yandan gerici liderlik, Amerikayla anlaşmaya çalışıyor. Öte yandan, İran ile Irak çıbanbaşı haline gelen bu sorunun çözümü için anlaşmaya çalışıyorlardı. Sonunda Amerika müdahale ederek sorunun, emperyalist ülkeler ve maşalarının işine gelecek şekilde çözümünü sağladı. Amerika, İran'a yardımı arttıracak, İran, Irak'tan bir kısım toprak ve deniz arazisi isteyecek, Irak hükümeti ise başının belası olan bu sorundan biraz toprak kaybı ile kurtulacaktı. Sorunun böyle çözümü Irak üstünde etkinliği hala sürmekte olan Sovyetlerin de çıkarına idi. Her ne kadar mevcut durumda Kürt sorunu gerici liderliğin etkisi altında olduğu için Sovyetlerin çıkarına zarar vermiyorduysa da her zaman için liderliğin değişmesi ve gerçek bir ulusal bağımsızlık mücadelesi haline çevrilmesi mümkündü. Bu nedenle, her iki emperyalist güç ve maşaları da bu çıbanbaşının bir an evvel koparılmasından yana idiler.

Irak ile İran arasında ilk anlaşma, İstanbul'da yapıldı. Daha sonra El Bekr ve Şah Cezayir'de anlaştılar: Irak, İran'ın daha önce işgal ettiği baadalar üzerinde hak iddia etmeyecek, Basra Körfezinde İran'ın hakları daha fazlalaşacak. Bunlara karşılık İran ise Kürtlere yardımı kesecek ve sınırı kapatacaktı. Sovyetler Birliği'de bu anlaşmayı sessiz kalarak onayladı.

Kürt bağımsızlık hareketi gerici liderliğin elinde gerçek rotasından tamamen saptırılmış ve halkın gücüne bağlı olmak yerine, mücadele tamamen İran'a ve Amerika'ya bağımlı hale getirilmişti. İran'ın sınırı kapatması, gerici liderliğin öncülüğünde hareketin yenilgisi demekti ve öyle de oldu..

Katsayı 12 oldu ama

Faşist MC kaşıkla verip kepçeyle alıyor

Günlerdir memurların maaşları üzerinde faşist MC içinde ve muhalefet partileriyle sürüp giden didişme, nihayet katsayının 12 olmasıyla şimdilik sonuçlandı. Bu uzun döğüşden sonra geniş memur kitlelerinin eline 200-300 lira gibi, bu azgın hayat pahalılığı karşısında, denizde bir damla olan bir ek ücret geçiyor.

Memur maaş katsayılarını iktidardaki ve muhalefetteki partiler seçim yatırımı olarak kullandılar ve bu meseleyi günün konusu yaparak, halkın dikkatini esas noktalardan uzaklaştırmaya çalıştılar. Aylarca emekçi memurların ekmek parasıyla oynandı durdu. Reformist CHP, bu koroya katılarak memur maaşlarını MC'yi yıpratmak, seçimlerde daha fazla oy toplamak hesapları için kullandı. Revizyonistler de bu mesele üzerinde kiyamet koparatak (!) memur kitlelerini peşlerine takmak, onların hakim sınıflar hedefine yönelmelerini engellemek için ellerinden geleni yaptılar. Katsayının 14 olmasıyla işlerin hallolacağı hayalini yayarak "devleti koruma" görevlerini yerine getirdiler. Onlar, faşistlerin "İş, Ekmek, Hürriyet; Milliyetçi hareket" gibi demogojik sloganlarla yapmak istedikleri gibi, memur kitlelerinin taleplerini savunuyor görünerek kitleleri kendi etraflarında toplamaya çalıştılar.

Katsayı 12 ye çıktı ve hemen ardından faşist MC yüzde 6,1 lik bir devalüasyon yaptı, paranın değerini düşürdü. Kaşıkla verip kepçeyle alan faşist MC'nin son devalüasyonuyla hayat daha da pahalılanacak. Bütün ihtiyaç maddelerinin fiatı gene artacak, zam gelecek. Katsayı 12 oldu ama gene eski hamam, eski tas.

Emekçi memurlar! Kendi alçakça hesapları için bizim ekmeğimizle oynuyor, bizi kendi çıkarlarına alet etmek isteyen faşistlere, revizyonistlere, reformistlere karşı mücadele edelim.

Taleplerimiz için mücadeleye atılalım. Ekonomik mücadelemizde güçlü bir silaha sahip olmak için grevli, toplu sözleşmeli sendika hakkımızı alalım.

Çoluğumuzun, çocuğumuzun geleceğini bir avuç sömürücü mü tayin edecek? Bizi gerçek kurtuluşa götürecek olan proletaryanın saflarında örgütlenelim.

YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ
KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL FAŞİZM.

Irak Kürdistanında

Baş.ta.sa.4'de

az çok marksist öğreti bile-) hem de askeri eğitim yapılırdı. Fakat son dönemde bu eğitim terkedildi. Alt, üst kadrolar arasında farklılıklar giderek çoğalmaya başladı. Eğer bir büyük kumandanın tanıdığı veya akrabası isen diğer savaşçılardan bir çok farklılığın oluyordu. Daha çok para alıyor, silahın, giyeceğin, yiyeceğin en iyisine sahip olabiliyordun. Bazı kumandanlar işi o kadar ileriye götürmüştü ki, geceleri İran'da şehirde kalıyor, gündüzleri daireye gelir gibi arabalarıyla cepheye geliyorlardı. Bir çok kereler gece harekatı yapılacağı zaman yetkili komutanı bulamadığımız olmuştur.

Üst kademelerle, militanların ilişkisi de hemen hemen kopmuştu. Kürtçe bir atasözü vardır. Barzaninin o dönemdeki durumunu en iyi bu söz ifade eder. "Barzani öküzün kulağında uyuyordu." Yani olup bitenlerden haberdar olmasına rağmen hiç birşey bilmiyormuş gibi davranmayı tercih ediyordu. Onun tek ilgilendiği, peşmergelerden ve halktan habersiz, İran yetkilileriyle, Amerikayla ilişkiler kurmak, devrimin kaderini gericilerin ve emperyalistlerin eline teslim etmekti.

SORU: Sizce bütün bu olanlar yalnızca liderliğin hatası sonucu, mücadelenin giderek yozlaşması mı? Bütün bu olanların ardında emperyalist güçlerin oyunları yok muydu?

CEVAP: Kesinlikle inanıyorum ki son mücadele, emperyalistlerin ve maşalarının gerici feodal liderlikle anlaşarak sürdürülen bir mücadele idi. Halkın perde gerisinde olanlardan pek haberi yoktu. Ama kendi hayat tecrübesi ile hataları görebiliyordu. Örneğin İran askerleri bizzat kendileri savaşa katılınca bunun sonucunu kestirebilmek son derece kolaydı. Elbette ki, sonunda mücadeleyi de kontrolları altına almak isteyeceklerdi! 'Mahabat Cumhuriyeti' tecrübesini çok iyi bilen Kürt halkı faşist Şah'tan kendilerine hayır gelmeyeceğinin de çok iyi bilincinde idi. Kaldı ki mücadelenin kaderini İran'a teslim eden Barzani de bizzat aynı Şah tarafından saldırıya uğramıştı. Geçici yenilginin nedeni olarak hiç bir zaman feodal liderliğin basit bazı hatalarını gösteremeyiz. Yenilginin nedeni: Emperyalist Amerika, onun gerici işbirlikçileri ve feodal liderliğin anlaşmasıyla gerçekleştirilmiş bir planın sonucudur.

Onbinlerce insanın hayatına, yüzbinlerce insanın evini barkını terke, gözyaşlarına mal olan bu yenilginin kanımca son derece önemli bir yararı da oldu: Kürt halkı zaferin feodallerin öncülüğünde, emperyalist ve gericilere dayanarak gerçekleşemiyeceğini kavradı. Bu bilinç ilerdeki zaferin garantisi ve yenilgiden elde edilen en önemli kazançtır.

SORU: Irak hükümeti bazı mihraklarca "sosyalizm yolunda ilerleyen bir ülke olarak değerlendiriliyor. Bunun hakkında ne düşünüyorsunuz?

CEVAP: Gerçekten Irak hükümetinin demeçleri dinlenirse, 'kapitalist olmayan yoldan kalkınma' lafını dillerinden düşürmedikleri, bol bol sosyalizm lafı ettikleri görülür. Filistin halkının mücadelesinin yanında olduklarını, faşist Şah rejimine karşı olduklarını da belirtirler. Hatta adından başka hiç bir şeyi 'komünist' olmayan bir Komünist Partisi ile ortak koalisyon kurmuşlardır. Fakat bütün ilericilik görünüşleri bir maske ve aldatmacadan başka bir şey değildir. Eğer gerçekten halktan yana, ilerici bir hükümet olsalardı, eğer gerçekten faşist Şah rejimine karşı olsalardı, önce Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkına saygılı olur, Kürt ulusunun haklarını verirlerdi. Çünkü İran sınırı kapatıldıktan sonra (ateskesten sonra), KDP politik bürosu, Irak Reis-i Cumbur'una başvurarak, feodal liderliği reddederek, Irak hükümeti ile anlaşmaya, Irak'ın iç işlerine müdahale eden İran kuvvetlerine karşı mücadele etmeye hazır olduğunu bildirmişti. Hükümet demeçlerinde samimi olsa idi anlaşmaya çalışırdı. Çünkü gerçekten senelerce bağımsızlık için mücadele eden Kürt halkı Orta-Doğu halklarının emperyalizme, Siyonizme karşı mücadelesinde en büyük destek olacak halktır.

(DEVAM EDECEK)

HALKIN KURTULUŞU

HAFTALIK GAZETE

SAHİBİ: NEVZAT AÇAN, SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: H. SELİM AÇAN, YÖNETİM YERİ: N.OSMANİYE CAD. ATA İŞ HANI 34/404 CAĞALOĞLU- ISTANBUL ABONE ŞARTLARI: YURT İÇİ YILLIK 125 TL. 6 AYLIK 65 TL, YURT DIŞI YILLIK 200 TL. 6 AYLIK 100 TL. İLAN ŞARTLARI: SANTİMİ 30 TL.

DİZGİ: OLİMPİYAT IBM. BASKI: DAİLY NEWS WEB. GENEL DAĞITIM: YURT-DA ANKARA DAĞITIM: YURT-DA ANKARA BÜROSU, ANKARA-YENİŞEHİR, NECATİBEY CADDESİ BİLECİK PASAJI 27/17 İZMİR DAĞITIM: İZMİR YURT-DA BÜROSU, KESTELLİ CADDESİ, HARPUTLU İŞ HANI NO.P.18 İZMİR. YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 1107 SİRKECİ-ISTANBUL

Kadın meselesindeki

Baş.ta.sa.5'de

lerini almışlar ve binbir kahramanlık yaratmışlardır. 1871 Paris Komünü'nde, bu ilk ve yüce proleterya diktatörlüğünün kurulması için verilen savaşta onlar da yiğitçe savaşmışlar ve ön saflar da erkeklerle omuz omuza olmuşlardır.

Geniş kadın kitlelerinin büyük çoğunluğu, bugün geri bilinç ve politik ilgisizlik içinde olsalar da sömürüsüz, baskısız bir dünya istemektedirler. Kadınların katılmadığı gerçek bir yığın hareketi olamaz, çünkü büyük bir insan gücü ve kuvvet oluşturan kadınlar katmerli bir baskı altındadır ve iki kat ezilmektedir. En geniş yığınların mücadeleye katılması, bir kez zincirlerini kopardılar mı büyük bir coşku ve fedakarlıkla savaşa atılacak olan emekçi kadınların harekete geçirilmesine bağlıdır.

KADINLARIN DEVRİM SAFLARINA KAZANILMASI İÇİN MÜCADELE EDİLMELİDİR

Revizyonistler ve reformistler, burjuva feministleri kadının ezilmişliğini ve onun üzerinde katmerli baskıyı da kullanarak onu mücadeleden alakoymak, kendini kurtuluşa götürecek, ezilen cins olmaktan kurtaracak olan devrim saflarına geçmesini engellemeye çalışıyorlar. Oysa bütün dünya devrimci tecrübesi göstermiştir ki, emekçi kadının yeri devrim saflarındadır. "Özel mülkiyet" onu esir etmiştir, esaretten kurtulması da özel mülkiyetin yıkılması ile mümkündür.

Devrimciler, geniş emekçi kadın kitlelerini sınıf mücadelesine kazanmak için çalışmak zorundadırlar. Önümüzdeki zorlu görev; devrimci saflarda kadın konusundaki zaafları ve gerici zihniyeti yıkmak, kadın emekçilerin cahilliklerini ve onların politik ilgisizliğini yenmek, onları feodal, burjuva ideolojilerden kurtarmak, güçlü ve yenilmez proleter hareketin bir parçası olarak kadın hareketini yükseltmektir. Emekçi kadınların üzerindeki katmerli baskıyı, bu baskının kaynağını ve ondan kurtuluş yolunu göstermeli ve kadınlar arasında sistemli bir çalışma yürütmeliyiz. Kadınları örgütlemek zorlu bir görevdir, ama kadınların büyük çoğunluğu örgütlenmeden ve devrim saflarına kazanılmadan devrimin başarıya ulaşması imkansızdır.

Önümüzde duran görev şudur: Daha geniş emekçi kadın kitlelerini burjuvazinin etkisinden kurtarmak, daha çok genç kız ve kadına kurtuluşlarını göstermek ve mücadeleye sokmak ve onları proletaryanın kızıl bayrağı altında toplamak. Öyleyse görev başına!

Devrim mücadelesinde sarsılmaz kaleler olan kadın birlikleri oluşturalım. Kadın hareketinin proleter devrimci hareketle birleşmesini, gelişmesini ve kurtuluşa yönelmesini engelleyen modern revizyonist, reformist engelleri aşalım. Revizyonist ve reformistlerin kadın hareketini sahiplenmelerine fırsat vermeyelim. Emekçi kadınların taleplerini, ne için mücadele etmeleri gerektiğini kavratarak, onları mücadele içinde örgütleyelim.

Emekçi kadınlar bir kez neden baskı altında tutulduklarını kavradılar mı önüne geçilmez ve yenilmez bir güç, bir isyan alevi olacak ve erkek mücadele arkadaşlarıyla el ele, kendilerini tutsak haline getiren sömürü düzenini yerle bir edeceklerdir.

Kampanyalar

Baş.ta.sa.3'de

diği mitinge katılalım" çağırısını yaptı. Bunun üzerine İzmir'deki oportünistler bir manevra ile "tamam biz buna ters birşey yapmadık ki. Dergimiz güçleri birleştirin, ortak çalışma yapın demiyor. Sadece mitinge katılın diyor. Bizde mitinge katılacağız" dediler. Zaten onların bu tavırları "Ödemiş-İzmir yürüyüşü" sırasında söyledikleri "artık oportünistlerle bir masaya oturmayacağız" sözlerine de tamamen uygundur. Şimdi bu oportünistlere soruyoruz: Madem bizle aynı masaya oturmayacaksınız, madem derginiz "güçbirliği yapmayın, sadece mitinge katılın" diyor, o halde neden Halkın Sesi'nin 94. sayısında "niye güçbirliğine önce TEP çağrıldı da biz çağrılmadık" şeklinde sitem ediyorsunuz? Ayrıca oportünistlerin pratikte yaptıkları, dergilerinde söyledikleri tam tersi, Halkın Sesi 92. sayısı:

"Yapılacak eylemin amacına uygun somut ve ortak sloganlar saptanması ve bu sloganların ağırlıkta olması da yerinde bir öneridir. Gerçekte her eylem somut bir slogan üzerinde yoğunlaşmalı, ne için eylem yapılıyorsa buna ilişkin sloganlar ağırlıkta olmalıdır" yazıyor.

Hemen soralım: Faşizmi işkenceleri, siyasi cinayetleri protesto mitingin de eylem hangi slogan üzerinde yoğunlaşmalıydı? Faşizme karşı, işkenceleri protesto eden, hesap sorulmasını isteyen sloganlar üzerinde mi? Yoksa "Rusya ile anlaşmaya hayır" üzerinde mi? "HALKIN SESİ" TARAFTARLARININ İZMİR MİTİNGİNDE YAPTIKLARI DERGİLERİNDE YAZDIKLARININ TAM TERSİ OLMUŞTUR. BIRAKIN FAŞİZMİ, SİYASİ CİNAYETLERİ, İŞKENCELERİ PROTESTO EDEN SLOGANLARIN OPORTÜNİSTLER TARAFINDAN AĞIRLIKLA ATILMASINI, HEMEN HEMEN HİÇ ATMAMIŞLARDIR. ONLARIN FAŞİZME, SİYASİ CİNAYETLERE, İŞKENCELERE KARŞI SLOGAN ATMAMALARINI SADECE DİSİPLİNSİZLİKLERİNE BAĞLAMAK SAFLIK OLUR. BU SLOGANLARI ATMAMALARINDAKİ TEMEL NEDEN "FAŞİZM ALÇALIYOR, SOSYAL-FAŞİZM YÜKSELİYOR" VE "ABD GERİLİYOR, SOVYET SOSYAL-EMPERYALİSTLERİ İLERLİYOR" TESPİTLERİ VE BUNLARIN DÜZ MANTIKLA YAPTIKLARI YORUMLARIDIR. Yine bu tespitten kalkarak Amerikancı faşist diktatörlük ve ona karşı mücadele, faşist teröre karşı mücadele konusunda dergilerinde 'yıkılsın MC' gibi soyut birkaç slogandan başka tek kelime yok. Hatta daha da ileri giderek, faşist terörü teşhir edenlere küfürleri yağdırıyorlar. Tayland'daki katliamdan bahsetmenin, resimleri yayınlamanın faşist terörün propagandası olduğunu söylüyorlar. Ve bu "çok doğru" tespitlerinden kalkarak ta ne faşizme karşı slogan atıyorlar, ne de faşist terörü dergilerinde teşhir ediyorlar. Vardıkları yer de faşist terörü halkın gözünden gizlemek ve böylece de hakim sınıfların ayıbını örten asma yaprağı olmaktır.

1-HY ve HG kampanya çalışmalarına tüm güçleri ni seferber etmediler. Fakat bunun sadece onların hatası olduğunu söylemek yanlış olacak. Biz, işkencelere ve siyasi cinayetlere karşı kampanyanın önerini gerçekten kavramış ve kampanyanın başını çeken gurup olarak, diğer guruplarla ortak afiş bölgelerini bölüşmekle yetinmeyip, bütün kampanya süresince ortak olarak yapılabilecek işlerin ayrıntılı bir planını hazırlayıp sunmalıydık. Bu hem işlerin düzenli gitmesini sağlayacak hem de diğer grupların tüm güçlerini harekete geçirmelerinde zorlayıcı bir unsur olacaktı. Yine bu iki gurupla birlikte ortak bir yürütme komitesi kurulmayışı da dağınıklığa neden oldu.

(DEVAM EDECEK)

"TKP"

Baş.ta.sa.1'de

kongre kararı haline getirilmesi özellikle önemlidir. Çünkü yıllardır revizyonistlerin içinde alev alev yanan bu istek, son günlerde iyice canlılık kazanmış ve üzerinde tartışılır olmuştur. T"K"P azılı şef İsmail Bilen'in ağzıyla "Konya'da Konsey toplantısı yaptık" gibi haberleri piyasaya sürerek kamuoyunu canlandırmaya çalışmaktadır.

T"K"P'nin yasallaştırılması meselesi iç ve dış siyasi gelişmeler ışığında da ele alındığında bunun dünyada ve ülkemizdeki Sovyet yayılmasına bağlı olarak alevlenen bir istek olduğu görülmektedir. İki süper devlet; ABD ve Sovyetler Birliği arasında hegemonya çatışmasının keskinleşmesi, Sovyet yayılmasının hızlanması bütün dünyada legal olmayan -illegaliteyi temel aldığından değil, legalleşmediğinden- sosyal-emperyalizmin işbirlikçisi "komünist" partilerinin yasallaşma, tabelalı partiler haline gelme meselelerini tekrar hortlattı. İspanya'da revizyonist İKP faşist Juan Carlos'tan, tabela izninin çıkarılmasını bekliyor. Bugün bütün dünyada, özellikle Avrupa'da Sovyet yayılmasına paralel olarak revizyonist "komünist" partilerinin tabela talepleri yükseliyor.

Ülkemizde de son dönemlerde ekonomik "yardım"larla, kültürel, siyasi andlaşmalarla daha da hız kazanan Sovyet varlığı ve yayılmasının doğal bir sonucu olarak Sovyet uşağı mülteci takımı T"K"P'nin yasallaşması gündeme geldi. T"K"P'nin efendisinden işiteceği azarı gözönünde tutan ve ABD'yle olan ilişkilerinin bozukluğu nedeniyle Sovyetlere daha da teslimiyetçi hale gelen faşist MC, bu isteğe karşı şimdilik sessiz kalmayı yeğlemektedir. CHP reformistleri ise her iki süper devlete de göz kırpmasının bir sonucu olarak onların işbirlikçilerine karşı da uzlaşıcı tavır almakta, T"K"P'nin CHP'yi kendi hesapları için kullanma siyasetine olumlu cevap vermektedir.

TİP ile T"K"P arasında küfürleşme, birbirlerinin kirli çamaşırlarını dökmeye varan didişmeler sürmektedir. Ama "it iti ısırmaz" diye bir atasözü vardır. Bütün revizyonistler son tahlilde birbirlerini korumakta ve kollamakta kusur etmemektedirler.

T"K"P sosyal-emperyalizmin dünya çapında en sadık uşaklarından olan sosyal-faşist bir partidir. Türkiye halkı mücadelesinin temel hedefleri olan faşizmi ve sosyal-faşizmi alt edecek ve revizyonistlerin karşı-devrimci emellerini boşa çıkaracaktır.

Devrimci mücadelede

Baş.ta.sa.5'de

"Emekçi kadınlar sendikalarında örgütlü olarak yürüyüş, miting yapmak, oy vermemek gibi yasal yollarla emekçi kadınlarla ve analarla ilgili yeni yasaların çıkması için partileri ve meclisleri uyarıp zorlamalıdırlar." (ANA ve Emekçi olarak İşçi Kadının El Kitabı, DİSK yayınları.)

"Mevcut yasal haklar", "yasal yollarla mücadele" (!) Sosyal-faşistler kadınların mücadelesinin hedefinin devlete yönelmesinden öcü gibi korkmaktadır. Devlet hakim sınıflar devletidir ve onlar da hakim sınıfların içindedirler, sömürü düzeninin devamından yanadırlar.

Sosyal-faşistler kadınların kurtuluşunun proleteryanın kızıl bayrağı altında toplanarak mücadele etmekle ve sömürü düzenini paramparça etmekle gerçekleşeceğini gözlerden gizlemeye çalışmaktadırlar. Onların amacı kadın hareketinin proleter devrimci hareketle bütünleşmesini önlemek ve bu hareketi kendi peşlerine takmak, karşı-devrimci emellerinin aleti yapmaktır.

SOSYAL-FAŞİSTLERİN BARIŞ ÇIĞLIKLARI HANGİ AMACA HİZMET EDİYOR.

Sosyal-faşistler, yüzyıllardır sınıf mücadelesinin ateşinde pişen, sömürgenlere karşı, cephelerde silah elde döğüşen, baskıya, sömürüye, zulme karşı mücadele azmiyle dolu olan kadını bir "barış meleği" haline getirmeye çalışmaktadırlar. Sosyal-faşistler kadın meselesinde özellikle "silahsızlanma" ve "barış" safsatalarını daha yüksek sesle tekrarlamaktadırlar. Gazetelerinde, dergilerinde büyük puntolarla "savaşa hayır, yaşasın barış" sloganlarını öne çıkarmaktadırlar. İlerici Kadınlar Derneği'nin (İKD) çıkardığı "Kadınların Sesi" - sosyal-faşizmin sesi- gazetesi şöyle diyor:

".... Emekçi kadınlar, savaşlara karşı mücadele (!) edelim. Çocuklarımıza silahsız bir dünya bırakmak için birleşerek mücadele (!) edelim."

(Hayır, emekçi kadınlar savaşı soyut bir kavram olarak görmüyorlar. Onlar, haklı savaşların daima yanında yer alıyorlar ve savaşların kalkması, savaşsız bir dünyanın kurulması için savaşmak, hem de silah elde, cephelerde savaşmak gerektiğini çok iyi biliyorlar.)

Sosyal-faşistler neden özellikle kadın meselesinde "barış" ve "silahsızlanma" safsatalarına sarılmaktadırlar? Çünkü onlar böyle yaparak kadınların yüzyıllardır eğilmişliklerinin ve ana olma vasıflarının getirdiği duyguları sömürerek, bu sahte sloganlar etrafında geniş emekçi kadın kitlelerini toplamak, kendi saldırgan yüzlerini gizlemek ve halkı silahsızlandırmak istiyorlar. Onlar böyle yaparak, "barış" lafları altında aslında emekçi kadınları kendi savaş ve paylaşım emellerinin üzerinde bir örtü olarak kullanmak istemektedirler. Sosyal-faşistler insanlığın yarısı olan kadınları eli güvercinli "barış melekleri" haline getirerek silahsızlandırmak istiyorlar. Hayır, emekçi kadınlar kendilerinin ve halkın kurtuluşu için, barış dolu bir dünya için silahlarına sarılacaklar, erkek emekçilerle omuz omuza faşizmi ve sosyal-faşizmi tarihe gömeceklerdir.

UDKF SOSYAL FAŞİSTLERİN ULUSLARARASI SAHTEKARLIK ÖRGÜTÜDÜR.

Sosyal-faşistler uluslararası planda da kadın hareketini yönlendirmeye çalışmakta, ona sahip çıkmaktadırlar. Uluslararası Demokratik Kadınlar Federasyonu bu amaçla çalışan bir örgüttür. UDKF de Türkiye'deki yandaşları ile aynı tezleri tekrarlamakta, hatta "bir ülkü için mücadele edelim de, nasıl bir ülkü olursa olsun" diyecek kadar açık sözlü davranmaktadır.

BURJUVA KADIN AKIMLARI, REFORMİSTLER KADIN MESELESİNİ SINIF ÖZÜNDEN KOPARIYORLAR.

Burjuva kadın akımları (feministler) kadın hareketinin asalaklarıdır. Onlar kadın meselesini sınıf özünden kopartarak "erkeklere karşı savaş", "cinsel özgürlük" v.b. gibi şekillere sokuyorlar. Burjuva kadın dernekleri emekçi kadınların mücadelesini erkeklere karşı yöneltmek ve onun hedefinin sömürü düzenine yönelmesine engel olmak için açılmış, burjuva kadınların gönül eğlendirdikleri boş zamanlarını geçirdikleri yerlerdir. Amaç, kadınları sınıf mücadelesinden alakoymaktır.

Kadınların kurtuluşunu sağlama görevi de tarihi olarak proletaryaya düşmektedir. Proletarya önderliğinde verilecek bir savaşla sömürücülerin devleti yıkılacak ve kadınlar, yüzyıllardır boyunlarında taşıdıkları ağır kölelik zincirlerini kırıp atacaklardır. Emekçi kadınların kurtuluşu devrimdedir. Geniş emekçi genç kız ve kadınları devrim saflarına katmak, onlara kurtuluş yollarını göstermek en önemli görevlerden biridir. Bütün bunlar da ancak emekçi kadınların ve kızların büyük ölçüde etkisinde oldukları revizyonizm, reformizm gibi gerici ve karşı-devrimci ideolojilerin aşılmasına bağlıdır.

Ulusal Demokratik Halk Devrimi yolunda kadınları örgütlemek, onları doğru devrimci siyaset doğrultusunda yönlendirmek, faşizmin, sosyal-faşizmin, reformizmin etkisinden kurtarmak görevi devrimcilerin omuzlarındadır.

3. Enternasyonal

Baş.ta.sa.2'de

SOSYAL-EMPERYALİST HAİNLER ENTERNASYONALİZM BAYRAĞI ALTINDA YAĞMA VE TAHAKKÜM PEŞİNDE KOŞUYORLAR. PROLETER ENTERNASYONALİZMİ ÖLÜMSÜZDÜR.

III. Enternasyonal'in kendi kendini feshetmesini, marksist-leninistlerin proleter enternasyonalizmi ilkesinden vazgeçtikleri, bu ilkeyi defterlerinden sildikleri şeklinde yorumlayan devrim düşmanları çok geçmeden kötü yanıldıklarını gördüler. Çıkar çatışmaları yüzünden aralarındaki uçurumların derinleştiği bütün gericilerin, marksizm-leninizm düşmanı karşı-devrimcilerin; marksist-leninistler, bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar arasındaki gün geçtikçe pekişen militan ve kardeşçe dayanışma karşısında duydukları korku ve endişe artıyor.

Stalin'in ölümünden sonra SSCB'de iktidarı gasbeden kapitalizme geri dönüş yollarını açan ve bunu gerçekleştiren, dünyadaki marksist-leninist hareketin saflarını bölen, karışıklık yaratan Kruşçev-Brejnev revizyonistlerinin ihaneti de gerçek marksist-leninistler arasındaki bu çelik ten birliği kırmaya, yok etmeye muvaffak olamadı. Kruşçev-Brejnev hainleri yüce Lenin'in, Lenin ve Stalin'in önderliğinde ki şanlı SBKP (B) ve Ekim Devrimi'nin dünya proletaryası, ezilen halklar ve ulusların bilinçlerindeki, gönüllerindeki yerlerini sömürmeye çalışarak sosyal-emperyalist emellerini ve tahakküm kurma çabalarını gizlemeye çalışıyorlar. Proletaryanın iktidarını yıkıp yerine revizyonist burjuvazinin sosyal-faşist diktatörlüğünü kurduklarını, sosyalist SSCB'ni dünya çapında yağma ve tahakküm peşinde koşan sosyal-emperyalist bir ülke haline getirdiklerini, şimdiki Sovyetler Birliği'nin Lenin ve Stalin'in önderliğindeki diğer ülkelerin proletaryasının, ezilen halkların ve ulusların devrim mücadelelerinin büyük dostu, devrimin yıkılmaz kalesi SSCB olmaktan çıkartıp dünya halklarının baş düşmanlarından biri olan emperyalist bir ülke haline getirdiklerini gözlerden saklamaya çalışıyorlar. Emperyalist yağma ve tahakküm siyasetlerini proleter enternasyonalizminden dem vurarak yürütmeye çalışan bu hainlerin, enternasyonalizmden neyi kastettiklerini Çekoslavakya'yı işgal eden tankları ve askerleri gösteriyor. Doğu Avrupa'nın revizyonist ülkelerine yığdıkları yüz binlerce asker, nükleer silahlar, dünyanın dört bir yanındaki denizlerde ABD emperyalistlerininkilerle birlikte kol gezen savaş gemileri gösteriyor. Ortadoğu'da ve Kıbrıs konusunda, Afrika'da izledikleri siyaset gösteriyor. Sovyetler Birliği'ne karşı tavır, bugün de proleter enternasyonalizmi için bir ölçü vazifesini görür. Ama Sovyetler Birliği'nin dünya devriminin merkezi ve kalesi olduğu Lenin ve Stalin'in zamanındakinden tam tersi bir anlamda. Bugün, devrimci ve enternasyonalist diye, Sovyet revizyonistlerine karşı mücadele eden, onların ihanetlerini açığa çıkaran, bütün gücüyle onların anti-marksist ve emperyalist siyasetlerini ve çizgilerini reddedenlere denir. III. Enternasyonalin kuruluş dönemlerinde olduğu gibi, bugün de, marksizm-leninizmle merkezinde Sovyet revizyonizmi bulunan modern revizyonizm arasındaki mücadelede proleter enternasyonalisti olabilmenin ilk ve temel şartı revizyonizmle arasına kalın bir çizgi çekmek, bir üçüncü yol, orta yol peşinde koşmamaktır.

Proleter enternasyonalizminin şanlı bayrağı bugünde gerçek marksist-leninistlerin elinde yükseklerde dalgalanıyor. Çeşitli ülkelerin marksist-leninist partileri düzenledikleri ikili görüşmeler, çok taraflı görüşmeler yoluyla ellerindeki bütün imkanları seferber ederek kardeşçe dayanışma içinde birbirlerine destek olarak aralarındaki militan enternasyonalist bağları pekiştiriyor, geliştiriyorlar.

YAŞASIN PROLETER ENTERNASYONALİZMİ!
YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM İDEOLOJİSİ!

TÜRKİYE HALKI

Baş.ta.sa.1'de

rın ıkısının de işbirlikçileri kan içici köpeklerdir.

Bu şartlarda:

- Ülkemizde ABD hegemonyasının pekiştirilmesine karşı koymak; ve onun yıkılması için mücadele ye kararlılıkla devam etmek.
- ABD emperyalizminin attığı her adımda onun suratına bir şamar indirmek.
- NATO benzeri emperyalist gerici ve Amerikancı kuruluş ve antlaşmalara karşı mücadele etmek ve bunların feshedilmesini, Amerikan üslerinin kapatılması vb. talepleri savunmak,
- Amerikan emperyalizmi karşısında duyulan derin kin ve nefreti her zaman ayakta tutmak, ve bütün bunlar temelinde kitleleri ABD hegemonyasına karşı mücadeleye yöneltmek. İşte iki süper devletle ve işbirlikçileriyle mücadelenin hayati zorunlu bir yanı da budur. Amerikan emperyalizmini küçümseyen ya da sadece boş laflarla yetinen anlayışlar, hele hele Amerikan emperyalizmi ve onun işbirlikçileriyle işbirliğini savunan akımlarla mücadele, iki süper devlet ve bütün emperyalizm; bütün yerli gericilikle uzlaşmaz ve ilkeli bir sınıf mücadelesini esas alan proleter devrimcilerin önemli bir görevleridir.

DEVALÜASYON

rülmesi sonucu bu maddeleri satın almak için ödenmesi gereken para artacaktır. Bu durum, bir çok malın, başta temel ihtiyaç mallarının maliyetlerini yükseltecektir. Kâr

Baş.ta.sa.1'de

larını korumaktan ve daha da arttırmaktan başka amaçları olmayan emperyalistler ve işbirlikçileri, maliyetlerdeki bu artışı halkın sırtına yıkmanın kısa yolu olarak fiyatları arttıracaklardır.

Sömürü ve zulüm düzeni yıkılmadıkça emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin daha fazla kâr amacıyla sömürülerini azgınlaştırmaları, kârlarını korumak ve çoğaltmak için alacakları tedbirlerin ceremesini işçi sınıfının ve emekçi halkın sırtına yıkmaları son bulmaz.

Son devalüasyon kararı işbirlikçi hakim sınıfların içine düştükleri ekonomik buhranın yeni bir sonucudur. Fiyatların sürekli artması, enflasyonun önüne geçilmemesi, işsizliğin artması, kredi sıkıntısı, döviz yokluğu v.b. gibi buhranın sonuçları işbirlikçi hakim sınıfların belini bükmektedir. Onlar, buhranın yıkıcı sonuçlarını emekçi halkın sırtına yükleyebilmek için ülke içinde baskı ve saldırılarını arttırırlar ken ülke dışında başta iki süper devlete ve diğer emperyalistlere, emperyalist kuruluşlara ve tekellere daha fazla avuç açmakta, onlara olan kölelik bağlarını pekiştirmekte, yenilerini kurmaktadırlar. Özellikle kredi darlığı ve döviz sıkıntısı uzun süre katlanamıyacakları kadar artmıştır. Sosyal-emperyalistlerden aldıkları milyarlar, çeşitli emperyalist kuruluşlardan, Avrupa'nın tefecilerinden aldıkları yüksek faizli krediler onların bu dertlerine deva olamamıştır. Çeşitli emperyalist ülke ve kuruluşlar Türkiye'yi iflas etmiş bir borçlu ilan etmişler, verdikleri kredi yi kısmışlardır. Ekonominin emperyalizme bağımlı yapısından ötürü birçok fabrika kredi ve döviz yokluğundan üretimi sürdürebilmeleri için gerekli hammaddeleri ve diğer mad deleri alamamak, kapılarına kilit asmak durumuyla karşı karşıyadır. İşbirlikçi hakim sınıflar bu sıkıntıdan kurtulabilmek için emperyalistlerden dilenmenin yeni yollarını aramakta, yüksek faiz ödemek, ülkemizin yer altı ve yerüstü kaynaklarını daha fazla peşkeş çekmek v.b. şartları kabul ederek kredi ve döviz aramakta, almaktadırlar. Alman, Fransız, Japon tekellerinin temsilcilerinin, Çekoslavakya'nın Ticaret Bakanı'nın ziyaretlerinin arkasından ABD emperyalizminin denetiminde ki Dünya Bankasının başkanı ülkemize geleceği açıklanmıştır. Bu ziyarette, Türkiye'nin Dünya Bankası'na olan borçlarını nasıl ödemesi gerektiği ve yeni krediler alabilmek için neleri yerine getirmesi görüşülecektir. Daha doğrusu "görüşme" adı altında emperyalist bir kuruluş olan Dünya Bankası yöneticileri işbirlikçi hakim sınıflara yeni kredi vermek için kendi çıkarlarına en uygun gelen şartların yerine getirilmesini isteyeceklerdir. Bu şartların başında ise Türk parasının değerinin % 20 oranında yeniden düşürülmesi talebi gelmektedir. Bu şartların özü, emperyalizme olan kölelik bağlarını daha da pekiştiren, işçi sınıfı ve emekçi halkın boynundaki sömürü ve zulüm boyunduruğunu daha sıkılaştıracak tedbirlerin alınması olacaktır.

Şark sanayi

Baş.ta.sa.8'de

tecrübelerinizi anlatır mısınız?

- Eskiden "emniyet kuvvetleri"ni, kanunların koruyucuları olarak görüyorduk. Yol kesme olayından sonra ise burjuvazinin bize saldırttığı paralı askerler olarak görüyoruz. Bize elektrikli coplarla saldırdılar. Kimimizi yaraladılar. Bundan sonra apaçık patronların koruyucusu olduğunu gördük. Yaptığımız mitingte "İşçilere cop, patrona rahat!" sloganını attığımızda, polisler bize cop gösteriyorlar. Kim olduklarını öğrettiler kendileri. Bu kanunlar ve koruyucuları bizlere, çalışanlara göre değil.

H.K.- Tariş üzümden size saldıranlar işçiler mi?

- İşçilere saldıran - lar işçi olamazlar, bize saldıranlar patronların besleme köpekleri, işçilerin düşmanlarından olan faşistlerdir. Polis bir taraftan, faşist köpekler bir taraftan bize saldırdılar.

H.K.- Direnişe başladığınızdan beri çıkardığınız dersleri kısaca anlatın?

- BUGÜNE KADAR VERMİŞ OLDUĞUMUZ MÜCADELEDEN ÇIKARDIĞIMIZ EN BÜYÜK DERS: GREV, DİRENİŞ YANİ EKONOMİK MÜCADELE İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU OLAMAZ! BUNUN İÇİN EKONOMİK MÜCADELE İLE SİYASİ MÜCADELE BİRLİKTE VERİLMELİDİR, BİZ BU MÜCADELE İÇİNDE DEVLETİN NE TÜRDEN BİRŞEY OLDUĞUNU, HAKİM SINIFLARA NASIL HİZMET ETTİĞİNİ, İŞÇİLERİ SÖMÜREBİLMEK İÇİN NASIL KULLANILDIĞINI GÖRDÜK. O BİR BASKI VE İŞKENCE ARACIDIR. KANUNLARIN, POLİSLERİN, PARLAMENTERLERİN KİME HİZMET ETTİĞİNİ APAÇIK ÖĞRENDİK. İŞÇİ-KÖYLÜ İKTİDARININ KURULMASININ GEREKLİLİĞİNİ VE KURTULUŞUMUZUN İLK ADIMI OLDUĞUNU ÖĞRENDİK. VE BU YOLDA ÖRGÜTLÜ BU ŞEKİLDE MÜCADELEYİ YÜKSELTMELİYİZ.

H.K.- Mücadelenizin önündeki engeller neler dir?

- Mücadelemizin önündeki engeller; Patron ve adamlarının tertipleri, sendika yönetimindeki ağalar, faşist polisler ve yeterince sağlayamadığımız en geniş birlik.

H.K.- HALKIN KURTULUŞU gazetesinde direnişinizle ilgili bir yazı yayınlandı. Yazı ve gazete hakkındaki değerlendirmenizi açıklar mısınız?

- Daha önce HALKIN KURTULUŞU'nda çıkan haber bizim sorunlarımızı dile getiriyordu. Bu yazıyı hep beraber okuduk. Gazetelerin arasında en doğru ve bize en yakın olarak değerlendirdik. Yalnız gazeteyi okuduğumuz zaman anlayamadığımız birçok kelimeler var. Yazılar herkesin anlayabileceği şekilde anlatılmalı yada parantez içinde o kelimelerin sözlük manası verilse iyi olur.

ANKARA BELEDİYESİNDE

Baş.ta.sa.1'de

lere karşı direnişe geçen işçilerin direnişini kırmıştır. Bunlara Mahmut Kasapoğlu da dahildir. Yine bunların uşaklarından bir memur İ.Gökhan Edge'nin işkencede öldürülmesini protesto eden pulları yırtarken suçüstü yakalanmıştır. TÜTED Genel Başkanı TİP'li Aykut Göker, EGO yatırımlar dairesi başkanlığına getirilmiştir. Daire Başkanı İsmet Rıza Cebi (TİP'li, eski Mak. Müh. Odası Baş.) Sedat Özkol, TKP'li sosyal-faşistlerin örgütleyicisi, teknik müşavir; İnşaat Müh. Süleyman Yılmaz; TİP'li, müdür; Avukat Burhan: TİP'li, TÜM-DER temsilcisi; Ali Sait: İstatistik memuru, TKP'li örgütleyici; Dursun Ölçen: İstatistik müdürü, TKP'li .... Bunların sayıları daha da arttırılabilir.

Bugüne kadar devrimci ve yurtseverlere, kendilerinden olmayan herkese, kısacası tüm halka saldıran ve emekçilerin üzerinde her türlü baskıyı uygulayan sadece faşistler değildir. Aynı zamanda, aynı yöntemlerle ve hakim sınıflar iktidarının için de yer alarak aynı baskıları sürdüren, Sovyet sosyal-emperyalizminin işbirlikçileri, revizyonistler, T"K"P'li, TSİP'li, sosyal-faşistler - dir.

ERKEN SEÇİM

Baş.ta sa.1'de

ve toprak ağalarının çeşitli kesimleri daha köklü çözümlere gidemedikleri bu dönemde erken seçimi siyasi ve ekonomik buhranı gidermenin bir yolu olarak görmektedirler.

Çeşitli sosyal-faşist mihrakların gönlünde yatan aslan ise başkadır. Onlar reformcu CHP'nin efendileri sosyal emperyalizme karşı teslimiyetinden ve CHP'nin revizyonistlere yakınlığından yararlanarak güçlerini arttırmak ce CHP'yi kendi ikdidarları yolunda bir basamak olarak görüyorlar. Sosyal-faşistler seçimlerden CHP'nin güçlenerek çıkacağını ve kendilerine kapıları açacağını düşünerek biran önce seçimlerin yapılmasını istiyorlar.

Herşeyin çözüm yolu olarak gösterilen seçim hayallerinin yayılmasına CHP de önayak oluyor. CHP halkın hergeçen gün yükselen mücadele azimini seçim sandıklarıyla frenlemek istiyor, faşist diktatörlüğün kirli yüzünü seçim edebiyatına sarılarak meşrulaştırmaya çalışıyor. CHP ve özellikle başta Ecevit olmak üzere bugünkü yönetim halka seçimlerden sonra "nurlu ufuklar" vaadetmekten başka hiçbirşey yapmıyor. Halktan bütün gücünü seçim sandıklarına akıtmasını istiyor. Çeşitli siyasi çevrelerin erken seçimler için değişik gerekçeleri olsa da her birinin ortak hedefi yükselen devrim dalgasını söndürmek noktasında düğümleniyor. Faşistler, sosyal-faşistler ve reformcu CHP halk hareketini düzenin sınırları içinde tutmayı amaçlıyorlar.

Erken seçimler yayılmak istenen bütün hayallerin aksine halkın hiçbir derdine çözüm getirmiyecektir. Kitlelerin hiçbir temel talebini seçimlerin bugün veya yarın olmasıyla gerçekleşmiyecektir.

Proleter Devrimcilerin halk hareketinin ve mücadelesinin yükseldiği bu dönemde başlıca görevlerinden biri seçim hayallerini yıkmak olmalıdır. Halk kitlelerinin kendiliğinden hareketi bağımsız siyasi eylemlere dönüştürülmeye çalışılmalıdır. Ulusal demokratik halk devriminin temel hedefleri ve halkın temel talepleri doğrultusunda bütün halkı emperyalizme, sosyal emperyalizme, faşist diktatörlüğe ve sosyal faşizme karşı seferber etmek için çalışılmalıdır.

HALKIN KURTULUŞU

Yeşildere semti tüm gecekondular gibi yoksul ve emekçilerin oturduğu bir semttir. Kadifekale'ninyamacında kurulmuştur. Normal aracın girebileceği yol yoktur. Kanalizasyon sistemi olarak kayalıkların yarıkları kullanılmaktadır. Tüm Kadifekale'de 30 bine yakın insan yaşamaktadır.

Bu bölgenin toprak yapısını uzmanlar şöyle açıklıyorlar. En altta ve tüm kalenin tabanını kil gibi sulandıkça şişen ve kayganlaşan çürük bir tabaka, bunun üzerinde yarı killeşmiş kayalar ve en üstünde de sert kayalıklar bulunmaktadır. Kanalizasyon sisteminin olmayışı ve yağmur sularının

Yeşildere halkının katili faşist diktatörlüktür.

Bizi ölüme terkedenlere karşı direnelim!

kayaların çatlaklarından sızması sonucu alttaki tabaka kayganlaşmıştır. Üzerine yüzbinlerce tonluk inşaatın bindiği ve ayrıca İzmir'de günde ortalama 80-100 küçük deprem olduğu gözönünde tutulursa, buradaki 30 bin kişinin ölümle burun buruna olduğu açıktır.

1911'de ve 1950'de Alman jeologları, 1962'de Türkiye jeolog bu bölgenin heyelan bölgesi olduğunu ve ev yapılmaması gerektiğini belirtmiştir. Fakat önceleri rüşvet karşılığı başlayan gecekondu yapımı daha sonra bu yüzden yapılan kavgalar, yıkımlar ve oy avcılığı için 1965'de bakanlık kanalıyla tapulu arsa ve ev satışına başlanmıştır. Bunlar bugüne kadar tüm hükümetlerin bu durumdan sorumlu olduklarını göstermektedir.

1977 Ocak ayının başından beri Vezirağa, 19 Mayıs, Kosova ve Altay Mahalleleri kaymaya ve evler çatlayıp yıkılmaya başlamıştır. Yetkililerden ses çıkmamıştır. Halk beş kişilik bir komite seçip Ankara'ya gönderdi. Faşist MC'nin tüm partileri ve diğer partiler nasihatlar ederek meseleyi geçiştirdiler. Komite de halktan topladığı paraların hesabını vermedi. Halk bu paralarla Avrupa'ya bile gidilir diyor.

DEVRİMCİLER HALKA GERÇEKLERİ AÇIKLADILAR.

HALKIN KURTULUŞU için uğraşan devrimci gençler mahallede incelemeler yaparak halka gerçekleri açıkladılar.

Hükümet 137 haneye göstermelik olarak 750'şer lira teklif etti. Faşist vali, polis zoruyla imza almaya çalıştı. Fakat halk evimize ev isteriz diyerek, kandırılan bazı kişilerin dışında reddettiler. Faşistler de boş durmadı. Devrimciler aleyhine propagandaya girişti. Halkı hükümetin önerisini kabul etmeye zorladılar, hatta kocası işte olan bir komşuyu tehdit ettiler. Bu faşist propagandaya CHP'li geçinen ve Vezirağa muhtarı olan, milletvekilliğine adaylığını düşünen, reklam peşinde koşan Yavuz Evren'de el altından katıldı. Bütün bunlara rağmen devrimciler, bir defa kadınlarla evde, bir defa kahvede, bir defa da meydanda toplantılar yaptılar. Çalışmaların yeni olması, yeterli çalışılamaması ve karşı propagandanın engellenememesi nedeniyle toplantılara katılanlar fazla değildi. Bu arada CHP'den gelip gidenler oldu. Bu milletvekilleri kanun teklifi verecekleri ni vaad ettiler. Sanki bütün bunlar kendi dönemlerinde bilinmiyormuş gibi davrandılar. Faşist MC'nin bir kanadı olan MSP Aydın'a mitinge giderken, tuvalete uğrayan yolcu misali çalışma Bakanı Şevket Kazan'ı göndermiştir.

Bakan atıp-tutmuş, halka "siyaset yapıyorsun, polis çağırır içeri atarım" diyerek söz hakkını vermemiştir. Ayrıca kendisinin her deprem bölgesine gittiğini söylemiştir. Halk o gittikten sonra söz vermeyişini kınamış, kendi aralarında, "deprem bölgesine gittin de ne oldu?" diyerek Ankara'nın ortasında kaybolan 5 TIR kamyonunu, Van'da yapılan yolsuzlukları anlatarak, tartışmışlardır. Ege Üniversitesi jeoloji uzmanları yaptıkları basın toplantısına halkı da katmışlardır. Kaymanın yüzeysel değil, dipten olduğunu tüm bölgenin acilen boşaltılması gerektiğini belirtmişlerdir.

Yeşildere halkı ile bir basın toplantısı yapıldı

20 Şubat Pazar günü Yeşildere heyelan bölgesi halkı basına açık bir toplantı yaptı. Toplantıda önce Ege Üniversitesi Fen fakültesi Jeoloji bölümünden arkadaşlar bölgenin jeolojik yapısı hakkında açıklayıcı bilgi verdiler. Daha sonra soru- cevap şeklinde toplantı sürdürüldü. Jeolojik bilgiler, siyasi propaganda ile birleştirilerek halkın düşünceleri devrimci biçimde yönlendirildi. İstediğimiz talepler halka ikna edici bir biçimde anlatıldı. Ve halk miting için hazır duruma getirildi. Toplantı bittikten sonra gruplar halinde tartışmalar devam etti.

YEŞİLDERE DEVRİMCİLERİNİN ÇALIŞMALARINI ÖRNEK ALALIM

HALK KİTLELERİNİ, SOMUT TALEPLERİ ETRAFINDA HAREKETE GEÇİRMEK, ONLARIN MÜCADELESİNİ DOĞRU HEDEFLERE YÖNELTMEK VE ÖNDERLİK ETMEK, TALEPLER İÇİN MÜCADELEYİ SİYASİ MÜCADELEYLE BİRLEŞTİREREK KİTLELERİ DEVRİME HAZIRLAMAK DEVRİMCİLERİN EN TEMEL GÖREVİDİR. KİTLELERİN SOMUT TALEPLERİNE EĞİLMEKTE YURDUM DUYMAZLIK, ONLARIN MÜCADELE İÇİN ÖRGÜTLEMEKTE ACELECİLİK DEVRİMCİLERİN, MÜCADELE ETMELERİ VE YIKMALARI GEREKEN KÜÇÜK BURJUVA HASTALIKLARIDIR.

YEŞİLDERE DEVRİMCİLERİNİN HEYELAN BÖLGESİNDE YAPTIKLARI ÇALIŞMA ÖRNEK ALINMASI GEREKEN BİR KİTLE ÇALIŞMASIDIR. YEŞİLDERELİ ARKADAŞLAR DAĞITTIKLARI BİLDİRİDEN, EVLERDE, MEYDANLARDA YAPTIKLARI TOPLANTILARA KADAR BİZLERE ÖRNEK OLMALIDIR.

KİTLELERLE KAYNAŞMAKTA, HER TÜRLÜ HAKSIZLIĞA, SÖMÜRÜNÜN, ZULMÜN, BASKININ HER ÇEŞİDİNE USANMAZ BİR ŞEKİLDE KARŞI ÇIKMAKTA, HALKI ÖRGÜTLEYEREK ONLARI KURTULUŞ İÇİN HAREKETE GEÇİRMEKTE, DEVRİME HAZIRLAMAKTA AZİMLİ, SABIRLI, YILMAZ MİLİTANLAR OLALIM, HER TÜRLÜ KÜÇÜK BURJUVA HASTALIKLARINI YERLE BİR EDELİM!

ZİNDANLAR BOŞALSIN

Bursa Cezaevi hükümlüleri: 2

''Mücadelemiz dışarıda olduğu gibi içeride de sürecektir''

Bursa'da devrimci arkadaş Ahmet Vatan Kırbulak'ı katleden faşist komando Metin Kanlan, Efendi Barutçu, Mehmet Kutucu ve çetesi idareyle işbirliği yaparak mahkumları ezmekte, idareye ispiyon etmektedir. 3-4 ay önceki mahkumların isyanında onları satan, ve listeler hazırlayarak sürgüne gönderen bu faşist çetedir. Cezaevi kütüphanesi idarece onlara verilmiştir. Faşistler burayı üs olarak kullanmaktadır. Bütün kitaplık Türkeş'in, Hitler'in vb. faşist kitapları ile doldurulmuştur. Gerek kütüphane, gerekse koğuşları Türkeş'in resimleri ile donatılmıştır. Cezaevinde radyo bulundurmak yasakken bu faşistlerin radyoları vardır.

Biz devrimciler bu baskının, haksızlığın ortadan kaldırılması için defalarca müracaat ettik. Hiç bir sonuç çıkmadı. Bir şey beklemiyorduk zaten. Haklarımız mücadeleyle alınabilir ancak, bunu iyi biliyorduk. İlerici gazeteler dahi içeriye sokulmuyordu. Sürekli ve uzun mücadelemiz sonunda sınırlı da olsa gazeteler alınmaya başladı. Bizlere gelen eşyaları bu faşist komandolar idare ile birlikte gözden geçiriyor sonra bize veriyorlardı. Bizlere gelen ziyaretçilere dışarıdaki çetelerini saldırtıyorlardı. Bu ikili işbirliği karşısında bizler yılmadık ve geri çekilmedik. Bir taraftan haksızlıklarla mücadele edip ortadan kaldırılmasına çalışırken, bir yandan da mahkumlar içinde faşistleri teşhir ediyor ve kime hizmet ettiklerini anlatıyorduk. Mahkumların büyük bir kısmı bize hak veriyor, faşistlerden nefret ediyorlardı. Bizim gittikçe güçlendiğimizi, mahkumlar arasında kök saldığımızı gören idare ve komandolar birliğimizi dağıtmak için tertiplere giriştiler. Birgün başgardiyan bize "Propaganda yapıyormuşsunuz, örgütleniyormuşsunuz, bunlar yasak" deyince BİZDEN "EVET PROPAGANDA YAPIYORUZ VE YAPACAĞIZ. BİZLERİ YILDIRAMAZSINIZ. BİZLER GERÇEĞİ ANLATIYORUZ. MÜCADELEMİZ DIŞARIDA OLDUĞU GİBİ İÇERİDE DE DEVAM EDİYOR, VE EDECEKTİR. BUNU HİÇBİR GÜÇ ENGELLEYEMEZ" cevabını aldı.

İdarenin ve komandoların tezgahları durmadı. Faşistler bir taraftan bizim dağıtılmamız için uğraşırken diğer taraftan da mahkemelerin Bilecik'e alınması ve tahliye olmalarını istiyorlardı. Bilecik Mahkemesini ayarladıklarını ve tahliye olacaklarını söylüyorlardı. Bu düşüncelerini gerçekleştirmek isteyen faşistler bizlere sataşmaya başladılar.

2 Şubat günü hamamdan çıkan arkadaşlara küfreden ve saldıran faşistlere gereken ders verildi. Mahkumlar hep birlikte faşistlere şöyle haykırıyorlardı: "Kahrolsun Faşistler", "Bağımsız Türkiye", "Mahkumlar Bir Olsun, Faşistler Kahrolsun."

Faşist komando Metin Kanlan şişlendiğini, kolunun kırıldığını iddia etti. Oysa saldırıda Efendi Barutçu sopa, Mehmet Kutucu ve Sadettin Yavaş'ın elinde şiş vardı. Buna rağmen şişlendiklerini iddia ettiler.

Bizlerin ve diğer hükümlülerin kararlı tutumu faşistleri geriletti ve cezaevinde faşist çeteler kırıldı.

Yaptığımız çalışmanın ve doğru siyasetimizin sonucunda faşistlerin üssü sayılan Bursa Cezaevi'nden artık devrimci ilerleme yükselmektedir.

Olayın ikinci günü mahkemeye götürüyoruz diye bizler Kocaeli Cezaevi'ne gönderildik. Bursa'da diğer devrimci arkadaşlarımız ve mahkum kardeşlerimiz vardır. Mücadelenin kaldığı yerden devam edeceğine ve haksızlıkların ortadan kaldırılacağına inancımız tamdır.

GENEL AF! ZINDANLAR BOŞALSIN!
FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!

ÜÇ DEVRİMCİ HÜKÜMLÜ

Halkın Kurtuluşu Şark Sanayi işçileri ile konuştu:

"işçiler Sendika Yönetimine" şiarı doğrultusunda sınıf sendikacılığını inşa edeceğiz.

Şark sanayi kumpanyasını ellerinde bulunduran patronlar, ekim ayında iplikhane ve dokuma bölümündeki makinaların bir bölümünü kapattılar. Daha sonra iki postaya düşürdüler. Aralık ayı içinde de üretimi tamamen durdurdular. Şark sanayi kumpanyasında 1300 işçi çalışmakta, bunların büyük çoğunluğu 10-22 seneliktir. Kıdem tazminatları toplam 40 milyona varmaktadır.

Fabrika üretime devam ederken tuvalet için 5 dakika izin vermeyenler işçileri fabrikadan uzaklaştırabilmek için ücretli izin teklif etmeye başladılar. Kadın işçilerin kreş sorununa hiç eğilmeyen patron bu defa çocuklarınız üşümesin evinize gidin diyordu. Sözde "çocuk meleği" oluyor.

Şark sanayi iflas etmemiş üretime ara verilmiştir. Patron ince hesaplar peşindedir. İş kanununun 24. maddesine göre fabrika üretime 181 gün ara verdikten sonra patron eski işçiyi asgari ücretten çalıştırabilmektedir. Bu durumda patronun asgari ücretten işçi çalıştırması değişen sermayeye daha az sermaye yatırması demektir, ayrıca yeni işçileri zor şartlarda çalıştırmak daha kolay olacaktır. Patronun fabrikayı temelli kapatma diye bir niyeti yoktur. Çünkü Tekstil kolundaki diğer patronlara haber vermekte ve Şark sanayi işçilerini almamalarını istemektedir. Çalışmak için Kula mensucat, Taç ve İ. Pamuk mensucata müracaat eden işçiler işe alınmamakta, işe girenler ise çıkarılmaktadır. Patronun iflasa yanaşmaması onun ince hesaplar peşinde olduğunun en iyi kanıtıdır.

İşverenler birbirleri ile haberleşerek direnişçi işçilerin listesini birbirlerine ulaştırarak işçileri seçmekte greve ve direnişe katılan işçileri işe almamaktadır. Fabrikada üretim durduğu halde kapıdaki bekçiler başka yerden gelen işçilerden ve ziyaretçilerden ziyaretçi kartı istemektedirler. İşçiler bu uygulamaya şiddetle karşı çıktılar. Bu örnek ve yaygınlaştırılacak bir davranıştır. Yapılan toplantıda şöyle bir karar aldılar: "... Bize yardım için gelen arkadaşlarımızı şimdiye kadar içeri almadılar. Bundan sonra bize gelen arkadaşlara kapılarımızı açacağız. Gelen bizim dostlarımızdır. Onlar fabrikaya dinamit mi atacaklar? Hayır. İşçiler arası dayanışmadan ve bize yardım için gelen dostlarımızdan korkuyorlar..." Yapılan toplantıda söz alan işçi kendilerine kötü akıl hocaları olan iki yüzlüleri şöyle teşhir etti. "... BÜTÜN KAVGALAR FAKİR ZENGİN KAVGASIDIR. EKONOMİK MÜCADELE İLE SİYASİ MÜCADELE BİRBİRLERİNDEN AYRILMAZ, BİZE İŞE SİYASET KARIŞTIRMAYIN DİYORLAR. EKONOMİK MÜCADELEYİ SİYASİ MÜCADELEDEN AYIRANLAR BİZE KARŞI SİYASET YAPMIYORLAR MI? BU DA BİR SİYASETTİR. HER ŞEY DE SİYASET VARDIR. BU SÖZLER ASLINDA BİZİ SİYASETTEN AYIRMAK İÇİNDİR AMA ONLARIN YAPTIKLARI DA YİNE BİR SİYASET. ....TRT BİZİM DURUMUMUZU KİMSEYE DUYURMUYOR FLAŞ HABER DEĞİLMİŞ. 1300 KİŞİ EDER 10000'DEN FAZLA NÜFUS AÇ SEFİL. AMA YILIN SPORCULARI BOY BOY GÖSTERİLİYOR. SEBEBİ DE FLAŞ HABERMİŞ...

H.K.- Direnişe neden başladınız?

- Şark sanayi kumpanyası ekim ayında iplikhane ve dokuma bölümlerindeki makinaların bir bölümü kapatıldı. Daha sonra da iki vardiyaya düşürdüler. Patronun bu oyununa biz direnişe başlayarak cevap verdik.

H.K.- Direniş boyunca olan gelişmeleri anlatır mısın?

- Direniş başladığında arkadaşlarla burayı terketmemizin yanlış olacağını konuşarak direnişi burada sürdürmeye karar verdik. Bunun için ilk iş olarak aramızda bir direniş komitesi kurduk. Komitenin yapmış olduğu çalışmalar örgütlü ve başarılı bir şekilde devam etmektedir. Bu başarılara bir örnek gösterirsek yaptığımız mitingin hemen arkasından "ihbar tazminat"larımız ödendi. Patron ve sendika danışıklı dövüş yaparak bizlere değişik şekilde oyun oynamak istediler. Fakat karşılarında işçilerin birliği olunca, bu oyunlar her seferinde boşa çıkarıldı. Kendi mitingimizden sonra HALKIN KURTULUŞU'nun düzenlediği "Faşizmi ve Siyasi Cinayetleri Protesto" yürüyüşüne katıldık.

H.K.- İşçiler arası dayanışma, mücadele şevki güçlü mü? Bu yönde komite olarak çalışmalarınızı anlatır mısınız?

- İlk zamanlar işçi arkadaşların arasına giren faşist köpekler ve patronun adamları birliğimizi parçalamak için çalıştılar, ilk zamanlar bunu belli ölçüde başardılar. Fakat, devrimci işçilerin yapmış olduğu sabırlı mücadele karşısında bu tertipler boşa çıkarıldı. Bildiri dağıttık mitinglere katıldık, konuşmalar yaptık, düzenlenen gecelere katıldık, sorunlarımızı tüm emekçi halkımıza anlatarak onlardan yardım aldık. Böylece mücadele şevkimiz ve birliğimiz yükseliyor.

H.K.- Sendika ile ilişkileriniz nasıl?

- Sendika ile ilişkilerimiz kötü. Direnişi kendimiz sürdürüyoruz. Sendika bizi desteklemiyor. Kendi sendikamızı ele almadan (TEKSİF) önce, Türk-İş ve DİSK'e bağlı sendikalara baktığımızda çalışma anlayışı ve işleyişi aynı, yani sendika ağaları bu sendikalarda yönetimi ele geçirmişlerdir. Teksif sendikasında bu ağalar vardır. İşçilerle ortak çalışma yerine patronla danışıklı dövüş yapan, işçilerin mücadelesini engellemeye çalışan kişilerle dolmuştur. Buna bir örnek verirsek: Şark sanayi ve Sümerbank işçileri birlikte yolu trafiğe kapama eyleminden önce bu sendika ağaları önümüzde gitmelerine rağmen, Sümerbank'ın önüne geldiğimizde ortadan kayboldular. Ve polis üzerimize saldırdı, birçok arkadaşımız yaralandı. BİZ ŞARK SANAYİ İŞÇİLERİ OLARAK EĞER FABRİKA TEKRAR AÇILIRSA, BU SENDİKANIN YÖNETİCİLERİNİ DEVİRECEĞİZ. LAKİN, BİZ TÜRK-İŞ İLE DİSK ARASINDAKİ REKABETİ DEĞİL "İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE" DOĞRULTUSUNDA SINIF SENDİKACILIĞINI İNŞAA EDECEĞİZ.

(Başka bir işçi): Biz bu sendikayı beğenmiyoruz. Haberimiz olmadan temsilci seçiyor. İşçiler temsilcileri kendileri seçmelidir. Böyle seçilen temsilciler bizim konuşmalarımızı gizlice dinliyor, "acaba sendika aleyhine bir şeyler söylüyorlar mı?" diye.

H.K.- Polisi nasıl değerlendiriyorsunuz? Eski değerlendirmenizden bir değişme oldu mu? Bu konudaki

De.sa.7.sü.8'de

HALKIN KURTULUŞU

GENÇLİK eki ÇIKTI

İsteme Adresi : YURT-DA, Şeftali Sokak No:10/5 Sultanahmet-İSTANBUL

HALKIN KURTULUŞU

Devrimcilerin halka dağıttığı bildiri:

Yeşildere'nin halka mezar olmasına izin vermeyeceğiz.

KARDEŞLER!

Bizden rüşvet yiyen, oy isteyen, vergi toplayan bu devlet, bize ev için tapulu arsa değil, ölümüz için MEZAR sattığını çok iyi biliyordu. Biliyordu da neden sattı? Çünkü bu devlet büyük toprakların, fabrikaların, bankaların vs. sahibi bir avuç sömürücünün devletidir ve onlar için çalışır. Kadifekale'deki biz işçilere, emekçilere bile bile mezar satanlar, aynı şekilde Van'ın batacağını, Lice'nin kayacağını ve Varto'nun yıkılacağını da biliyorlardı. Ve oralarda olanlar afet değil, devletçe işlenmiş CİNAYETTİR. Sömürücüler onbinlerce kişinin ölüsüne leş kargaları ve kunduzlar gibi saldırdılar. Toplanan yardımlarla gerdanlarını ve göbeklerini şişirdiler. Bu gün de aynı KATİLLER ÇETESİ işbaşındadır. Yeni bir talan için Kadifekale' nin kayıp, Yeşildere çukurunu doldurmasını bekliyor.

İŞÇİLER, EMEKÇİLER!

Sömürünün, zulmün, felaketlerin yok edilmesi için bu düzen yok edilmeli, DEVRİMCİ İŞÇİ-KÖYLÜ İKTİDARI kurulmalıdır.

Ama bu bugün oturup evlerin çökmesini bekleyelim demek değildir. Aşağıdaki isteklerimiz için birleşelim:

1- Toprak kayma bölgesindeki tüm halka ister ev sahibi ister kiracı olsun, acilen ücretsiz konut sağlansın, bölge boşaltılsın. İzmir çevresindeki tatil köyleri, Esentepe, Bornava ve Balçova'daki kooperatif evleri acilen kullanılabilir.

2- Ev sahiplerine arsaları kadar arsa ve inşaat malzemesi sağlansın.

3- Sorun hallolasıya kadar burada oturan, tüm çalışanlara ücretli izin verilsin, geçici işlerde çalışanlara asgari ücret ödensin. 3 dakikada maaşlarına 9.000 lira zam yapanlardan, milyonlarca vergi iadesi dağıtanlardan bunları istememiz hakkımızdır. Sosyal Sigortalar, Bağ-Kur, Emekli Sandığı üyelerine yardım etmelidir.

TÜM GECEKONDU HALKI!

Hak verilmez alınır! Biz de hakkımızı almak için örgütlenelim. Her muhtarlık bölgesinde komiteler kuralım, bunlar kendi arasında bir heyelan bölgesi komitesi kursun, ayrıca bunlara yardımcı ve belli sokaklardan sorumlu görevliler seçelim. Sorunlarımızı onlar tespit etsin ve yardımları onlar aracılığıyla alalım, yeterli çalışmazlarsa, görevleri kötüye kullanırlarsa hemen değiştirelim.

Ayrıca evleri çok hasar gören komşularımıza yardım edelim. Onları kendi evlerimizde barındıralım. Dostun iyisi kara günde belli olur. Aramızda birliğimizi parçalamak, bize yardıma gelen gerçek devrimcilere kötülük etmek isteyenler olabilir. Onlara her türlü yolla engel olalım. Evleri yıkmaya gelirlerse toptan, çoluk, çocuk, kadın, erkek demeden karşı koyalım. Hiç kimsenin karakola götürülmesine izin vermeyelim, birbirimize sahip çıkalım.

İŞÇİLER, EMEKÇİLER, TÜM GECEKONDU HALKI!

Ya hakkımızı almak için mücadele edecek gerekirse öleceğiz, yada evlerin çökmesini bekleyip, leş kargalarına yem olacağız. Hayır arkadaşlar, hayır analar, babalar, hayır bacılar, kardeşler bu sömürücü asalaklara yem olmayacağız.

Mücadele bayraklarımızı yükseltelim. Semtlerde toplantılar yapalım, yapilanlara katılalım. Sorunlarımızı kendimiz tartışalım. Tüm halka sesimizi duyuralım yardım isteyelim.

Parolamız hepimiz birimiz için, birimiz hepimiz için olsun.

BİZE ÖLÜM SATANLARDAN HESAP SORALIM!
YAKLAŞAN FELAKET DEĞİL, TOPLU CİNAYETTİR
TOPTAN KARŞI KOYALIM!
YAŞASIN İŞÇİLERİN, EMEKÇİLERİN DEVRİMCİ BİRLİĞİ!
HERKESE İŞ-KÖYLÜYE TOPRAK-HALKA HÜRRİYET!